کتابخانه مجلس شورای ملی
کتاب ۱ـ تاریخ نادری میرزا مهدیخان استرآبادی ۱۳۴۲
مؤلف ۲ـ صورت ابواب جمعی مدرسه مجلل نوبجهان دولت علیه
موضوع
شماره قفسه
ف ۶۹۲۰
شماره ثبت کتاب
۶۲۸۵۰
۱۱۰۵ م
۹۸۷۴
بازدید شد
۱۳۸۲
۷۶۳۰
۵۶۶۴

کتابخانه مجلس شورای ملی
کتاب ۱- تاریخ نادری میرزا مهدیخان استرآبادی
مؤلف ۲- مهدیت ابراهیم بیگ مدیر مجله مکتب تبریز
موضوع
شماره قفسه
ف ۷۶۲۰
شماره ثبت کتاب
۶۲۸۵۰
۱۱۰۵۴
۹۸۶۲
بازدید شد
۱۳۸۲
۷۶۲۰
۵۶۶۴

مجلس شورای ملی
تاسیس ۱۳۰۴
کتابخانه

کلک بدایع نگار صنع حضرت باری است نموده که گیتی بحسن بدیعش رشک
کارگه ارای عرصه جهان و زیبا طلعت مهر کسرشش را روشنی بخش دیده بینا
وجوان ساحت گیتی نهانی بود که دهر غایت امیدش از زوال روزبد خود ذخیره
گذاشته و یا صفحه ایام در سیر سلطان شهریار فتح خصوم حوادث
درکمین رد شته بود چنین سلسله حوادث عالم کون و فساد میگذرد بوسیله
قبل از شروع بذکر صادرات احوال آن برازنده بحث و تاریخ پیرایه گفتگو
چنین حق است بداند نگارنده این سطور و نظر ارنده این سطر
بعد از حمد و ثنای که از حکمران حضور در مصدر وقایع امور است باید رجال امور
در ایام سلطنت خاقان سعید شهید از جلوس این پادشاه صاحب تاسید بوقوع
پیوسته شروع میباید در عالمیان مکشف شود که ایران چگونه ایران و
ممالک چه قسم ویران بوده که از همت شعار عزم متین او دیرانها
در سنگر دند و گلهای این گلشن افسرده را در هجوم سنبر یکفایه جهان
دلکده کوب گلچین ها دشت زمان بود بچه آب و رنگ اثر باز گ نصرت ظهور آورد
سر گذشت عهد کل را از نظر گذرانیده شود عندلیب شهریار میگوید این قفس نیز
بداکتاب مایعلق علیکم باقی از جوانوئی که در عهد سلطنت خاقان مغفور بر همه ن
هکفه ملک ایران شرف اولیاء عیان مرد و بس عهد و معاهده قندهار بود که در سال هزار
صد و بیست یک بهجری مطابق او دش بوقوع پیوست چنین بیان کرده که کیخان منصب
شاهنواز خان والی گرجستان در آن اوقات بحکمرانی قندهار بود که چون که بقلاع و قندهار

میبودند ابواب بعهد ابالی روحست فقط برانغنجه در اراکرده همردیس نخجه حاکم
اگرده از جمال بشوه ازرو تظلم برکوه فلک شکوه امده چنین در اراهر باشاهی
کیی در وبتراس سلطنت داد بر سیاف روس ارادت زاقش دبعنبه معظمه
شاهت دوجیس برحجت بتسلیم امور و ملاحظه اوضاع نزدیک دوار کجه دارد فقد ها
دوروشی که کرکین خان بعزم تسخیر طایفه کاکر در منزل دشتی خارج فقد ها رکود
برسراو ریخته اورا دستگیر ساخت و مراد خان ولد اکه حقیقی بود مامور نمود
که بانام کارش بجوجهت بعد از اموا قعه کجه و خان برادر زاده او سپهسالاری
منصوب گشته بخونخواهی عم بکوشت گمری و جسم و افواج مقوله از طوایف اکرج
و عرب و عجم مستجر فقد ها رو نسبه بر دیس مصمم شده جمعه ابراقد ها
که با انغنجه غلجه معاند بودند جمیع دمامت قلعه را محصور کجه شت بالاخره از دست
بوده مدتی سر دیاری قلعه کداشته بعزم خونخواهی بهوست بعد از اصلح خان شاه موفوری
باین امر مامور گشته در زمان حیدری مرحل کرده فقد ها رسیدن فقد ها زمان عزمش
بسر رسید بعد از اد دیگر کل فقد ها ریز دست شدند تا مقدمه هرات دنورش
ابدالی به آمد و میر دیس شش سال در فقد ها حکومت کجه بعد از و عبد العزیز
برادر شش کار اد شته تکمل ار حکومت بجه خت و بعد از او محمود ولد میر دیس
با چند هزار خانوار افغان موافقت رکجه او را مقول ساخته لوا حکومت
برافراخت دیگر نورش ان غرابه اتفاق دست نخ هرات که در کمال اقتدار و

صد و بیست و

صد و بیست و یکم بعرصه ظهور آمد و تفصیل این اجمال آنکه انطایفه در عدت ازنجه پیش
و سابقا شصت اخانوار کاکر پیش میبودند عبد الله خان له حیات سلطان
صد و زابعد از رشید ان واقعه فقد ها رجفای اسد الله ولد خود از ایشان نزد یکخود خان
شافته حاکم اندا رشد ایکی جمعه هرات آله که ثغیر و تبدیل را اوان راه است
مقدمه فقد ها رآبان نخو شد و عبد الله خان ولد خود از و هرات شده در آنی د
ثانی لایت هرات بعباسقلی خان مامور گشته و حمین از اصه حال عبد الله خان الاباد
باطل ظاهر پیشه عباسقلی خان او سوء ادله شش مخموش ساخت در خلال
انخال قرلباشیه هرات بعباسقلی خان شوریده او سوء مدخل کردند بعد از انکه این
خبر بسمع امناء دولت رسید جعفر خان استاجلو را با لایت ماموور و آنی
هرات ساخته و مقارن این امور اسد الله با مدرش از بلخ فرار و بکوه جور
شاخ رفته شاح سر کشی بر افراشت و بفکر جمعیت افتاده قلعه انغر از کوه صعب
و بعد ازان در مغر محیر شهرها جعفر خان حاکم هرات جنگ کجه اورا دستگیر و شهرا
مصور ساخته بعد از چیزی که مصور بن از اداد ها کوشش شد در قلعه انگهار ساه سا
رشش و طریق آمیزش انغنجه کوده در شب بیست و ششم ماه رمضان سنه ۱۱۲۹
چند هزار اهر قریه بلدم مراجعال هرات که در شهر مصور د در جزو انغنجه همدستان
بودند نزد ها نهایت شیب داده از بیست بر رح مشهور بر رح فیلبانه که در دربع عراق
واقعست افغنجه الله او انغنجه بر تیغ استیلا کنیده بقهر سکان بقتل و غارت
شهر پرداخته و بقهر از تخجه شهر از و جوز نکشته انغنجه انغنجه از بر آمده در شهر هرات

توقف بارک وبی کویه وغوریان وسرحدات ترشیز وباد غیس را تا قائن تصرف
کرد نیز اسد الله بگفتر تسخیر قلعه فراه که در آن وقت قبس تصرف فاغه فجه در آمده و
افتاده پیشتی القصه اسفار دیار دان سیرخ قلعه صود بخه میامر دی سلم جیله رخزار
حصار مقصود در آمد و ولایت را بسط نموده مراجعت کردند ران شاه فتحعلیخان
زنگان از دولت بهته صفویه سردار ری مامور شده در توابع کویه فلاتی فرقین و اشتر
بخت فاغه مغلوب و شب بسمت غوریان رشته از انجا و طی منازل عدد بحار
بیندار در دیا غوما متصاعد علو و سردار از فوز متوقف آنجا کمیت نهاد بر اشتر
با صد نفر کماش پیش در شت صحرا مشهور بر اد رنگ بقایله قاجار بر خورده بیکدیگر
ن ناخته آنها نیز چون حریف را خیره چشم بصیرتش از اغبار غرور تیره دید
و نسق بر ارغان و تبع خونریز از میان کشید سردار را با چهل از سپاهیان
از انجا عنان عزیمت عاری شتافت بعد از چند روز محمود ولد امیر دلیر بعزم استرداد فراه
حرکت کرده با مین فراه در چند آور در محل موسوم بلار ام با اسد الله جنگ نموده
اسد الله بقشون رسید و محمود چون تصرف فراه را در خیر انتشاع دید بهمان
قسم اسد الله انتقام کشیده بصوب هرات شتافت و در حینی که قزوین فرمود کب
خان شهید بود امر هجوم بر ایل جلایر حمله شده بر ارکاه شاهی عرض
راه نمای اندولت نیز لیس ادنی قصد قرض کرده اند البته فاغه نیز خواهد شد
حسینقلی خان خطاب دارد مذکر حسینقلی قزوین تاریخ فتح اسد راحیتی فهمیده
اسد را سگ ایران در دید بعد ازان ای خان [illegible]

هرات را تصرف و عبد الحق ان برادر اسد را محبوس ساخته بهمان زندگانی

و کرمخان را در سرحدان باغ تو مدهره خویش نشانیده ایالی در آورده
و عیان حج لبیک شاهی خیر خانه غیر و انها ی سلاطین که کرده بمحمود را نسبت
بخود از هوشان اخلاص کیش نشانیده صبح خلاص خان ترکمان او نیز سردار تعیین نموده
جمعیت شان در انگلت فراوان روانه هرات شده در صحرای
کافر قلعه نمامین او در زمان خان تلاقی واقع شده سردار مرقوم نیز پسر دار تعیین
باعث تر دستی آنطایفه پا سر کرده پس از قلعه دران ولایت فساد
کلی بهر رسانیده چند سال آن نواحی را در تصرف داشتند تا آنکه بر قه تیغ جهانگیر
ظفر آثار طهماسب قلی خان بلا دوبار در حوالی دره قالع سیان فتنه و فساد
کرد یدو دیگر شورش ترکمانان صاحب اختیار نیافتند اسد بلا دهست که تابع خوارزم نمیدانند و نمی
جرجان و دشت قبچاق مسکنی دارند و اگر بهر اوقات بنا بر صرفه گاه خوارزم اظهار اطاعت
و انقیاد نمایند اسد لا دمیگردند لیکن در غلبه اوزبان منشا بهشت دنا دو سرکشی
و فساد بوده و در سوالف ایام سرداران صاحب دولت پیشه ایشان را تعیین
کشته طریق بخشیدند و در زبر دست ایشان نرانده می بهت تا آنکه خورشید دولت
جهان آرای قدر قدس از افق مشهد در طلوع کوکبه بشیره طغیان سر برآورده خمول گشتند
دیگر شورش نگزیده در غستان و انقلاب حدود و شروان و تحصن اهالی آنکه حاجه
جاروغه نگزیده که اهل شیروان را مصدوم و فدوی انجا نخیب بوده و بدو انقیاد نموده
که در حمله دوم شیخ مکنی دار بندا نشاق در زیده مرد بیشمار کوکبه حسینقلی خان حاکم

رایت اعشلا افراخته لشکر بیمار برهمان منوال بهمرو عازم شهر دوشت واقعان
هزار دستان هزار دستان شور افزای فضای بلغمی هزار هزار هیمن و وحوش صحرا از گلبانگ بلبل بخشت
کاشی کرده بهمرو دیان رکمال شوکت و استیلا دست بتاخت و تاز دراز کوه اما بایشه
اینکه امداد از طرف همدان خواهد رسید بملک صحت خود از هم نپاشیدند
اعیان دولت فکری که برای شکست خصم اندیشیدند این بود که سلطان محمد میرزا ولد اکبر
خاقان شهید را در هفتم رجب بسعد بر آورده بعد از چهار روز از وسوسه بموقع پیوسته راجع
وصغیر میرزای برادر را سوی بخارا فرستند دلالت عهد تنیه داد ند از دست هفتم
رجب ضلع ضعف جهانیان از دروازه قرغه بقرغه این مثال باسم شاهزاده دلاله
طهماسب میرزا زند دوشنبه سیم ماه مبارک رمضان ظلمت لیل اردوی شان
ساخته شد که شاه در سمت غربی واذر بایجان متعقد لشکری مستند گردد شاه امر شد
بعد از خروج طهماسب میرزا از قرغه بنای محاصره که شهر اطراف شهر را سینه بندی در راه آمد
شد در اکبار سد و حبس شد پس بس تمام بحال خاص و عام راه بقیه روز بروز قوت ضعف
وضعف قوت پذیرفته آتش غلاء زیاده بلا لا سکر شت بحدی که مردم برای اکل بقیه میمردند
بریکان در اسواق بخارا گوشت اطفال خرد سال سه ساله دزدیده ذبح کرده میخوردند دلهای
مردم از آزار زدن میشکست چشم گریان بود طاقت بجا نها در غم دانه کرفتار دام بلا
برا کرده یا دلها جمع خود بآتش حسرت میسوختند چشم مردم قرص نان را بزنهار بدست کرفته میدیدند
می یافت از زور چشمها به عهد شد که شیرین دهنان میاد شکر لب خویش بمکیدند و شکر لبان
بجای بوسه شدند بات میخایدند بهوس نمیرند دامن از نخل زندگی برنچیدند و میاد انگور کوثر
حاجی

خاکپای بزک را از یک میبرد راه عجز و نیاز عورت بحریم میکشیدند کسانیکه از گرسنه
ارشی تن میپوشیدند چون کرم پیله برگ خود را میدیدند و جمعی که بمغز و لوز مینه کام
میآلودند از شدت جوع پوست درختان افتاده میکردانه ارزنی بمجمعه ریش را از
فی نخود و سیاه مویز ساده اگرچه جادوی میرسانده در تقسیم آن متفق رخنی نمیتوانند
کشتی در سیاز امیر نمیدیدند دوانه بکش از شاه و نخ علی عزیز کرده بسیاران زدن
اسم نان فی نمیتوانستند و دیو نفاس حسرت خوردن سنگ طفلان لحد
آرزو کور میبرده دلاله برای کباب داغ بردل زنان میکذاشت و قمر از حسرت شامی
کوکو نان میکشت او جانی مطبخی کور شده و چراغ خود نها میبود اصفهان کیب ره دران
کردید و نظر آدم علاوه خطه ان امنیار حوالت را سر رشته طاقت کسیخته شد
واکوان برفرق شان سخته اسکه بر اون شهر مقسم کشته در بازدهم محرم ۱۱۳۵
مطابق رسیدن شاه سعید شهید را بفرجاباد که افسر سردار سلاله بر سر آن حسرت کشته
وافسر زده و بمنصب محمود کس برای ضبط خزاین و کارخانجات و شاهرود را اصفهان ساخته
وخود در چهاردهم ماه منزور با فرغ فرخ نهضت اردوی دار الملکی شهر کشته بسته در خطه نیام
خوکجو بعد از آنکه مسموع واقعه اصفهان در آخر ماه محرم در دار السلطنه قزوین طهماسب
میرزا رسید برادر ملک شاه بر جلوس کرده سکه خطبه بنام خود در آخر ماه محرم ۱۱۳۵ تاریخ
بهشد و در ماه صفر بعضی از اغانه برای استیلال کار حضرت شاه طهماسب مامور بقزوین کردید
بعد از ورود اغانه بره و سحر قزوین شاه طهماسب با تفاق همراه در کشت سر خویش
آورد بجای پیشکش کرفتار اغانه قزوین حضرت شاه را در دشمن ۹ بهر رود بعد از آن

و استیمان افاغنه را در شهر ساخته دافاغنه دست تعدی دراز آستین برآورده
کوتاه بینی بیت در ازی برداخته امنیت را موجب قرب و نیسان برشافته تخمیر قلاف
آخته و در هر کس بمهمان خود در آویخته جمعی از ایشان را بخاک هلاک انداخته فاغنه در
بلدت و خارج شهر و دیگر بعد عازم کریز و نجانب اصفهان گفتار را کیفر گشته محمود را
باستماع این خبر بفکر دفع فرقه کشیده آنکه در درگه افاغنه از قزوین کریخته
دارد و اصفهان میشتابند شروع علاء حرطه سال مرا معزول و معارف کرده بکرد و جوار آن
اریشان را کجا از تبع بر نگذارند هر جا که گمان هر سلوح و معارف میرفت
کرفته آشکار و نهان بقتل میرسانید و جمعی را بشجر کشیر از مه مورساخته اریشان رفته بهاه
شیراز را محاصره نمود و بقهر قرف در آورد و محمود قریب بدو سال در اصفهان
و ولایات مزبوره در نهایت حکمرانی اقتداخته بعد از آن دو سر بقتل او را بفکر دفع شاهزادگان
افتاده جمیع اولاد و احفاد شاه مغفور و صغیر و کبیر را کشیر بودند معروض تیغ
جفا خاسته نفس آنان را بقهر فرستاد و بعد از خبط جنون فتور و قایع شده بدار و طاری شده
دیوانه وار خود بکفایت کشته امر و نهی او بکلی جنون از نفاد و عیان ظاهر کردید در جوار دهم شعبان
سنه ۱۱۳۳ مطابق سیلان غیث اشرف نبی عشر که بهمار رک ادبیت جمعی از افاغنه زابا جمعه
بدکستان که از گنجه اغراق بر آمده و نوبت سلطنت بنام محمود آورده کس بر شاه مجبور راه یافته
هلاک کرده بحسن حیث الاستقلال جالس سریر حکمرانی کردیده در ایام سلطنت خود کرمان یزد بسادر
رقم و قزوین و طهران را تا پول کریه که راس الحد عراق و خوزستان تحت تصرف در آورد و دیگر
غلبه روسیه است بدار الامارة و کیلانات توضیح اشکال آنکه در حینی که شاه طهماسب در قزوین

بهرام میرزا در آنجا است

بهرام میرزا در آنجا است اسمعیل بیک مرعشی در زعظیم را بسم سفارت و عزم آنجا
بملکت روس فرستاده عبرا از روسیه بموجب طلب و اشاره شاه طهماسب بسرحد که
سردار روسیه آمده مقابل آنان در قصد رشت لشکر و اقدام آنجا در زیر رشت
اردو مدافعه در آمده مغلوب در روسیه رسانیده که در جنب شهر رشت واقع است قلعه
حصار باروقف کرده و خندق حرف روسیه اینکه بجز آنجا شهر دولت راه ندارد
علی کحه ایم در آخر شاه طهماسب کوکب اوج اقبال شاه زمان آباد آنجا سر آمد دولت
مقوض بوده که صفیش امنیه دولت کرده رفع و شمر بردارم و بایران دعا راه دخل و تصرف
در ولایت دارالمرز نیجوا نشده اما دست تعرض را کشیده و در شیه بهیچ جهه از مول
عال بلوان و غیران نکشته نا آنکه منقلب سردار روسیه آنان با ده هزار
کس آمده آنجا شهار حسین دار المرز را بدیار آنا موجب آنکه که اسمعیل بیک
دولت قلعه صفویه بروسیه داده بود بجود و خنوب ساخته از طرف شاه طهماسب مجتبی نرفته بود
مامور کشته در خارج رشت تلاقی فریقین و اقع کشته شکست یافته فرار در روسیه رشت و کیلان
را متصرف شده و سال و سیم و آن نواحی را بضبط داخته و علمه و جوانات دلوا بر داشته
تا آنکه معاودت نموده بعضی میسر اداد با بوله خانکه مذکور جمعه آنجا انشاء الله تعالی
سیه بروی جنگ و نزاع آمده لاابجان و بعضی از نیز که در تصرف قلعه رود مشرف
کشته و نفاصله چند فرسخ از شاه رود سیه از راه چشمه از سمت قلعه قزوین عساکر بسیار
دارد در بند و انا له آنجا نیز از هم غلبه نکرده که اعداد قلعه دولت خواه در بند از نزدیک
اهالی این دولت بوده بجناب اطاعت در آمده بای شاه مرزا بر سر قلعه رشت قلعه

سید احمد فرستاده در سبزوار خان قلات نفشین واقع شده سید احمد منهزم گشته برزه آمد
و مردم ابرقوه را از کیفیت احوال او دلتیس حکم مجبول آگاهی حاصل شده اورا از قرقه محبوس ساخته
بعد از چهار ماه از محبس فرار کرده بجانب جهرم شتافت و بمجرد استماع خبر رجعت او بطلم داده از
جهرم رشته دارابی پزیر رایه آورده مبسوط در آورده جمعیتی موفور منعقد کرده بازار انصراف کرده
در چهاردهم ربیع الاول سنه ۱۱۴۱ مطابق فوزش جلوس محمد اسم پادشاه بر خوزاند و سکه و خطبه
رده بعد از چندی سمیرا جانب اشرف گرفتار شد و مامور و سید احمد در قلعه حسام بادهور دلاغره
گرفتار گشته اورا باصفهان آورده بامر اشرف گرفته هوای سیر و شکار پرداخت و روزی
وقتیکه بزور نیاکه سیر رایج در آمده و مکرمه خانم زنجانی مشهور بصغیر میرزا را نشانه
کیفیت احوال او آنکه در ماه محرم سنه ۱۱۴۲ مطابق نحی فوزش در لیاس درویشی در دشت
گشته از آنجا که مقصد مفهوم در چشم ایشان میشد مجهول را لوط اورا دیده مکشوفه از اشتهای
این شخص در نظر بانجشم الصغیر میرزا اشتهار داده بادشاه داد سخن و شرح دشت خوام از عین
عاقبت جهت گرده بجرد اراوستند بجانب شوشتر بسماع این خبر خوش گشته
اراده نیشه او نمود او فرار کرده بجویزه رشته از آنجا از راه بصره روانه بغداد شد اعیان
دولت قیصر بعنایات پادشاهانه اورا مشاهده ایران پناه داده قرض عشایر نموده بهت بدول
تحقیق شاهزاده که او را تصدیق نموده موسم الله را بیار بگمارد عشایر حضار بعد از ورود او
بحوالی استنبول معاندان نعیض در سکوداز مکان سکنی و اجرا بات براو قرار داده
بعد از خلع سلطان احمد خان پادشاه روم عتبه رصد بوصول موکبات او سوشهر
سوبرک گردیده عزل انصراف فسطنطنیه و نزدیک بسر حد ترکستان رسیده بعد از چندی

از انجا از انجا

از انجا نیز او را بجزیره نمین فرستاده آنکسان او را مرخص ساخته شد نمه احوال او در بیان وقایع
سنه ۱۱۵۱ لاکه رشت خواهد یافت دیگر سید حسین نام شد که از قراره بقعه بار رشته مدید و شنکار
در یوزه کرده او را میسازد میبود از انجا همراه آشته در رکوت در دیشی باصفهان آمده بعد از
فتنه میرزا کاه از میان جماعت جواج رشته خود را بعباس میرزا مومی الیه رسانید و میرزا در
حق او مرحوم کمال مهربانی مبذول داشته در کوشه کاه برگشت و در سنه ۱۱۵۱ که اوغار اشرف
از طوایف جواج و هوم اطراف جمع آمده چون فراهم آمده چون کارش بالا گرفت جناب سلطانی
پای ثبات بر آورده بار گرمیان عدم کشیده و شیع و پیش چون از صدق فرود غرض داشت
زنوسیاپان رسید دیگر شهر در سمت شیراز بهمرسیده با پسر ارشد خان مغفور
جوز سلطان نهر میرزا امیده بشاهزاده جز نوازش و شهرت تمام و در شهر جهار رصد نفر
از اعراب بنا در بر سر او جمع کرده از انجا که او عبد الله خان حاکم مورد رشته همی از بوچ
بامنت او برخواسته و از انجا نمیان طایفه بازرس آمده بطایفه باو متفق و عزیمت بندر
کرده با سید احمد نواده میرزا داود که در ایل وان بود نیز در آن سنه بار هیت استقلال
برافراشته بود مجاده نخه سید احمد را منهزم ساخت و بندر ریا محال شبیر و نیسا بخیط
تصرف در آورده تا لاخره از جانب اشرف غلجه حسینی بر فع او مامور گشته با و محاربه و مومی
الیه شکست یافته بجانب هندوستان گریخته و بندر ها محال متصرفه او ضمیمه ولایات
اقتدار گردید دیگر نیل نام قلعه ری است که در لاهیجان بهمرسیده و او را ابراهیم نام طوعی
و با چند نفر از رو بیان در یوزه کرده قلعه داران مرحوم نور در فتح کشته در قریه نقاره من
اعمال و بیان بمضمون اینکه بعد در دیشی از کرمانشاهی از کلاه نه و پوست بخشش

لطفت کتب زیرا که بر اول نقش کتاب این حرف ورقه نقطه نهند همان لب و دهن
باشد و اعتبار است و از این رو مرتبه از بندارج افتخار یافته را نخجوانی خواند
خویشتن نگاه آنجا و کوشش بهرا را نشان آب داده و آنرا خود است نصیب سلیمان
خصوصا این برگزیده خدا و بزرگ کو لطف ایزد توانا را که بعد از قضا آلهی اعتضاد
خویشتن بزرگوار و بر عشیره و بیگانه و خویش و ما نهاد از نسبت و بیش
چراغ دودمان افروخته انه فخاد انها از حوالت خاندان او دوخته
بنام صمصام الدوله شیرگیر ولایت تیموری در آسمین است و در نار خم کمندش سیمرغ جیگر
و نار حلقه گوشش شهر زنهم فندکش ثعبان تیز زیغ گوشش بهشت ظفر پناه اگر با دو
او در زهر چهره چه خورشید آتش زند بر سپهر اگر مهر از عارضش دم زند دم صبح
آتش عالم زند در آتش گریز و سیمرغ زیم نهد سر بکوه و همایان نسیم در بصورت
کلک سحر سنج راز نگارش مطلب باز و آشنا و به است با نگین غرض موشح
ضبط کلیات احوال خدیو همال ذکر آن اب تیز از لوازم همیشه است کلک شته
لوحه بیان میکرد و که انحضرت از این فرقه و قرقو او هنر از نوع اشارت و فش را از جنس
گمان میشمرد و میکرد قدیم این مرز و بوم را قومی که موسوم بتوران اند بسیار
از زنگستان کوچ کرده در سر چشمه سیماب که بکان مرجان موده خراسان که در همت سلف
مقدمه تنس علی و سیس در بیخی دلوقع در ترب جوار مرو دست تطاول چشمه بستان
در انجا میباشد و در بستان در بیخر دوره جزء شاهی میکرده انه تولد انحضرت در یوم شنبه
بیست و هشتم شهر محرم سال هزار و صد هجری مطابق سال رشت در قصبه دستجرد دره جزء از ولایت

برسم اجمال

مهرنگس افسر دسر پرداز اجرمیده و شاخ نفیر بگفر علم و نقیر افشا دوار چاه و قلعه در پایگاه
دارا پایه لطفت که کشمه با قعا بسر پرش پسلطان حسین خلد ا سمعیل میرزا نام نهاد جاه و حشمتش
دشتوده و جان را فریفته رعیت بحکم برا راست و دو جان را نگوه تصرف کرد و ران
اوان مهر رضا خان محمد لو و چرکس باشی و سپهسالار و صاحب اختیار کیلان بود در لاهیجان
توقف داشت این خبر را شنیده با چهارصد هزار کس عازم دفع فتنه گشته در کوهستان فیلان
باد محاربه نموده شکست یافته بگفتان برگشت و فتنه رهنمای فرو داخل لاهیجان گشته لاهیجان
را بنجان ضمیمه متصرفات خود گردانید مهر رضا خان باره جمعیت خود ساخته منعقد ساخته
عازم لاهیجان گشته در انگوه تلاقی واقع و فتنه منهزم شده بجانب کهدم گریخت
و در آنجا محمد اسلک جمعیت داد شاهوس و سایر اجلاب انتظام یافته مامولا من
حال برشت را متصرف و از انجا عازم خلخال گشته بر حاکم انجا خائف آمده بارتبه از دیه
در حوالی اردبیل جنگ کرده شکست یافته و بعد از آن همان شاهوس آمده جمعی از شاهوس سا
با خود مشق ساخته جمعیتی انعقاد داده بمعانات فتنه با علیقلی خان شاهوس که دم از هوا
خواهی و اتقیا در دسیه میزد جنگ کرده بار منهزم گشته بامولا آمده بالاخره جمعی از
طایفه شاهوس که بار دسیه التفات داشته با جماعه مامولا که از انجا بات فتنه و شک آمده
بودند بر دفع فتنه مصمم گشته رامولا بر سر او رفته او گریخته اردبیل را برای سرکردگان
اردوس بر دند برآگاه دلالان و قیقه رس
که پیش زادگان بالاء علوی و الهمات سفی اند واضح خواهد بود که سعادت یار کهزاده
لطف خدا یگانه و گرامی فرزند مادر زمانه بهشته نه مفاخر شش نسبت آنونه همایش
لطفعلی بیگ

عضد ابطش دادند که نصرالله میرزا و امیقلی میرزا که هر آن و رجح و خشر آن بر چیند
هر چند که در آغاز ظهور کوکب اقبال این خدیو بیهمال و قلع و امور کی در چیره
و امور دولت مقدس و تقویت انجمن دولت از انحضرت با اشاریه اضداد دور نگاه
داکرا دوا در کمپه دست طوایف و اهم عناد و نوع سوست و کوشش که از دیدن اش اختلال
کار اشان بظهور آمد و جنگهای رها جار و زد و یک و زنگ و جهت و اقع شد با الطافیه
و اراهم و سرحدات سال قرین آرام کردند اگر شمه از هر کی تحریر یابد تاریخ مطوله تحریر پذیرد
از اندازه و کفایت بیرون و خارج از حوصله قبول تروین و شیر از نیکوی چهره دین را زینه
ظفر قاهر سخن مامور و غرض اصیب ضبط کلیات امور است لهذا همه چار سم اجمال اشار
مرعی و شته کمیت قلم را بجانب جنتهار عنان کیر میدار د بعد از انکه بر مزار آن حران
در عشر لشهر آر ایران سازا ساز کوکب کوه در هر کوشه از مخالف و موالف و اغیار از هر
جهر کاه طرب بر صدا یار جوشته برنگ و ما چیک آسلیمه بناخن حریر خرش شده
و کوچک در زنگ قاقم خز مر از دست داده در دایره محنت کف زنان افوش شد
و هر جا قوی دستی بود سر از کریبان خود سر و کردن فرازی در آورده با زانداره بیرون کذار
و هر کجا خشک مغزی بود مانند چوب قلم که شاخ مر میند بر افراشت از انجمله
ملک محمود سیستانی نظر بقرب که مذکور شد روز افزون و طمطراق و شوکت مقدس اسلامیان
و حضرت ظل الله آن اوان در حد و امور و کفایت و با تدبیر حدات و شت مقتول
ملک دارا و بکیفال خویش جلادت شعار از اوج دشمن شکار بوده همه شیر صیاد بیشه
خویش و طعمه بخش کام میکانه و خویش بلجه جوی دیده و ساقه چرخ مینا از ساغر ماه و مهر

که با انفاذ عمارات عالیه در انجا احداث و بمولود خدیو شهریار اتفاق افتاده
باسم جده مخدره پیکر مروم کرده و در باغی که ساکنان قدوم بر معارج رشته که شب جمعه در میان
ماه جیک و رکب و خور دوزرک مظهر کارنای ستر کشته در سیاری حاب آثار و بیت
و ذرا قبال از ناصیه احوالش ظاهر و امور عظیمه از دست نوآیش صادر میشه و در علم
خفا و اراقاق بجو من الامم سپاه ار قسم پیکر شورش

از انجا که شیشه کاره و بجو ربط و پیوند مزاوجت را تار و پود و سیار بقاء نسل آدم ساخته
و این جنس کوس طراز جاده قوام و دوام بر دوش نوع بشر انداخته بخرد کلهوش خداوند
مدت و نفر و شایسته ایزد یکانه الذی لم یلد و لم یولد و لم یکن له کفوا احد حضرت
ظل الله در ان اوان که آغاز لایم شباب و جوانی و بهار کفه از زمانه کامرانی و هنکامه
ل ریحان عیش و کامرانی بود و مایل کشته چون با یکی که سر اخلاق که از زنان
اشاریه امور و همیشه در ان ولایت با زنکانیه و آذربیجه معرکه ارای رزم و پیکار بود
از جامه خانه نسبت خویشی آن جهان شریف سلسله مفاخرت در بر جوشن داشت
انحضرت طالب بیوند و رغبت بخواستکاری صبیه آن سعادتمند شد و اکثری
از خدمتکاران آن سالک طریق اطاعت شتاع و همکاران جنک و نزال کشیدند و سای
انطایفه این علت هم آغوشی شاه فتاح و نجوا به ریح و عشاشه بالاخره بکام نضا انجامید
صور زن و نوع یافته از ان محمد سراد ق عفاف در سال هزار و صد و سی یک از بیشه
میت و بجم جمادی الاولی در ده ساعت و نیم از شب بروز کرده شاهزاده رضا قلی را بوجود آمد
و بعد از پنج سال آن مستوره رخ مقابله تراکشیده صبیه دیکر از در سلک پریکان حریم

عفت پیوست

خوانه غم ناهمواران بوده و حریف ستیز ظرف نیانه از دست کاسه زیر صعفان
شکست و در اهرن قشه جور و هر صحت لطاول کشوده راه آسایش بر دوی جرد در تنگ
بر بست و انعمیر را حوصله عیز را کفرش بر شانه بالهام خداوند پیاز دار نیاز کخت
طراز دیر دری عزم بلند و قوت همتار جمند طوایف دشت رد اکراد و ایلات را که سکن
امپور رو دره جزد کلات بوده بحوزه خدمت حضار و کلات سپاه حضیص و قلعه
خدا افرین فجه تسعه و شجرد دامپور دکه بوسه جولانگاه شهپ کیر نورد و مسکن پادار نجاران
اخلاص پرور دلجو یاران اذر آخش پرق حکم ایلچیار و سیار کرد کار آغاز کار کرد ند
آری عضنفر صولتیر که بهابت صلابتش در ناخن شیران جهان کند کجا حوصله ور
که هر کفار حضیص از رد و بار خیز خ بلنگ خونخوار شیر درد کردن فراز د و هر دوی
که همیشه کردن فرازان کردن بطوق اطاعتش خم دار شمه از نکه رد افوکه کردن اطاعت
ربکر خم ساز د ایلات عمده که بهراهر بوفق سر قدم ساخته سالک این طریق شدند
و فرقه بود ند کشاریه که شرف اسیاب بجناب دشمعه دیگر اکراد ساکن دره جرد و هورا
که از ایلات معتضم عرسان میباشد هر چند که طوایف دیگر نیز در میانه بهره از نور حدمت
حذیو فرزانه میبکشتند اما آن دو فرقه در بدو خاسب بعد سی نائد خدای متعال با نور اقبال
خسروی را بنیزه که وحدت خصم اکفل و ساعد بخت فیروز را بساعد قدرت و هنجه دشمن شکن
بو دند و بعد از چند ر بعضی فشاریه دا کراد که صحرا کوه و دادی ساده لوحو بو دند و بساط شیر صفت
مختلف الآر انشمد ار کشاریه فرقه که صاحب قبعه و جمعیت بو دند بتبات بکمال و عدت
خود مستظهر شده با بحضرت در مقام کاوشن و بعضی نزد مکد مجمد در قبه باد از در الفت

و اسایش در آمده

و سایشش در آمده از اکراد و ره جزد امپور و چمیر با کراد و جنوبش پیوسته و کرد و بار نکانیه
ب عقد الفت بسته و هر یک بنزهکان رکنها ریخته و بعقد با بر آمیخته و با بکدیکر
آمیخته با نکه شت در او بخشیده از سیصد و چهار صد تفنکچی ریلیر جلایر که با طایفه قرق کرد سیرو
مهر پیکر و تر خان یک نام و با نی رو سای بخو نقصور ر در اعتقاد و دیبر و اخلاص فرمنا در لیه از و
در شدت در خاتر م رکاب نصرت اسباب و در بخش و کشش سایه آسا و نباله رو در پیش خورشید
نقاب بو ند و در بخضرت اقبت اعوان و کشش خصمان و ام مهابت پیشان از ده بقاب
هوا خواهان کر بن فرخ ابکه بسلاخانه بن ساخته رایت عزم او فرشت و با هر فرقه بنا بر کیرد و دار کدر کشش

همچنین مانند ر از و رد شش بهت که چو ه جنود و کواکب و بخم ا بهور کوکبه قبالست و بلند
پرد از ر شیر طبعان تا طلوع طلیعه شیر جهانتاب منجی که در مقدمه کتاب بهمت که از رشش
یافت بعد از آن که ملک محمود در اوایل مدت عمر آثار محو سر کرد و رو سای ایلات چرا سان از
راه ضعف نفس و قوت و هم بطوق مذمت او کردن نهاد مدد و در طاعتش کشاد ند
از انجمله فتح خان نام با لو و اما سقا ایروانی شار لو بند که از ولایت با دره رد ر بانشسته
نزد ملک شتافته صدد ر بخیر کنان از شاریه بر طبع عبور جذو بهمال با ملایم افتاد بکاره
چو ن کار ایشان بکجا ان ابهر طرف رو انه و در رتبه پیران ار طالب بهانه شد تا اینکه
ملک و سایر ار بخیمه خیمه در ملک عرسان همه از جانب انجناب ایشان مسند و هر سان مسبوق
معتمد بر ایشان فرستاده بر زد و دار نکه بعهد و پیمان بوکند بعهد و پیمان شاکه ما را از آمدن
بارض اقدس نظر از رضایت حال سلطان منظور نیست اکر در عالم رسم موافقت عرض

کرده میشیح فواید خیره و عیش سه او را و فضا و غیره خواهد بود آنحضرت بقبول مأمول مسرور کرده
عازم ارض اقدس شده و در روز ملک اظهار رصد آنحضرت که وحشت او را رفع و در خلوت بکنار گاه
شده و جوش را دفع کند بخت آن ربه و جلایر که در خدمت آنحضرت بود مهد کرده
فرمود که در جریده بازی خود سازی که مهتما باشد مطلوب است که آنحضرت در شاغازی بر سر بخت بر
عنان اهب ملک را بوده با نام کارش بود از مدد خواهان نیشه هر کجا بجوش ان دفع
او در آنچه اثبات نزاد از رکب همیشی در از زنده روز رکه در میدان کار و سوک مهد با ملک
کرم جریده بازی عهد بعزم عنان گیر ملک دست ا و حشمه چیز با مه و نش امور در دست
رایض فضاست پشت دست که یکه تاز آسمان در جنبش از نجه اثبات دست
برزین که انشته بر دهان اسب حکم زده و جهت بیاید ملک از آنجا در سرست
باده هوش با بر نخوت بود نفس ان تمیز کرده عهد از نقضا میدان ان بیاب شهر
عطف عنان کرده اما آنحضرت پوسته در کمین فرض میبود تا آنکه بمصالح مشغول نه
اماله قلب فلیح حال دا ما مشغ کرده با فها بالتمام آنان را با خود رام ساخت و فراز آن ملک
بسه در نخر مهد مقدس رغبت کشکار که ملک بخواهش آنحضرت بزیارت مشهد هرکوتر و حضرت رضا علیه السلام
روز دیگر اما میق و قلیح حال سا مقرب شکار همراه کجا بعد از زیارت بقبره با مخانه رفته آل مهد
مقدس حمیده برام شاده سوار دست با کجا معتضا عصر خدا داد بخواه آن حوالی را
در ظاهر قریه فرضه متع لاف و ستیار رود با علی لیان شمشیر دم از خود و از بر مرده از میان
رود کشته شده و از آنجا عازم امور گشته ایلات آن ناحیه را همه کرده همت بر دفع کنه جویان
گماشته

ملک محمود فرار از وقایع انبوه الفصه

و حشت انگیز

وحشت انگیز چیزی دانست که از نخر خلاف آن آزاد و سرو حدیقه رهبت کشی جزیرک سبد
و غرز بیقات بر نخواهد خورد بار کران باده سری را که روکش دارد بر سر منزل نخات نخواهد
برد عقده لیب حالش نواسنج اشغال کرده که روز اول هر دو پیش کشم انکه روزم سیه کنه است
پس اگر از نشنگ نوشت که با بر مشغل شده برج جنات در نجوار زنه با کار جنبک
را آماده سازنه اگر او با د جواب اورده که با نجناب کردن قرار نیست مؤیده دولا در نیست
مبسوط السید و معیشی با د استحکام مکاتبش رغایت اشتهار تصور اتمعنی از خوصله
خصیر با بردن و این خیال از خیر قدرت با د و گذشت مکن چیز عهد اشارا مشوب کرده عذر
دانسته از اهل عرضا جواب اگرده استشمام را نجه رنگا نموده عزم تسبیه لظا کرده
چون راه کلات و جهه و نهضت مستمر بر کوهستانات عظیم و محفور بر قطعات محکم بود عزیمت
آنحضرت سا مقرون بصحت و نشیه با نخ شنهر از کس از راه را د کان نخه خبوشان کرده
در منزل مزور محمد آ اگر او کس بعوز نخواهر ز و ملک مرسالله مقام کرده که حرکت او
باعث وحشت اگر او د موجب نزاع و فساد بهت ا بزع اجرا در کنه و از انجا محمود
را آماده محو سر و ما فی شده و مرسالله اگر او را قطع نیز کرده ما رکرده اند انجمن سبب پیدا فی
عزم اگر او گشته بهشیاف لوازم کشیر بجواجه بعزم مه افته پیش آمده از ما مقدر نخت
مغلوب شته فرار و تعقیبات خود تموار شنه و ملک تا مانع د نخبر خبوشان گشته
بنا کنه نهضت که قلاع اگر او را نخه جمیر از خوات و اطفال آنان را بور عد مال و ارض اقدس
سا س ساخته زمام حشمار شا را بهت گیر او د لا وحشت قلعه زیه انور اکه در ه
نخر خبوشان واقع و شقاق آنجا عت بود پیش نهاد خاطر ساخته ناصره کرد و در خلال

آن حالت خدیو جهان بناه را گمان برده دشمن سیه منش پنداشت که بعد از وصول
خبر عزیمت ملک بسمت جنوبستان حضرت ظل سبحانی بیرون آمده اند و چون بخبر چوشان در عقب
خود شان نا خبر از رزم کوشان از راه تعصب و بی تعقلی عنان اکراد بی بنیاد را بدنبال کار
در حوالی سنجر چوشان بغتة خبر شتاب ملک را شنیده اورا از شدت عقب مانوس آورده
دچار شده اکثری را مقتول و معدودی از آن گروه ازرده را هلاک جان بسلامت بردند و
ملک محمود با این واقعه تیز تک نقعه کبیر را با شش شیر ماهی کوشی را آب داده گرم گرش
دیگر دقعه در شرف بشیر بود که دفعة حضرت ظل الهی با جولان صف شکن و دلیران
محو الحمس عزم به وجود بفرمودند از آن نیک کناره نمودار شده بجمله از هر کناف قعب
لشکر محمود در آشفته خواستند بیای قلعه دمران قلعه خود بجای او در رسیده از کشای
مصور نگاه نداشتند ملک چون پیش از وقت بنا بر مراسم حزم در حوالی قلعه
سنگری نشیب داده بود بعد از وقوع قائمه و طور گشت از خوار قلعه فرار در سنگر خود
تخلیص احتیار کرد حضرت ظل الله عورات و اطفال هر قلعه را با مال ایشان از قلعه در
آورده در یکطرف قلعه در جانب دشت نزول در آنجا کرد که از خوف ملک
بیغوله ها مختفی گشته بودند از مخفه در طوله کب ادنی حیاتی تازه و بهجتی تازه یافته
با قلیه با دست سر فرو ساخته نخجیده لاپوشیده و نجیده از روی مصادقت عهد نکرد
بشد روز دیگر که ملک نیز در نهضت خورشید جهان فروز از قلعه اقتدار بیرون کشیده
هنگ خود نمایگر و ملک محمود لوای عزم افراخته و طرح جنگ انداخته جمیع جوانب
ظاهر و دست سعی را از دامن مطلب قاصر نیافت گشته عنان بگشتن شان رو بر نگاشت

و بخجی و توپخانه را حصار خود ساخته از راه تردستی شتاب آنجا رزم جا عنان بازداد
و دفعة دو خوشان از اطراف ملک گرد انگیز کرده که شاید ملک را بناه توپخانه بهم کوبد ملک
آیه فائده کز دچی طایفه اشاره اکراد نا اتزمان سنگر بانی و نعشت و همیشه تسبیح و سبحان
خصم لکن میدان جنگ میبود تا آنحضرت در انجمن شان را توپخانه و بقچی
مناسب حزم دانسته برگشت و رزم دار عشر زلا آه اکراد را در حقش ساخته خود بجانب
امپور دو صرف نام عزم کرده ملک نیز عزم او بار و سوی مقسم بافته از دار فیض
مقام کرده

چون اینجا مناسبت است

امپور دکه در تصرف شاریه راضه ادمیو محمود در شده در صدد کمالفت بوده از انجمله در
ایروی سکه بنیاد قلعه که در دو فرسخی امپور دو اقعست چریده که موسم زمستان لشکر سرما
خار کرتاب دوام نیاورده لیکن حضرت ظل الله از انجا که همت سر کرم شاه نابنده توده نیست
بر دارین عزم ظفر پرور و افسرده و دل سرد و شته با دلیران عرصه شیر دقعه مزبور را
احاطه و اطراف از انجا که خاک بیاشته منده کرده آب خانه را بقلعه رسانید
آیا بروی کار نیاید پس حواله سرکوب بسته قلعه کیان را بهدف تیر نقشت ساخته بعد از چند
روز که صواعق بوجخر مرسی انطایفه آتش فروز و لهب قلعه بحبس المتین آسمان نشست
جسته معذرت جویان و ندامت پویان گردون بر بقعه اطاعت گذاشته آنحضرت
اساس قلعه را بر کنده و لهب قلعه را کوبیده با امپور دو سایر محال پرا کنده و حشمت چون
لهب قلعه با خواند و نیز که مسکن طایفه کوندر نور فش را بطور در زمره اتباع ملک محمود انتظام
یافته رخ از اطاعت کشیر یافته بود بعد از نشست کار بنیاد قلعه رایت توجه بانصوب افراخته

و بعد از چند روز حسب مسبوق عازم تاوپ قلعه زاغ شده که در آنجا چون فرخان مرکز
نجوم از تر کمانیه را با جوقی متفق ساخته بهوای تسخیر ملک آنش مشغول اردو
حضرت ظل اللهی در حینی که مشغول ملاحظه بنا و غاره بودند طلایه بیک و کمیل
با چراغ ملیک قلی و جمعی از دلیران مامور ساخته
چند آب را تجسس نمایند از چهار ده سند گلات مشعب میشود مامورین بر سر آب مذکور
که کشته بر جری تیپ داده اند که قاطر آب کهنه زرده که در حضر قلعه تو دقران
با جمعیت خود بعزم مدافعه بر سر برج آمده با مامورین ملاقی و دست گاهش داده جمعی را
قتیر و چراغ بیگ را دستگیر کرده ها چراغ ملاش خانه روشن میکرده در وزیر کاه آنجا را
تسخیر با غاره فرقانیه وارد امور دشمنه بایس خبر ملال انگیز بعزم قلعه دوسن سپیده شهباز
همت والا بعزم شکار زاغ را تجسس جلادت پیشه و سر پنجه یار اجویر ناخنه شکام
شام بجناح استعجال حرکت داده بر اهنمایی جناب بیگ دلیران مورکه جدال خود را کاره
رسانیده متفرقه سیاه را جمع و تهیه آب قلعه وقع کرده در برابر قلعه نجمه جلوه فرمای
شب برق جهنده کشته عبور از سیاه کال جلادتی قرین را بر رزم قلعه تعیین نموده
بکمبانی راه اقدام و اکثر تر کمانیه قلعه قصد فرار نامیده اعلام کنند در آن وز قلعه کیان
اقبالی کرده خدیو بیمند اقبال بکار ده برگشته از ثقافات در همان شب و عز زنانه بر دو
بامداد فرخان آمده قرچاغا جیر از قلعه بر آمده آشیزاد کمیل کیان را زد و اشت و قلعه باز
قلعه رگشت شب سیاه کال در شب قلعه تخلیه خروج آن جمع را از قلعه تصور فرار نگانیه نموده
خبر نجم بو نمیند اشرر سانیده ند آنحضرت بهمان مقام مجد بعزم قاتب بر مرکب تیز تک سوار شده

و مدتی سکه ماهیه القلعه را منهض مصور انداخته نخست از هر طرف حوالجات تعیب
داده خاک ریخته بنیاد ساخته استادان ثقب زن جا بجا بان خارا شکن آغاز ثقب زدن
کرده مقارن وصول ثقب بر حصار اهی قلعه از کنج گاه در میر و کلنگ بگریبان یاس برده
سر رشته ثقب بدست آورده جوشیده که آب بران مرتبه آتش مشته را دو شاسته
بر جنان نیز دستی کرده ثقب را بباروط انباشته آتش زده چند نفر از قلعه کیان را که در
آن ثقب بودند هر دو از هم جدا و اسیتی بر آمده با دل پر خون و جگر لقمه زلانه دیار عدم شده
و دیوار نیز فرو ریخته کشتا قلعه کیان با چوب و خاک آنموضع ریخته راه دخول بر سپاه
نصرت پناه بسته چون منقب کار ساخته شد سپهداران سپهر توان از اطراف
جمع آورده چهار حصه قلعه را قطع سلسله صدر زیع کما پیش از خاک و خاشاک پاک ساخته
همین زرع عرض ده زرع ارتفاع داشته اصطخر گونه بسته و دار آن آبگاهی
کرده در عرض هم ساعت آب احاطه حصار کهه رخنه پرشاب و فراز دیوار انه چون میناد قلعه
بنزدیکی آن سپهر پایه اما چون خانه جناب بیگ رسیده و در بروج و بارو آثار خانه نیه
نمودار شها ظاهر گردیده مردم انجا کوکب طالع را در برج آبی منقب دیده دست
از جان شسته دار غیر اضطراب مانند شیر گرفتار خانه چشم روان کشته از روی
ندامت بپای سروران افتاده خنجر شسته خدیو کفایه چهار نفر از زردستان را نظر بدوراکه
سر پیشکار بودند معروض تیغ یاسا نموده براتام که خدا رقلعه را که مرکز شقاوت
بیشه و انگیزه فتنه شان نیز قابل نماند شهباز تاقب ساخته براتام جمعیتش را آتش
حواله کرده مکانیسن آنجا را بقلاع دیگر فرستاده پس کامیاب بورد بحرکت لوا مطوع شدند

فرمان قضا جریان بهمین

و فرسخ که از چهارده روز بعید نزدیک شده ندر فرخان دفعتاً بهمیات مجوز از قلعه
برآمده و رکابیه از سمت میمنه و میسره از جانب میسره از کمینگاه بهمراه شه
باشمیرها آخته از هر طرف بر قلب سپاه کینه خواه تاخته اگر حضرت کینه پرور بر
بدلوان ان کمین منکم فانیة بعلیوا الفاً از قلب خود عدت آکنده اندیشه کرده باید
ان اشرار پاشیات و فرار افشرده دست باشتغال آنت حرب و پیکار برده در آن
نائره جمعیت انطایفه چون طره خوبان تار بر تار و مار و نگونیه نامایه پیروا و فرار گشته
پس رکاب الا بانصرت و ظفر شتاب کرده و بر گشته مقاران آن سپاه را مانند
ماده ای رسم عنده از کینه خدیو کامگار آمده استدعای معاوضه گرفتاران چون ایشان
نموده اگر حضرت نیز بگذشت بر گشته گرفتاران را از طریق مرحمت مرخص و بهمکنت نامایه چاکر خاکسار
مرحمت شده زر دیگر که سطان ابن سند طارم از قلعه چارم رایت اقتدار گرد بر از فرخان در آن
شب در مقابله از فرخ بر او بر سیزده آخته خدیو ارجمند بفرم انتظام کار قلعه را عجله
اعلای لوای ظفر پیوند کرده در آن چون چرخ جلال مجوز اسپاه و رزم آرا سپاه دیده دست
بر دامن استیصال زده از قلعه بر آمد و سعد همه شکر ارای و متقبل رسم زبان دار گشته
اگر حضرت نیز موافق اعمال او را بعفو مقرون و رکابیه قلعه را کوچ داده بالصوره مورد
توجه فرموده و از انجا بقصد تصرف شاهنشا که هر روز در آغوش عشای یکه میبود و بوا جسته
چون رکابیه ها بابیره ها و کنه دیوست که در صدد نساد و رزم بیداد بر این
حال با غوای سعید سطان کلاشر از ون با از جاده انقیاد بیرون گذشته ولایت تصرف
کرده بودند حضرت ظل آلهی بعزم شیشه نشان را بصوب دیاکیه باران عرصه نبرد وارد د

نساد محمد حسین بیگ ایساولی بیگ و کیل جمشکر گرب نیز ره اظهار بیگانگی و اخلاص بال و
اساس میکرد و جناب اشاره الله نبی بعیر از اکراد هوا خواه از خصوصان بوکب معلقه پیوست
سعید سطان بر حقیقت حال واقف گشته چون طاقت مقاومت نداشت با عامر رکابیه و
آنسمت و اردیا با دسه فرسخی نساد از رکاب بر جسته سعید بعیر از رود ساد و آسمان نیا
کشته اظهار ندامت و شرمندگی و تجدید عهد صداقت و بندگی کرده پس بنام عزیمت گرفتار امیر را
و محمد حسین بیگ رخصت انصراف یافت در خلال آن احوال بر فرخان رفته شهریار امیر مجمعه خدمتان
کوهیان کبر جان گشته با چند نفر در طارمات سرشت محرم کرده بعقله گزیده بر ان مجمع خوش
رسانیده از خلاص گشتن عذر خواسته بر ایشان را بعرض خدیو دیشان رسانیده بچاکر ایشان
معروض نبیع نسبت و نارک هوا را بر است گشتند

در آغاز اول حوال فتحخان غلام از دربار شاهنشاه فرمان روای
نفیس گشته از عرض راه در حینی که غازم خرجهان بودند بنابر اشتهار آوازه شوکت و فرمان
که سامعه افروز خواص و عوام گردیده بود اعلام کرد که اگر حضرت با در هوا و غازم خوشان گشته سلسله
جمعیت سپاه را گرد انعقاد داده بتنبیه ممکن بر دارند خیر بر ایشان والا معلوم فوجه که معاوضه انعقاد
اگر اوا از آنحضرت ممتنع الوقوع است به تهانه با دلیران گزین روم آزمایان بصرف قرین
لوای توجه بجانب ارغوان قدس افراخته منزل بمنزل عبور پذیرا گشته بنوعی سخن قدمت مقدس درست
علیا واقع است حوالگان با دیار سپرده شاخه ملک نیز بسته اوتام بمعاوضه شتافت
و فیمابین تاره حرب اشتعال یافت پس لاوران ظفر توام تیغ تیز از ایشان حکم دمیی
از اعوان ملک را روانه دیار عدم ساخته ملک از صدمه چنگیز شهباز نوازک جان بانده

صد زخم خورده کشته بال خود را بپناه شهر کشیده خود را بهمان نهرها نزدیک اطراف
شهر رسیده اقدام جواد صرصر خرام ساخته شبانه قلعه طوس را که موسوم بقلعه چهار برات
و در سه فرسخی شهر مقدسش طوس در جانب غربی واقعست متصرف گردیده راه آب قلعه را
آماده داشته بر ملک بسته هر روز در یک دفعه او هم تبر کام را با نوع خرمن آشام در حوالی قلعه مزبور
میدوانده و در نخلهای کار سیف و سنان خنجرها کرانده بر روی خاطر محمود بیان میکرد که ملک چه چیز را مهم میداند
و میپندارد از انجناب را میدانست و معلوم او نبود که جنگ میدان صرفه نخواهد بود تا چه رسد
چه آنکه شب یقظه کرد و فرمی میگردد و بسیاری از مردم توابع و اتباع خود را از شهر خارج فرستاده
کرده همان چند روز را در شهر را ملک بالک گذشت و در سیاق این حال رضا قلی خان و حسن خان سرداران شاه بلور
بیک شجاع او بامی دیگر که همراه رضا قلی خان دوشیده و انگیزه بر گشته بر ضحاک خان ملک کردند گاه
جناب در زمان نخجوانی عرصه را بر ملک تنگ ساخته و دوازده نام و نشان فراز و سردار را بر روی صفحات
و نقوش دیوارهای نخجوانی نوشته خواهش رضا قلی خان بعد از استماع این سخنان کاظم بیک نام
خویش خود را بجناب داده و بر زبان شاه پیغام کرد که جناب با ملک مقرون بخرم نیست عنان
شهر را کشیده دار و دقه م پیش قرار داده بعد از فصول زمستانه او را بجناب این سپاه اکبر ش
نزدیک از جنبانیده شعار و رو سردار همان قلعه چهار طاق را مرکب قرار داده
آب ساخته سردار زیر دست راه اکراد خویشان را جمع کرده عازم قهدر حوالی مادی
مقصد گشت یک بعد از آنکه شنید که سر کشته کار و زمام اختیار بدست سردار در آمده
جز غالب او دشمن معلوم مکر و خود را بزده نظر خشم روشن شده با خاطر آزرده
از قهدر مقدسش بعزم مقابله با نظیکی و نوکنجانه از راه سردلاب روانه گشته بدولی رسیده اقامت

طی مسافت کرده دار و دنیا بدو سردار نیز نبه و آنغوق را در قلعه چهار طاق تراب گذاشته
از راه دامنه با قبال اکراد نخجوانی فیض بنیاد گشته در باغ خواجه ربیع مکرر سخن قهدر نصب
خیام اقامت نموده در آنشب خبر در نخجوان با هر شهدا اعلام دادند را با طاعت خود نگرفتند
دون دروازه ها را گشوده با تباع ملک که در میان شهر و بازار بودند در آویخته آنها را مقهور و مخذول
و چند نفر از اعیان را عرق ریز شتاب برای ابلاغ نامه فتح الباب نحو سردار فرستادند
از امور اتفاقیه آنکه ملک بعد از ورود بنخجوان مطلع میگردد که سردار از راه دامنه داغی همت
گزارده عازم آذربایجان است با عمال و اثقال و لشکرش در قلعه چهار طاق تراب در جناب
ملک خبر داده بمشیت فقید مغفور روانه و سردار بهمان شب در باغ خواجه ربیع میگردد و این خبر
وحشت افزا را از طرف خویش گشته با جمعیت خود بر سر راه ملک مهیا میشود و قافله را نقدین و اجناس
سردار و گذشته و گذشته از اطراف بجمعیت ملک محمود گردیده اما چون ملک نخجوان را
محل تشکر خود ساخته بود در فوق سردار با هفده دار و سقه او نزول فرمود و فعلات آن فریق خیمه گزینان
ثبات و قرار ملک گشته کار بر شوریده سامان سردار جنگ سالار موقوف و عنان کار
شهر و سی معطوف داشته نبرد را تر جهی گذشته و در بالین غفلت گمین کرد لشکریان بر شوریده
سپید از خویش را پیش گرفته هر یک در گوشه رخت آسایش گزیده و در شبگاه اهل شهر
بعد از ورود باغ مزبور که جای سردار بود خانه و دیه متصل باشتیاق گشته در مکان مزبور
دار و مقر سردار و فقره رسان این اخبار گشته سردار نیز با سپهر خان حاکم اهر این را علم کرد
خویش خود را با همی از نوش در لک تعجیل بجانب نخجوان گسیل کرد و بضبط شهر پرداخته
و چون ملک محمود و صاحب حرم و خویش خود را بعهد نامه مهدی که در آن دار و گیری مهمات

پیش بود محول داشته او را در ارک که گذاشته بود همه آن شب حرم و کس ملک را بدو گذاشته
ببرج اطراف در دروازه ارک متواری و مشغول دفاع و محافظ داری شده و همان وقت کس فرستاده
ملک زادین واقعه او را بخبر رسانید ملک با الفور با توپخانه و جمعیت خود بجانب شهر اظهار کرده
از دروازه ارک که در تصرف سردار بود وحشی شده ابواب جمعیت گشود فرار گذشته راه ای
شاه از جاده رشته و وداع صبر در قرار و شهر را که گذاشته فرار کرده ملک با شهر را مستحفظ
گذشته شهریان لشکر او را پیش راه موانعه و مصادره پیش گرفته حضرت طی آنهمه چنین
که از گذشته آغاز کار صورت انجام را بعین الیقین دیده میدانست که مآل کار سردار
ناپایدار بکجا قرار خواهد یافت اما بعد از آنکه غنچه گذشته این امر مبهم در گلبن رخ نمایند
کل کرده معلوم نظارگیان این چمن گردیده که حضرت از فاقت آن طایفه را چه ثمرها است
بار و صحبت ایشان را امید بهار نیست بدون اینکه سردار را اطلاعات غایه عزم
امور دگرده سردار نیز رو به خموشان شد و بعد از چند ماه بار تهیه سردار را از سر و گذشته
و اگر او سالار گرفته هوس جنگ و با طغیان عاوده این پیشامد مرده دلک کرده بر شده
آمده چاره ملک محمود بمقابله او بپوخت و او را بسمت خموشان گریزان ساخت
رسیده قلعه کارسه دار با مره از خیمه انتظام عاری گشته دیگر لوای اقتدار ایشان علم کرد

در آن اوان آذربایجان معرکه گیر و دار پادشاهی بود چنانچه بر ارباب
لمه دولت رسیده رقم عزل بر صفحه احوال رفتگان کشیده مورخان نزکان را بسردار خراسان
منصور چشمه امایش از آنکه مورخان از دفتر جهان شود ملک عرصه ملک را خالی

اوده فخر بخش دار

او لا فیخر مشابر سر شاهزاده ساخته ملک اسحق را در زاده خود سر شاهزاده فرخ
بیات ساکن شاور چنین در عرصه خراسان سوای جناب ما در کسی که امید وار و فوق مده گذار
از دو توان داشت نمیدیدند در مقام استعلام در آمده حقیقت حال را بحضرتش اعلام
و آنحضرت نیز بنوبه توجه بر ملک و لالا مژده رسان مدلول و کم من قریه ایلکنا ها فجاءها بیاتا
بیاتا گشته خود را مستعد و سلک مصیبت یا از آشوبه و کلاه و در خود ایورد
مشعله ساخته منتوکل کبار کهنه و بعزم امداد ایشان روانه گشته اگر او خبر شان نیز بر خبر اشاره
اقدس معسکر همایون پیوسته و بقرار در قونیش بر ملک اسحق مغلوب و منهزم و جمعی
از اتباع او از مرحله حیات خارج گشته خودش و باغی متحصن شد بعد از وقوع امر علامه فتحای
کیملا سکن ارغوان سر آمد فضلای عصر بود از جانب ملک برای اصلاح ذات
البین وارد شاور گشته چون شیوه خواهر در وقوف بمقتضای حال طرف عاجز
و زنوں میکرد مروت کریمانه مقتضی آن شد که ملک اسحق را از مکمن تحصن مرخص و روانه
ارغوان اقدس سازد که بعاطفه رسم عاجز نوازی ملک را بایں احسان سر افراز گذاشته
را در واداره او نیز در پس کرده باشد طایفه وحشی تر اداکراد بنا بر اتفاقات ن
ماضی بعضی از قدیمی گشته قصد کرده بایشان از برای حال ملک اسحق گفته اراده ایشان چنین
منشور اتوں از دیوان خیانت دری در دست نزهت و در عقده امتناع
مانده در همکاری که سر رشته این قضیه گریبان خاطر اکراد را در گشوده و باره شرارت
انگیز هوای نزکنار نعره بار در دل بشیرا در آشوب داشت مکی محمود از حقیقت حال اطلاع یافته بر شر
تمام عازم شاور گشته در منزل قدیمگاه با قرار گشته و الحق زیبا داکراد را شاور

رایت فیروزی از جلال کاینات بر افراخته و در آنجا بر اورنگ فرمانروائی و تمکین جلوس فرموده
در مجاورت قوال رنجیر خان رود کوان گشوده بمکس پیوسته و در آن وادی از جنس او سپر دار و سنقور آن
نواحی بود بدایره پیش آمده مغلوب گشته بقلعه هرنیت و ممکن دولا تبار فرار اختیار نمود عرضه
بعد از ورود بموکب مهدی و فرخی مژده از عزم ملک طایف کشته حرکت ملک را بدیار کاه دولت
لطف پروردگار دانسته بسمت آستکین بکنار بحر مژده نهضت موکب از نجا کذشته در سر
انجام سباب جلالت این خدیو نامدار دست روز بشب و شب بروز کنیده و دنیا سعی
همان در داد و در جنب رواج این خسرو نیکو اختر از کواکب آسمان بر زمین شاهد مهیا و حسن اتفاق
و تائید خداوند انفس و آفاق همکی بحق هم از تشاور همداز و دمساز طرق و فرخی مژده
کردید طرف عصر ملک اسحق ارمنت یافته رتق و فتق ملک محمود از طرف باغ مزور قدرت
دوکشت بر شه کین کفار و اکنیده حضرش فلک آسمانی بادیدار کوان فسه از سپاه ری خدا نه
باهر دو طرف هنکامه آرای میدان ستیز و آویز کردیده تا اوائل لوکنبه سلطان روز بیمار قدم
تیغ جهانکشا و از نهاد خرمن عصیان و قرار ایشان در آورده جمعی کثیر را طعمه شمشیر ابدار و مهمز
کرفتار قید اسر ساخته و نخانه و دفاتر ایشان را تصرف کردند ملک محمود ملک اسحق
هر دو روز از معرکه بافته و بکنایف فتح شتافته در ما فرار ایشان تعاقب نموده و از کرفتاران معرکه
انچه لایق بودند از دیوان احسان خدیو جهان عطیه انه در زمان کنات و جمعی که حواص
و کسان ملک بودند با مور بلکات کشته کوکبه دولا کنایف بکلات انصراف یافت آنکه مدتی
بعد از وقوع این شکست با غوای شیاطین که در سر کثیر باد هوا بود در سر شه مخالفت بودند
نزد نکاینه دروغ و دنیا دار کرا دعوی شان کس در شمار که تماس انجا عت سازش و انشاز اعضمن

بقیه دوازدهم

بوعده وفا نرسیده و بوفاق از غیب و بخلاف آنکه در تخریک نایره آشوب عهد
مرافقت ملک محمود بوده و بشکش و سپاس بر شه اطاعت آستان آنکه بر کشته
اکه شرب بحر و استماع این خبر شتابزده بکنایه راه پیشه و بمجرد ورود بحوالی قلعه هنکام صبح که
تاریکی شب بدهکیس فرو رخ جلوه کر میدان بر و کنکره از امیر و دیوار و دروازه شهر در میان پرده تیغ
فرخ راه اعتبار کرده صبح روز دیکر در باغ بساتین شهر بکنایه رخنه و کشاد و عمارت
بعضور رسانیده لاوزار انجا محوم نشار اجمع و دلالت و تقویت ایشان را استمالت کرده بازار اتهاب
و کوکبه کنایه از فرخ نهضت جوه و فرخی مشایعت عزم در اهتزاز و نوای رزم کشته علاوت
کشایش راه از سهم حمله کمش عقاب پر میرخت و در سنکه و در کوشه کمان کمین از کمین
زه کرده و خود با چهار طبله نقاره سیک رو خنجر از نسیم سحر دار و قلعه موکوم مهیا و کمین محمود
نیز از شهر بعزم مدافعه بر آمده همینکه فاتحه فریقین نزدیک شده اکثر از قصد آمیخته شتابزا
کمینکاه و ویران کشاده و آن آمیخته خنجر کرفته را بسر تر تاخ جنک کیر زیاده از نهضت
برق تک بسمت بارکوم غمان و کران کران کاب بیاظاهر شقه فارد فارد سنک
جولان ساخته ملک خضر بیدکاره و بجو شغیر و نظم جمعیت خود راه داده اسهاب مجموعه
متعاقب رسیده و بازار کیر و دار کرم کردیده و کرد و غبار از اطراف عین آمده جمعی در آن و آن
سر با فتیخ را از خدیو جهان از نزل برف مانند آب در جویباران افسرده بود و متعاقبه ملک
را بورث کرمی شکسته شده ملک بجانب ارغل قدس و حضرت خضر راهی بسمت امور در آورده
از انجا بنهار بقلاب و اضلاع مرو متوجه آن ناحیه کشتند و نهضت همکان که از فدم الایام خانه قاعده
مرو و هیس مرو و طایفه تاتار و اعراب بیرون خارج قلعه سکنی و کشتند فتحانی چاه بر یکجنبی از جهات

که معضلات عالم کون و فساد است احداث نفاق در زاع شده و انجماعت در ره خود از
حاطه غائبت کاسته و هر یک بفرقه از تاتاریه پیوسته بحایت ایشان برخاسته بر کرد و چشمه تاتاریه
امیری سی و هشتم شمرده در صدد تقویت ایشان آمد چنانکه عزم در آمدن تا آنکه فرقه قاجاریه
ضعیف و تاتاریه قوی شده طایفه قراز طهور آثار اقتدار در احوال قاجاریه مداخلت عجز را که
از خود رزم آمده و قصد مهزوم بقرا قوم بورت کرده بودند با جوقی نباشه در مقام خشت
و تاز در آمدند قاجاریه نیز چند نفر از رؤسای عبوت را بقلعه کهر محبوس و غفلة بر سرایشان ریخته کهه
جمعی را مقتول و خسته بعد از وقوع این حال حاجت تاتاریه و اعراب کوچ کهه بموضع
مشهور بکال که در حوالی زده فرسخی مرو واقع و سراب زراعت بسکنه مرو بود فرقه اقامت و از
او باقیه مارو چاق و لکفانیه استدعا نمود که ده آب را از قلعه کیان مقطوع و بان قلعه را
از کشت و زرع ممنوع تا حشمت ملک محمود و اختلال اوضاع مردمان واقف گشته بر طبق
استدعای تاتاریه یکنفر از ایشان را بحکومت ولایت تعیین و حاکم مرو را باتفاق لشکر ارسال و چاق
در کهانیه دست تطاول دراز و تاتاریه سراب آن حیه احداث نمود که چون قلعه را از قلت
آب آوازه کاهی بخلاف نرسد یا بر حمله هلاکت انجامیه دست و پنجه زده بیاری دولت
مرو شتافته کاری از پیش نبرد بعرض احوال خویش بحضرت شهریار آفاق پرداخت و آنحضرت نیز از راه تفحص
بعزم شبیخون انجماعت از راه طرش راهیت عزیمت بانصوب افراخته
چون بمرکب والا دو فرسخ طرش گردید عبور از رودخانه تیرسی که آب آن مدتی است
دافع تشنگی چشم و امنیه گاه و بیگاه بدست نهب و غارتش کوار و حوصله شباب طبع غیور
و معاشت طایفه او باقیه سرخس بسر کرده موجب توقف خیول حاکم انجا در انسه و انواه مذکور شد

از کنار طرش همگنان

در اطراف قلعه بر چهار سمت دسپهای مکنم ترتیب یافت حضرت خان سکر اطهار نمود
داعیه ارکه مرحمت خطاب پوشش او را با طایفه او رخصت عبور از زیاده داشته علاوه بر
با جمعیت مخ برا سم قلعه دار بر بعضی از مواد اتصال و در ایام وقف که قلعه
قلعه بزور اتفاق افتاد اینکه خبر دار زمانه بنا بر عدم مبالات اهالی و الت صفو بر صدمات
خراسان اکثر اوقات جولانگاه توسن اذ بیه خوارزم و لکانیه بود شیر غارتگر تصور نیاید خوارزم
لایم هیچ دوره مبادی عهد اکبر شاهی قشون جوذ و رزم سازی با ایشان جنود اذ یک هوس
ترکتازی کرده هر دفعه اذ بیه مغلوب بلاد معمور و مقهور بیه تاراج معابر بزرگ شیدند
شبیر غارتگر نظر دل دست دراز کی کجه بنا بر ایشان رسل و رسایل در آمد و شد تجار و قوافل گذاشت
در همان اوقات جمعی از تجار خوارزم دار دارض قبچاق تو دو بنا بر انکه دلالت قبچاق در صدد
دفع و مردم ایشان تنگ برا تابع بود مکرر بیشان اعلام کرد که هر قافله
بقرش رساند هر چیز که بسبب مطالبه باج تجار از ایشان گرفته باشد
متصرف شده و خود در آن اوان آوازه نوکت افتاده اذ انکه ترش که مادهٔ آنچه تراج
فاسده خراسان و از مطلوب کشیر خوان شاهش و امرا و در دوزک بهر سان منهوب بسامع
دوستان رسیده و دیار بیشی قبله لام و مرجع خاص و عام بوکشیر غارتگر اذ شنیدن این خبر
انچنان گذشت آن سرور فرمانروای دهشای استرداد اموال منهوبه نخبه الفرش لازم ابرابط
بفرستاده او رسیدن دل در استخلاص آن استرضای تجار سر ابط انتظام مبذول داشته
انجمنی و سیئه رفع غایله شورشیون بامنت التیام تمامی شده و بقصد غزا اذ طلاق خاص موکوم
بالتون جلوه ابرسم حضرت او امر دوان نوکب ظفر بنیاد ساخته بود انجا قلعه دنای قسطعه

قوزغان دار

قوزغان وارد و عسکر ظفر اثر او از نوازشات لایقی بهره در گشته در نتیجه انقلاب اوضاع مرد
روسای تجاریه را جمع با تجمل و قرار ارجا رفته بود و امید وار بر بار آن گردیده همرو شهر از آمدن
دیار قلعه مزبور نفیر او بس سر مبذر جسته و هم از جنبش او طراب که در آن اوقات در
مازندران بسر میبرد جسته یک معبر الممالک بقارت و سفک و تحقیق کار آن کوکبت دلالت از کرد
اقی خراسان خالی شده روز بروز فروغ اخبار عالم افروزش بر رده و یوار بستان کوشها
مرتفع گردیده در ایام محاصره آن دیده بر بسته سیمانه غبار مقدم و دلالت نوزاید و دست
تمنا از کنار خصومت و دلالت بجیدن کلهای یکباری سعادت کرم کلهر اشاه ذات اکبر جسته
مزور سلوک امر دیده بعد از چند روز اوامر خص و کوکبه پادشاهی بسمت خراسان تشریف فرما شد
خیر نگاهیه ع ریاسای دروان ارتجه به تعاقب کرده بر عادر سابقه سر از گریبان کر دانیدی
بر اورند شیه انطایفه را مجدد ا جهت مت منصور و ظفر اندوله ابراهیم خان الی اخر سپرده
نصرت قرین بحمد صره قلعه قوزغان عمور ساخته با همان اذ تجمیه و مجمر از تجاران خاص حیاط قلعه
قوزمند هر مسکن کلهانیه بوده اخته اموال و ان انطایفه را عرضه غارتزده اشان نیز از قلعه
مهیا جنبت و مجمر ارشان ثابت همان شکنی هر قبیره و کلوله بکشت کرده و دلیران بر سر
قلعه یورش نجه بشیر مکی را تصرف کرده و قلعه در شرف تسخیر در آمد که ابهر قلعه روان سیمان
او بخته حضرت ظل سبحانی دوباره از اهالی اشان عذر پذیرفته رعیت انصراف فرا خشند
بعد از روز نهو کوکبه دلالت نزدیک قوزغان علاوتر بر قلعه دار ی را مضایقه و به قصور تسلیم نخه سر بقه
اظهار کرده است بیک اشان شیر غازی سلو که مقدمه در کاب همایون سالک طریق سرباز بوده
بعطای سراپ و منصب فوازش کرده مرخص گشته و چون منشیه نامزد پیشهاد ضمیر انور

میبود از راه و چهچه و حوض خان عباس آباد خشت مرد را مطرح فروغ هیجا دار فرشید
ضیا ساخته او لاکسن قالت فرشاله انجا عت سراز اطاعت بر تافته انحضرت معه امرای کشته
نمایش جاوده واقع در انجا غرق مورد شیشه منبع و جمعی از ایشان مفروض شمع مدبر بع ایلی و
حوزا که کشته بسمت بنه مرد شیشه فقه و فقیه با مال و حال و کنوان عیال الطایفه مقرف
در آمد پس حضرت جلل اقدس با سلیم و تسلیم را بنیابان عنایت و اسرار اشتر از مرخص ساخته عزم
قاقبه فرمودند انجا عت از بنیاد اطاعت در آمده انحضرت طایفه مذکور را کوچانیده در
اصل قلعه مرد ماکن با فرقه چاریه صلح داده هرکرده ۹۱ موجه قلعت عیار و رسای
فرنقین را از عشرتان کلاب و الاخته اعراب را با خانه و کوچ با پور در شاه عازم ارض
اقدس با با مشهد فرمان و شته مژده رسان توجه موکب مقدس کشتند

بعد از حرکت موکب سعادت کابین مرو ملک محمود
چون کریبان حوزا از چنگ خصم فوز دست داده بمضمون انسکه هر در خشنده چو نهان
شود شیره باز کرمیدان شود و خصم یقه از مهد مقدس بکابین حوین و العزاین بر
حمه بیا کرده که شاید در ان ناحیه شاه فلک بسطت یقه با خلال کارش بچوزا و دسر اشته
پیشرا از بهقام اندازد چون صحت مرد و کنا و فرزانگا انحضرت در حدود هریان مبنه اوازه
دلگزار فسرده و ضاع اندبار از زلال جو بیار منبع آبدار شش تازه بیازه قرین طراوت
پذیرفته کشته و لایات نو اجر امور و مطبع ماه و اوار فلک فرزند انحضرت میبود شاه فلک
در زان اقلیم در شهر نو بطام تو قف و اشت بعد از استماع حرکت ملک محمود بچوین پسندیدای

فتح خان چاپار

فتح خان چاپار با سبد بهر سر و سفا هر را قاش بده و کار آن نشسته و سر بتهیه برگزاری راه چا
م و هفرایین روانه و در حین حرکت خوجه حسین بیگ معین الممالک سابق که بمنت و الا فرستاده و مقام مقدم
آن سه در زرزانه و نادر زانه نبود اما ملک محمود تا آن زمان قلعه جوین ۹۱ در سر راه لاحره کرده
تصرف و شغول تخریب سایر نواحی بود که آوازه انصراف موکب نا در بزرد و عزیمت
انحضرت بجانب ارض اقدس و حشت افزا زخاطر ملک گشته دست از کرمان سابر لال نبود اشته
بسمت مشهد مقدس شتابان کردید و تقارن آن حشیش بیگ نیز از جانب حضرت شاهنشاه
ولا جو سه حیز خبر آمد شاه لهاب بسماع وقوف و اقبال عنبه دولت سرمد عزت خاک
مشهد امر توقف داشته و فشان بگریان جان بیا را بسیز خیز شان معطوف حشمد اما در عرض
راه همیشه از خاطر خطیر خطور میکرد که چون فتنه انحضرت اکر او سابقه نزاع و غبار نفاق در
غیبت ارتفاع است احتمال دارد که بعد از در هم موکب والا بخوشحال اطایفه در سیاه خواهد
شته و شوره کار انحضرت با شاه فلک بناسازی منجر کنند از انجا که همیشه خداوند منسب الاسباب
و سیله انکیز اسباب دولت بجانب او بوکس التفات فرموده تقریر صورت ظهور نمود شر صدر از ان
طفی سر بر به بشد بنا بخیم الله صاحب دیده شرح این حوال آنکه فتح خان بعد از
ورخشاه فلک بخرسان چون بعضی از طوایف اطراف رود بار کاه شاهرا آورده از انجمله
از طایفه اکراد جمعی کاه سر بانعقاد یافته بود و شاه فلک بجانب او خود سر کران میدیده غنیمت دانسته
کار خویش شته بسیه جوران شده که بغفلت فتح بیرسنگ بقرقه میان آن طایفه انداخته خود
در امور حرات مقدسه رساز دیخت سخ بخرشاه و لورا که از تغیر ایش همیشه کرک بود و امور شاهنشاه
و بها بقاش ایل خود شیها ۲ بر سر مشهد رفته با ملک اسکندر جنک کرم کند نا کوکبه شاهی دارد

دارد و شود و چیز عقلی خردمند از قبول این نکته تکلیف نکاشی دارد بنفع کرد همراه از شنیدن آن
شاه طهماسب بتبع مدبر تحقیق حال او را کردن زد و بمقدمه عبث و حشت آن و حرص خصال
کشته چیزی از اطراف قلعه را بردن خود بسته دیدند بجوم عام و از دحام تمام و بفور قصور رکاب قلعه
بهشت مجموع عام بتهیه مکفر سخن خوشان رشته در انجا مای مجمعیت کد کشته و در آن قلعه
و غوغا در میان اکراد خوش استقلال مند بود و هر جا کرد در دست می نهشد از انسان بر هش
عریان میکرد و اگر چه از راه بعضی امور غبار نفار مقامین انفرت اکراد منصا عد بود
در هوش انطایفه چیز دست از دانی چاره کشته دند از یام تهیه چیزی از رسای
ایشان بکشایت این حکایت لازم خاطر آکهرش کشته در نزل سیاب در حضیره بکنار آب
قلعه خوشان بود در کاب منقلبش بوسیده و بکلف و بمن عهد بنده کشته و صحبه یام بر بنگ
چشمک را برای توقف شاهی التیام در همان موضع امر دان زمان فراهت کرده برای
رفع شکر اب شیرینی خورد و بعد از العهد بدر دالله بقدر آمده مدبر صحیح خان صورت نکاشی عکس
مطلوب او عکس پذیر صورت مقصود آن جناب کرد القصه آن حضرت در صدد
استعالت اکراد و منع قلعه در آمده چند نفر از افشار را همراه کرده نزد ماهم حسین بیک ذوالقدر
بیک دکمین شاهوردی بیک شیخ اوغلی فرستاده که مصدر حرکتی نشده منتظر ورود موکب والا
باشند و از همان مکان معبر الملک را نزد شاه طهماسب فرستاده پیغام کرده که هر چند که این نوع
سلوک با بندگان درخور جنبه شرف نیست و ترغیب دلیران غزا بمقابلت سپاه زنگی سیه روزان
بصلاح نبود حال خود بحکم فرمان چنین اتفاق افتاده امیدوار است اکر اورا در ملازمت
روز بکر که خرد سیاهکان بزم فلک را بنور حضور خویش برافروخته اکهرش باکوکبه تمام

دارد خوشان و شاه

دارد و خوشان و شاه طهماسب ملاقات کرده عذر خواهی کناه و اکراد شده و رفع ماده نفرت
از خاطر شریف کرده و بعد از آنی حکومت خوشان بموجب اشاره اکهرش بمرور چنین مقرر خواهش
بخطاب خانی فاخر شد پس لوای جهانکشا در بیست و یام محرم سنه ۱۱۳۵ مطابق دیماه خوشان
بعزم تسخیر ارض اقدس نهضت فرموده اولاً عذر با از عرض راه با طاعت و عوض کرده چنین
اورا سر بخجه غفلت کرمیان کبر و رکشته بخشیر او کشته کمر تقریر کشته و بعد از ادای
جواب داده بر کشتی جواست و در ادرک نشست و راه قم در کشوده در شهر رسیت و سی کر نظفر
در روز یام ماه صفر وارد و خارج شهر شده معدت مس و از نادر ادرک از جنبار کوه مسکین در کاهه غرد مین
با کوکبه کمین عبور روزانه بقصبه رسیع را معسکر سپاه منصور ساخته در حین عبور از کنار شهر
مذکر محمد و از بزرگان شهر جشن توپ بعالم نافریده بود از کوش همکنان بر سپاه خیال غلط
آنکه با فوجی از لشکر دشمن کوب دشمن عزوب دریای قصد در کب با محرمان آتش افروز آزرده خود شده
هنکام شام مانند خورشید انور از کنار رحمی با مشید بر زوال و بال اشتر حالت خود حال
زده در نشست و چیزی سه اسبه کشت اما هر روزه عذر خواهی عهده با طاعه اشاره و با
نمایندگان حاکم حصار شهر بند رشته از قلعه تیر بچیر برآمده پیشکش بقصد کرده در میکرده تا زیکه
قضیه مشی محمد خان بوقوع پیوست

خبر رسیدن یوقف شاه طهماسب

در اثنای خبر آمدن یک محمد تبخیر بسبب مع عیال او دلش رسید و کرکن تجاریه استرابادی دون
مذارک و استعداد و اثقال افتاده ایام سفر نیز امتداد و دو مرد در شکر و در رشد و اقعه سپاه همایون
طاقت بیان نامانده هر چند که محمد خان کرده مصدر حشر شده در آن اثنا خبر مشیر شفقت
کار سلطنت را منظور میدانست اما چیز مزاج شاه طهماسب را از استقامت خبر میدیده دارکار

دلاوران لشکر را دلجویی نموده و بعد از چند روز لشکر را سان دیده و از آنجا
شاه طهماسب بسته عزم خدمت کردیه که بسته اگر رفته تهمتن لشکریان کجا باز در بسته اگر رفت
حاضر شو دانا آنجا که خدمت اند در حین دیگر مجلس دیگر هست و هر چیزی که تمنای
الشکر رضا هر اقتضا رضا مند کردند امّا دل بقلق دفع او افتاده خیر مردی اعانت خیاس
نادر را از عهده برآمدن او نمیتوانستند برآمد شاه طهماسب در خلوت مکنون در دل با آنحضرت
در میان آورده آنحضرت فرمودند که کشتن او پیشوا مردی میباید دیگر حبس و قید او سال
کافی نیست هر گاه ظاهر شاهر بر اهمی متعلق شهر او را گیر همیده روانه گلات نمایند مشروط
براینکه بعد از شیخ مهند سعد تبس باز در حق بسته شاه طهماسب چنین نیج او را از مجلس دیگر
صفر محقق خان را با دیگر سران قاجاریه که در دربار پادشاه حضر بودند گرفته محقق خان را
با دو سه سران قاجاریه در خیمه آنحضرت محبوس ساخته شاه طهماسب بحضرت آنحضرت عقیده محقق خان را
بخواهد داد و نظام هر اراده خود کرده طرف عصر که آنحضرت از خواب بیدار شده در سایه درخت
هر شغول راق و شق امور رعیت و سپاهی بودند قبل از رفتن شاه طهماسب گرفته محقق خان را
در سینه محرر داشته در صفت یافته در جزو مهمه کرده مهمه نام قاجار را که محقق خان جزو
بود از جانب شاه طهماسب بقتل او مامور شده گاه گاه آنحضرت را خیال آنکه
شاه طهماسب خود سر بر جانب این سرشته بشاره آنحضرت خواجه بوجوه جرات منع کرده مامورین
با تمام کار او بچهره سر شش آنحضرت آورده پس حضرت ظل الهی منکفه امور سلطنت و مهمات
ملک خود شده اسکیه آقای باشیکری دیوان بیگی بیک لد، ، ، بیگی و بعضی دیگر را بکارهای
تعلاوه حکومت سبزوار شاهرود بسطام نوشهر فیروز یافت

بعد از وقوع قضیه محقق خان حضرت ظل الهی بسیار غمناک و اندوهناک گردیده از هر طرف مستحفظان
هر روزه بر سر قلعه رفته معرکه سیر و دوبر افسرده میگشت اما هیچ چیز بر سینه محقق خان از
مطلع شد حیاط تازه یافته بعضی از امرای جلیل القدر را بحضور طلبیده و لیراته مقسم شد که
بعزم جنگ بر سر اردوی شاهزاده آنحضرت از نشستن این خبر مسبوق جسته بساز و رزم
و قصد ارض اقدس را خواجه ربیع تحریک کرده ملک نیز با تو بخانه و استعداد مقابله
شتافته و در یم و بحر حاجز قلعه فاذ فرنقیق و اقع گشته مشکلات عظیم بلشکر ملک وارد شت
و جمیع کثیری از اعیان و اعوان و دیار با هم خان مارکه و نجاشی ملک و دیگر خاکساران فساد
ملک با جانب قلعه هزیمت و تحصین جستیار کرده و دیگر روز آورده گاه میادر دمدمه قلعه
نصر و لیران جلادت کیش و ملک کوشش بر حیرت و دوشش میبود تا آنکه معلوم شد که روز قلعه
بیک شب که اورا بهیچ وجه روی بهبود نبوده اورا آماده محمود نیست زنگیل در قلعه رفته دانی
بخشیر از دو چیده مدار آنچه بر فوز مرکه در معرکه قتل بلک بوسته سردار دولت الملک و شده
بود و خیر حرات ملک را نقش بر آب و نکته موج سراب دیده در جزو عصیان نام نامی خود را
بخدمت مغفرالله که از ناصیه حال همایونش انوار تائید تابنده بود فرستاده پیغام کرد که اگر
مراد طبیعان کامل از جانب آنحضرت حاصل شود شب مستحفظین در دوازده میرغ آنموده را گشاده
دروازه را میگشایم لشکریان در کمین بوده بمجرد اعلام فرد اهل شهر شوند لیس
در شب شانزدهم ربیع الثانی سنه ۱۱۳۹ مطابق یوش ئیل که طلعت لیل بعضه
غفلت بر دیده غنوده گان بستر خاک آلیخت و سپیدار ماه افواج انجم از هر در شهر تجرد
مدد سپهر بر مخیمت آنحضرت داده و از ده هزار نفر دلاور سپاه از زاویه خواجه ربیع بر سنگ پای نصب کرده

در سمت دروازهٔ مقصود در محل کمین ایستاده ظهور وعدهٔ سپهر را اماده باشند بر اوردن نقیبه
آشب پیشان بریخ راکشته سرهای ایشان را بمیان قلعه فکنده دروازه را گشاده خندقها را پر کنند
بخت خداداده بانیادگان تیغ زن بهادران صف شکن و خصم بر گشته آن حوزه خندق را
باجمعی مقدس و جماعی متصرف شدند محمود مایل در ظلمات و در روح بتقول مجارست اورد
ازشاهراه این حال سر اسیمه خود را بارک رسانیده بمختصین گشته ملک محمود بحکم سلطنت
از دو طرف یکی از سمت خیابان چهارباغ و دیگر از سمت خیابان سفلا در محاک علاوت
شورش در پیشن شهر در افکنده حضرت قدر قدرت بنیادگان ستم کوشش سپه دلاران
جوشن پوشش را پیش انداخته باشمشیرهای آخته از دو جانب بخیک رو خیمه و بارگاه رک
بخصم جیاب تسلط بر ایشان یافته یک ساخته اکثر ایشان را بارک گریزانیدند و آنروز تمام شهر
بتصرف لشکر نصرت قرین در آمده بعد ازان اعلیحضرت شاهی از خواجه ربیع عازم زیارت
و طواف و مجاورت آن در تقصیر آستانه مقدسه ملایک پاسبان گشته بار دیگر خواهش انصراف
کرد روز دیگر حضرت قدر قدرت بسمت نورشن رک کرده همگی خاص و بسیاری از ایشان
نقط قهرمان مهر از شهر بند جهان بارک عدم کرخت همگی چیزها راه ندیر را بسته و دست
چاره را گشته دید از در آستمان در آمده حیفه زیاده سر سر راه در سیچاکر یار از سر گرفته
تخت و ثلاثهٔ سلطنت را که مرتب کرده بود همراه آنقطه سپید دانا مهدی نام
که در بدو حال تو تاب کرمانیه نوشته و بمناسبت آن عمر در ایام حکومت قوال
بامک تخی آمرزش کرم کرده در ایوان وقات بر سنده کاکتر ع گفته از ده مشاء اغوار اوبود یا
سار سیده و سایر تخنیده و اعوان ملک مورد عفو و امان گشته و ملک محمود از راه تسکین قدر قدرتی

جسته بغداد

جسته بغداد از گرد آمده بنا نزدیک رازک نزدیک بجزیره ساخته سکنه شاعت رجوع
لب تخت پادشاه بخشت بتبریز و از خرکاه و دارالسلطنت بخیمه شهریاری در بشن نقل فرمود
نموده در بیکار از جزات آستانهٔ مقدسه بر سم تحول نشست و بر اورد از اه این حضرت حاکم عالم آرا
و جرعه نوشن جام مرام گشته بخطاب سلطانی بازگشت

بعد از انکه کلید فتح مقدر مقدس بر دولت در لشکر نصرت قرین آن
پیشینه سپهر پرور در آمد و چندی از اهمی بر آمد عزیمت توقف در ارض قرس پرور در خاطر انور
تصمیم یافته چهل از شریعتمدار امور و دوایع سلطنت را برای مراقبت سرحدات آن نواحی
که نشسته بقیه را باشاهزاده رضاقلی میرزا و حرم محترم مارضی اقدس آورده آن سکان بهجت
پیشه را که مقر فرمای حشمت مستقر او مقام بوده دولت سرای توقف و قرارگاه همت
ساخته و جهز و رساوی حال منصور و متعهد ضمیر اقدس آن بود که ابراز تسخیر ارض قبض نمود و صفه
و منارهٔ آستانه مقدسه رضویه مذهب و زراندود نمایند احکام و الا بانجام آن امر خطیر فرجام
صادر گشته منارهٔ کبند مبارک چون بیقرینه بود و منارهٔ دیگر در محاذات آن بنا و اوج
عبوق افراشتند که قبهٔ چرخ برین را عمود و دیدهٔ مهر و ماه را میل زرانه نوشتی الحاصل
حضرت ظل اللهی بعد از فراغ از حصر و عقد امور خراسان کس برای عقد کوه هر مقصود که سابقا ذکر یافته
خواهشمند معاونه آن شده بود روانه بجوشان و چمن بهمن از مجاعت عزیمت و آذربایجان
که مقرب باط سلطنت بود نه از جانب آنحضرت تکلیفی نمی فهمیدند افتدار انحضرت در مهمات
مکانا ملایم طبع ایشان بود خفیه در صدد اختلال بر آمده شاه قاجار را بطوری بمغایرت و بیگانگی وا داشتند
رقیب کردند و ما بلفظ من قول الاله به رقیب عنید اطلاق نمودند عهدنیز همین سخن بخت شده

در شبانه حضرت ظل‌اللهی را با پنجاه مقصود باذکر دانیه مذکور در اقلیم امور سیاه حوصله
مردم بازار که از غارت و جمعیت عساکر ایشان بیمناک بودند بخشیده سه در غیور چه رسد اکثر شرف
قطع و قصر این امر را بفضله شمشیر تیز که محاکمه گاه بزرد و امر دو اند با دست رجوع
دردم با هواخواهان جان‌نثار خود لازم خوشان کشته سه ذیحج خوشان را مقرب جنبام
عزوشان بخشیده منظور راکه در خوشان که شاه و اسبابی اکراد همه حاضر باشد بهر تجمل
که مقدر شده بش این کار فیصل یابد مقارن آن شاهوردی خان تیجوانو حاکم سبزوار نیز از راه بروار
دار د خوشان کشته و حسین خان حاکم آنجا کوشته را که حضرت پادشاه در خصوص تعلیم
تحریر و تجاوز نکشف نقاب از چهره شاهد مانند بخیر کرده بود بخشه بخشش آن کشور را بسالداد
با وصف آنکه بجناب صوری و معنوی را در پرده خفا داشته لقاء هر کز را مستکفام
شام که خسرو تیزرو مهر از منازل سپهر در طوعیه بن تهماسب شهریار ستان عزم بر کشتاب
شده شاه کواکب برآمانه بر تارک سپهر و هنران رکاب و مشعشعان لام شباب بیرون طلاع
خدیو فلک جناب برای سوار و مهتر ران اصطبل باد رفتن دیار کشته مجرده و مهتاب در لباس
توازی خود را بشهر رسانید صبح که حرکت آدبر رای جهان آرا اکشاف یافت ا
اسباب کار بخجالت سرکار او را که در معسکر ظفر اثر دارالخلافه تبریز بود برای انکه
پایمال نشود دست در نود انصراف بگیران کرد و مضبوط و محبوس و بانجا حرکت بر او را در کار
فوجخوشان ارسال نخته را باید خواص ترس بر کرد نیمه از منزل حرکت و بوشنه آگاه کرد
عزیمت خوشان واقع و معبر اکراد بود تردد ام راه امده شد را بر قلعه کیان مسدود خشه و در حین
عبور موکب اللا از خوا یا خوشان فوجی از اکراد سر راه بر جنود و حلوت نیسنا د کرفته

بعارت چنان

با وصف آنکه سرما و برف بحدی رسیده بود که کوه و صحرا متصل از برف پوشیده
میشد و راه بسر میبرد و آتش بر زبان اگر از سنبر سنجابی فاکستر میشد و در خانه خود نشسته
میبرد و جنبش نمیکرد که تعلق کباب آهنگ حرز آباد شده الحاصل
بعد از چند روز بسایط را بنجیشه اکثری را بترک سفر بتکلیف آنکه هر دفعه برای سیف
قاطع جواب انحراف سخیف میدادند طایفه منوچهری دیدند که از توسط وسایط کار انجام
نیافت مصمم شدند که آنها بر مصر افتیال از روی شفاعت حرکت و عزیمت آن صوب کرده
ایشان هم منتهای شاه فلک جناب از خجوشان برفیض میسیان بلوا امر مهمور را صورت
کارکنان آن دولت را غرض آنکه شاید از خارج از حکام ولایات که در مقدمه خجوشان
ارتیاش استمداد کرده بودند مدد رسیده از افزار خجوشان امر مزبور را بر شاه فلک جناب
که آغوش تمنایش خمیازه کش شوق همطلب بود صورت حصول دهند اگرچه دلاوران
از آنکه سر کرم رضا جویی اکثری دهند رفت ستیز را اشتر قاقم تصور کرده از خدمت
اظهار دل سردی نمیکردند اما خیر و اب دیگر از شدت سرما در معرض تلف بود
و خدیو فرزانه نیز از مبادی کار همه منوچهر کل بخدا ارکنه و عامه حسن دار باشی دیگاه جمعی خلق
نامبرده و بلا حظه هوا کار ردکار سهوا حرکت و عزیمت ارض فیض ابر کرکن کرده بصر از آنجا
خاصه شاه فلک جناب را از ارض اقدس برارادت مرشد دانند بارخضر شاهی و اعیان آن ولایت
بنار ارمدافعه که آشته راه تا مام مسدود نه تا مقدمه کرای واقع و در رسیدن کی مکتب
مایوس گشته متسلین ایمه عالی که قهر مجال قوللر آی سیافی و قد اسلان خان که در ایام اقتدار
چاقر از دربار شاهی جرو از انساط قرب مهجور گشته در ملازمان میسیو و بعد از قضیه
فتح خان از

از جانب شاه فلک جناب مامور شد که خزینه و اسباب سلطنت را که در مازندران میبود با اردوی
شاهی بقلعه بیشه رانده بروقتی فرمان عالمیان و حسینی از غلامان و خانان نیز که از شدت
در سپهر و سختی مجال در قشلاق مازندران متوارث بودند هر از گاهی در دوران ایام دیده
افتاده شده همراه عشایر انه بعزم امداد اگر از آستانه خرسان کرده بعد از زنجان
جرم منزل کرده رحیم خان الخاع بالغلط جمعیت کرده شب رسیده منزل شرف الدین
که از اظهاریان حکام استرآباد در این ایام هرج و مرج صاحب جمعیت و تشخیص داشته
شده مهر غلامان شکسته بود در بخشه بسبب سابقه نزاع اوزبک بغیر رسانیده روز دیگر که جواز
فلک جناب بخوش گذرانده حرج و برش شده همانگ منزل مهر غلامان کرده که رحیم خان کرده
خان نامی خزینه و لاله سلطنت را که گذشته قرار در رحیم خان نیز همسک انها را بخزانه جیار
خویش در آورد و این خبر متواتر بسمع شاه فلک جناب رسیده با بس که در احوال آن راه
یافت لابشاه فلک جناب از خجوشان حرکت در حوالی نوروزدار از خبر قاقم رسیده شد بس حضرت
کس نزد رحیم خان ارسال و تمامی خزاین و اسباب نهوه را استرداد و دو هی سکر باشاه جمشید
در همان اوقی حضرت ظل الله شبی بعد از بخار دار غلامان خیمه همو انس نفس نیز انضمام
بحر دولت علویه دیده صور نسیمه و اشعاره از انوار رتبه در عالم رویا دیده که ظل
مرتبه که از افق سپید نمودار گشته اکثری نفس در دست داشته بخاطر آن فوخال کرده
فوراً بدون آنکه آفت خبری رسیده روز نفس گرفته بعد از آن بخیمه فتایا که فصول بخیمه و در آمده
در برابر آن خیمه و خرگاهی دو خیمان خوش هم بعید بر بود بهر رکه بر که جهار باش خرسی دار آن حضرت
بخاطر آن فرمودند که از آنجا که تمام رفته تو انشسته گرفتن آخر الامر خود دست اله خیمه صید کهار انیز

بزرینه نبی گرفته شد و صبح این خواب با نیز دلیکان حضور همایون لشکر و دیگر امرای خانه‌زاد این شنوا
خوانند سر اگر در جناب مسیحی مرغ اما هی نمیرد پاینده باد پادشاهی بقیه این فرخ جمشیدی فرجام
که ائمه صور تقاری مغفور و خبر دادهام است و تحقیقه است که چه فوز گرتر من مراعات
پادشاهی چند نوبه‌جال نیز اعظم سلطنت باشد و مدت هر چهار شاه عهد شاهزاده رین
که ماجدار ملکت چهار پادشاه بحضرش بقتل باید چنانکه ایران و هند و دستان و ترکستان خواهد
بجوزه تصدر فرش در آمد روز نهم تشرین ششم شهر جمادی الاخر سنه یکهزار

رحمت بر شهرستان همی کشیده شاه چهار مهتر بهار از شبستان چمن دوان جویبار آغاز
جلوه گری کرد عروس دلارا را در ریحان در جمله گلشن بمژه و نار خواست و شاقلکان
و شاطه قوه نامیه چهره لاله رخسان نسرین و یاسمن را لعابزده و گلگونه دلکشی از آب غلیس
شوریده حال در عرش گل شور انگیز مشع نالان تر و فاخته بال هوای سرو سهر کوکو زنان
در سبزه نوخیز بنار در کنار و شیشه و خنجر خونریز نمود اگر اد که سخنان ایشان تند آب در کباب
بی اعتبار طواز آمد ان نقاط عد در زنده اگر اد سکه کلات و دره جزر ا بحلقه رکاب
دانظافیه را در غلاف دره جزر کرد و کشکر نام جمشکر ک جمعیت نموده آغاز شورش کرد
و نامزده مردنیز بحرکت ملک محمود طبس با عسکری که شمه جمعی از قاریه مرورا مشغول و قلعه را
تصرف کرده نقاره بنام ملک محمود نوازش در آورده بدین اکبر شیر ظهیر الدوله ابراهیم
خان را بتسخیر اگر اد و دره جزر تعیین و انظافیه سر بشیر مرورا گسیل نموده بارا براهیم خان از در
ستیز در آمده جمعی از لشکر خان مغفور بتوار اگیز لشکر منزلت قضا ستیز نوشیده آرزوی دلاور
درون بازگانیه نیمره ع و ع آب و آزرمجمعیت امور حسین خان بدعغرا نوشت هور در خان شنوا نمود

سلسله جمعیت ۱۰

سلسله جمعیت با انعقاد داده، عدت و استعداد بمعاونش اگر اد و قوچان جهارا بهمین خان را
در دره جزر گسیل حضرت حضرت ظل الله آنقدر بعد از شنیدن این واقعه دلگیر انشاه و هجار
دره جزر کرده در راه خبر رسید که جمعی از اگر اد بکوچ و بنه خود روانه خبوشان آنقدر شاه
طهماسب با در میانه مرشد و خبوشان در قلعه موسوم به تخت دکه شهره خود بنخبوشان بعد میشه
و با نظافیه مسلاح دکشته اگرچه مراعات نوامیس ای متعرق اسرنان آن رهبر نش شته
اما تمامی اموال ایشان با اگر اد و قوچ خبوشان غارت و کام ایشان یزانلو نه و مرارت
ساخته از آنجا متوجه دره جزر کشته انظافیه را کما ینبغی تسخیر مسیح و جمعی را معدوم
تیغ مدریغ ساخته تمنات مقاومت نیاورده با سرکردگان خویش راه خبوشان پیش
گرفته جمعی از دلیران عرصه ستیز از موکب اکبر شاه جانب فراریان خوانده خبوشان تقاضا
انگیزد و چون بارشاه دلارا برای اجراق قرر حیات و هم ستان جمعیت ایشان شب عزیمت
را بارق تمک و در هر خیر ساخته امور بی جان شار انظافیه را عرصه تاخت و تبرد و میر و مرکرده آنجا
را که سیمان نام شیخوانو بود دستگیر نخجیر ارتق نعمت هم جوار اکبر شاه شیر توشه
بود بحکم دلاشیمها را در اعیرة للناظرین از هدقه برآورده قلعه خبوشان را محاصره کردند
سرکردگان از قلعه برآمده دوباره متعهد تقدیم امر معهود شدند اکبر شاه نیز برای اتمام حجت
قبول رهبر جهانشاه را بجانب ارغوان قریس پرتوانداز و صول نجم الدین را بجانب ابراهیم خان
بشاره دلارا در نمرود بسیط مرورا گسیل نمود بشاره آنجا که در مقام طغیان بوده از ادای
عاجز شده قلعه مرورا سپرده در صدد اطاعت در آمد اما اگر اد خبوشان را از عهد جوگو
ل نموده راه شیشه پیش گرفتند اکبر شاه بخوار لاتنی الا قدمت سیم بارد بارگ عزیمت را

بجانب جیحون جولان داد و شاه فلک‌جناب هرچند که در باطن خلعت سلطنت علیه و عنوان ایشان بود
اما در ظاهر بازو فاقت کرده بعد از ورود بجیحون حسینقلی‌خان خصوصاً با امتحان
نهایت که در آن زمان فاتر شده کار شاه فلک‌جناب بجا رسیده که از بس بی‌کفایتی و بی
عقلی ایشان را نخفه خفا صورت ظهور نمود و معهود کرده خواستند که اگر او را بهمانه اصلاح
بمیان سپاه آنحضرت داخل کرده با نوشیدنه کار را تمام سازند اگر او هرچند ایشان را در
وقت خصومت و با آنحضرت منافق میدانستند آما جرات بقتل آن امر نکردند که مبادا
آنحضرت بعد از زوال حواس بمعسکر نصرت اثر درین ماده سبقت کرده قضیه برعکس
شجر نخبه برامتحان دهند بران او چون این مژده را در مزاج اکراد بیاثر و تحمل نهضت
یافته دیده خضرشاه را بجانب شاهرود غیب نموده شاه فلک‌جناب که همیشه در کمین راه بود
نیز زود بیک خیالش در شب دوازدهم قرار داد در اول دولت و اقبال بجیحون فرود آمده در
خود را مهیا دیده نهضت بجانب دربند نمود خواه کشته بجانب شاهرود شتافت خضرشاه
که همت بلندش همیشه اگر او بسته قصور اقاصره که قصور این چنین صورت حال را چنین دیده
شاد و فرا چو رو که مرد شمشیر زن بهادر ان صف شکن ایشان بودند اعلام دولتخواهان استعداد
کرده فوج عظیم از آنجا عازم کوتل محمود بن توسن تهور را گشتند اهل قلعه بی
همیدان نهاده از قلعه برآمده خضرشاه که فتح و ظفر همیشه در رکاب او بود در کوتل مذکور
اقبالش در معرکه رزم اکراد لا مانند کمان کرم ستیز کشته ایشان را بیک یورش
گریز داده و بعد از ان قلعه اگر او بدون شده قلعه جمعیت ایشان را از جمله زبده کفاف بهم دیده
جمعی از ایشان را از استیناف بیک شده و تیغ تیز از ایشان ساخته و آنچه که آمده بودند بازگرد انیده بنیز طریق قتی

عدم روان و تمرد را بجانب فرار نشان ساخت و جمعی از انجا غلبه را که گرفتار قید آمد آورده و در ورود جیحون بسیاه چال انداخت اگر او چون خود را در ورطه مخمر زنونه دیده از دربند
در آمده بخدمت والا فایز شده استمالت الطاف موکب معلی و بکابین قلعه تسلی انجام
امر معهود کرده پس آنحضرت کرمنشا از راه عاقبت راه در حسم ان مرحوم و حسینخان حاکم خبوشان
مادر شاه بود رخصت داده بمعسکر نصرت اثر در آمد و ملازم رکاب سپاه شده از راه سلطان میدان بعزم
ملاقات شاه فلک‌جناب روانه شاهرود گردیدند از آنجا مرور و توقف طابطه و قانون نهضت
مقدس و خبوشان فرستاده بعد از دیدن شاه فلک‌جناب عزیمت ارض اقدس کرده
در انجا محمد کشان هر دو مقصود از خبوشان دارد شده شاه مطلوب را بانشستن حصول رایت
اگرچه در چنین روزنامه فقره که نوعروسان دلارا را کشوده بیع ملاحظه نظر میقاب حجله از
ای بیان نگشته در پرده اجمال میماند ذکر انیکونه امور از فایده عاری و خارج از دایره
نگارش است اما چون مقدمه موصلت و بیع بین بعد از ان این وصلت که خجسته دلبر آنش غازه
از آبش و تیغ ترنش کرنگ پرنیان بوده از نسبیات این حرف ایرنبوند نمرده میشد
بسر گذشت فقره نقاب خفا از چهره او نمونه گشوده همانا حکمت بالغه آلهی مقتضی این بوده که
بوسیله این وصلت تولید نتایج دولت و تکوین موالید فرخ ذکور آنحضرت شده شرشان
فتنه رو دگر اد که اعظم اولاد شده بعد از فوت والد ماجد بر تخت جود اقتدار و اختیار جلوس فرموده
طرق حق‌پرستی خدمتگزاری پیشه سازند والا قابل این ماده خیال ها ده قابل نبوده که تولید این فقره فساد
و خونریزی و ارایش نزاع و فتنه انگیزی کنند ذالک تقدیر العزیز العلیم

در خلال دو

این احوال بوضوح پیوست که تمار یه که در مرو نام ملک محمود نثار عصیان بر وی گوفته
قصد او ضبط کرده بودند ملک در عرض هر روزه نوشجان پاشا فرستاده الطاف بیحد
بقبا و منبایه جهت در مقدمه خوشان نیز چنانکه مذکور شد ارقام مراکه از جانب شاه ولایت پناه
مشعر بر عدم مخالفت اکفرت صدق در مرافعت فتور نداشته ظاهر او را آرین رنجیده غبار کلفت
میبود در موقعت که بروز این حوادث ضمیمه اتفاق سابقه گردید اقتدار او بر نثار اج آمده
خود خیال توله نامرتبه همایون او را بالقضاص خصم بیسبب هیچ توله که از کشتن ملک محمود پیدا
ملک فجو امید انجی بیار نمانده و ملک مهر علی که برادر کوچک ملک محمود بود بشاور نجو
پیر احمد خان حیات فرستاده او نیز بمرحمه اله رادر عوض خون شیخ خان برادر خود عرضه اعدام
کرده آنیه شتر هر سر شکسته تاج بزرگ که بود کرنسار قضا سرد سر سود کسی دیده از فرش
ملک اسد الله خان حاکم سابق سیستان را که در ان ولا در آن نشیمن بود نشتر ابلا آمده فجو
با دولا دو اقارب و کوچ متوبان ملک مرخص در دوازده منزلی با توف ساخته و

در اثنای توقف ایالت جهتپاه در ارض فیض بخش سیستان و در حدود
قاین میبود داعی شتاب ملک محمود سیستانی و اغوای رسای شیطان آن فرشته خیال
کرده ما میرا که از جانب اکفرت در انولایتی میبود از فساد دوروی بر دل کرد حضرت ظل
اللهی حسین را پیشه او ما مور ساخته کار مهیا کنش چون شبه افاغنه شکن خاف
نیز منظور نظر دولا بود در سنه ۱۱۳۹ مطابق فوز بیست و یکم شهر شاه ولایت پناه
هزار نفر از سربازان معرکه جانستان بصفدار نامبرد زابل از ارغوان دشت مهضت

دیجار دهم

بقلعهٔ بنیاد آبادرفته از عهد خود برنیامده بازگشت آنقدر نیز بهادرخان سردار نداد و عده
از تبع تیز گذرانیده مال و عیال ایشان را بعنوان نهب و اسیر در آورده در عقب آنها سی
که با افاغنه اتفاق در زیده بودند اما دادهٔ از مؤخره ایشان باخود نمود سعادت و دولت
اکتفا کرده بعضی از قطعات اظهار اطاعت کرده کلاشر سنگان را بدادن
سعادت تمر دورزیده کس نخواهان غنه، خرزکوریه و غوریان فرستاده استمداد نمود
پس امرخان همفاغر تقاد یافت که حسینی از دلیران توپ قلعه کوب را از ارض ملایک
مطاف از راه بالای خواف بر سر قلعهٔ سنگان برده قلعه را محاصره و مشرف
در حوالی کلاه دلالت طلیعه تصرف نوا بخشند در آیات همایون در چهار ماه مذکور آمده
قلعهٔ سنگان را محصور و محاط سپاه منصور ساخته از طرفین باد آتش توپ و تفنگ همکنار
ساز عرصه جنگ گشته نه ساخته غچیه که در آن روز اتفاق افتاد آنست که در جنبی که توپچیان
ل بامر والا کرم بر گردون دانهٔ آتش توپ بزنگ کاس قلعه بودند حضرت ظل الله آنس
بر سر توپخانه آمده لاوزر دهن توپ استاده متوجه تعلیم توپچیان گشته در آن اثنا
که توپچی توپ را حاضر کرده چهار ماه مقول گردون آن شده آتش زد آن شد اکبر شاه الهام غیبی عزم
مراجعت کرده همینکه چخ شش قدم از آن موضع خطرناک دور شدند ناگاه توپ
از حرارت زدود در کرده شراره شرارت افروخت و سعید بطان کلاشر دروان و
دجنه نفرار و نجیان لاوران مرد سپاه که در انجا بودند بیها عقه فنا نوخت اگر چه وقوع
این حادثه طال انوار خاطرها کرد به اما آنجا که دل حقیقت سرشت آمد تسکین کوه پا بر
جا برجهان و تکهٔ ضمیر منیرش لنگر البرز نیکو قرار بخود نموده بصبر اکسیر ریاح نوائب

والطف خفی از امواج

والطف خفی از امواج حوادث ازخاطر منیر آینه ظهور این امر را بر جبران کوکب طالع خصم
بداختر محول داشته در همکفام شام که چرخ مجری پرور از منعکه سپهر رو بسیر منزل عزو
ب که نهشت دماه زرین کلاه بطلایه داری لشکر نخوم فلک راهنمایی ضیا
فرشت طلایه داران سپاه پناه لشکر و حرست اطراف قلعه بخواهشته مانند د
دیدهٔ انجم داختر از کهباد تا سیوند و تا طلوع صبح از شهب ثاقبهٔ توپ و تفنگ
قلعه سنگان نمونه قلعه ذات البروج سپهر بود بر شراره آسمان سوز بوارق شاهین و فیروزی
فضا برهوس عرصهٔ صرح برین نمودی در آن شب کلولهٔ توپ نهاد صعف شکن بر برج حصار
رخنه افکن گشته رو در دیگر نیز بهمین نهج نوید مراد صاحبقران اقبال افزود خرقهٔ سنگر دوزی نمود
تا انکه از صدمات توپ حصار قلعه مانند دل قلعه گیان تزلزل یافته یکطرف برج فرو ریخت
دلیران میدان نبرد و ریش پرده شیر حمله را القرف کردند افاغنه بعد از فرش بهادران
حال از در استیمان در آمده رو در دیگر کرده صبح صادق تیغ مهر بگردون کشیده از قلعه
افق برآمد کلاشر سنگان شمشیر استیمان را همکفیر کردن ساخته درست در نهضت
رده مشغول داد سوریات دسپردن قلعه گشته بقلعه برگشت و چهارده سرکشی مهیا و
نهاد امنیه قلعه انش فرقهران بران شعله در گشته جبیل انجم خشه نفرمان آن سرزد
قسطور او میان گرفته مشغول سنبر شدند دو شب هشم ماه مذکور قلعه بقرف در آمده
مردان و زنان ایشان عرصهٔ قتل و اسیر گشته آنرا نیز بکلکه کوب جنود ظفر نشان اموال و اسباب
قلعه همی مطا، برگرده توان گشت مجدد از انکه کار قلعه گیان ساخته و قلعه از نفوس لبوخته شده
خبر از سنگان فرزنه، جزد رسید که هشت هشتر از نفرار افاغنه هرات باغاش

ابهی سکهان دار و نیا بیاد کشته اند کوکبه دالا تبر بعزم مقابله برآمد و خواف را گذاشته بسمی سکهان
واقع و قلعه گلم و سکهان خرم محمد قرار قرار داده بمقابله لشکر شاه منصور برابر هم فرقه کرده
منزل دسکهان مقرر فرمود در روز دیگر افاغنه که بجنگ قزلباشیه حریص بودند در
دلیر داره و هر نخجوان بجاوان کشیده فانی از آنکه بر که بشیراست در گرفتن
موش لیک موشت در مصاف لیک چون چشم بحوم ایران عموماً از آنجمله
داول جنگ آن طایفه و سپاه خراسان بخصوص خطر الاعلی که دانا بقه دور اگاهی و عیار سنج نقد
حالت لشکر و سپاه هر طایفه بجنگ میدان از امقرون بمصلحت ندانسته منجواهشد که آن
آهسته عنانیان را پای خورطمه خصم فکنی باخته و بتدریج مغلوبیت و لهای باخته آنان
بواخته بعد از آنکه آنان از دلیر در عرصه دشمن شکاری شیر گیر بازند رخصت میدان
جنگ و هند لهذا لشکر یان آرا مر فرمود که در همان لشکرگاه محوطه از خندق و نقاب دست بازی
مسکر ده شده از قفه رفته جریر و بعد از خواستن بجنگ میدان کارزمای تمیز و لادر
شوند پس آنگروه بعد از ترتیب ضابطه لشکر داسکقام سنگر یا نصد نفراز دلیران کار
آزموده سوار و در ترس مسکر نصرت اثر بنیم جلوه بار پای حاک نور دا
آتش افروز نایره جنگ و پکار کشند هر چند عنانیان تمنای میدان از جادر
آمدند خود بو تهمتن رزم پناهان رو به حزم عنادار ان توسن عزم آنان کوه سپاه
باز آگزده آغاز دستبرد و نهیب و تاخت نزدوخورد تخته حسین کثیر از انافغنه
را سر افکنده شمشیر حریر و اوار ظفر را بخون آنان چرب کردند القصه ما چار از
بعین منوال معرکه جدال و قتال آراسته هر دو فرقه غیبه و نصرت از طرف بروجه

و انسته بقتل آورد و از پشت

خواسته بعد آمد در شب چهارم که سپاه خیمه انشین ماه در معرکه سپهر از دواره ماه سر از دشت
و اخیام نخوم بر ام نهشت طلایه هجوم کرده اما غر ضرب را بهر مدل باخته بانهزام هزاب
برگشته انگشر نزاقب را مقرون بصلاح ندانسته هر کس بر سر هوای خویش
دیگر قول و موقوف و عنان شهسب عزیمت ستام را بجانب ارض اقدس مطوف
شاخته
داد و زرین کلاه مهر

که در منزل حوت اطراف رکشت نهضت میکرد و در هشتم شهر شعبان در ملک قهر زنجاب بهار سر
افشاء صولت عنبت کامزده با منع شقه دریج و سنان اشکه بنصم انگلی لشکر شکار پرداخت
و خدیو جهانگیر بهار که منشور عزتش از دیوان قضا در حضرت عزتش یافته بود دوباره بزاره
صحرا نشسته فضای دشت و کهار را از زار امر حریص براند حضرت سپهر از مند مقدار جهار
بنازگی بر و بازو قوت نامیه بر ممالک کهار از حضرت یافته هبوط الدیه کشت و حکم کهار ایشین
و فرمان همواری فرود بین حجر آب بر بسیط خاک جاری شد فلس بحجر از آستین کشته
لوازم جشن عید بانصرت و تائید تقدیم رسید چون از دیوان لفعل الله ما یشاء و یحکم
ما یرید حکم قضا بر زوال دولت صفویه نفاذ یافت و بدلال آن نگاشته کلک تقدیر شده
بود در روز نوزدهم جمعیند از نکس عیب جلوه بر دو همیکرد که عقل صاحب درای
مستقیم از ادراک بحر اسباب تصحیح آمد دلش محل قرار نمیداد محمد مهدی از ان احوال
انیکه از ارکان دولت پادشاه زوال جاه سمک منصری را با کرا نکاه دسخدشط
را بهمت رائی جمع کرده بشریات اسباب نکشت برای آمد زوال دولا
درست میکرده و انچه مساعد مصلحت بود بجلوه کاه ظهور می آورده با وصف

همینکه عکس امر و فرمان قدم از چار دیوار عالم تسخیر امر و فرمان نمیکذاشت یک جا کز د
فوت طامعه را در چار حد جهان پویه زن و خازنه اشتهار او طلب جلب منافع سخنه
هر کوچه در زمان ساخته سنگ رسوائی دهر بر ملاء حلقه کوب در دولت و دشمن میوه
دار آنحضرت بنا بر رضا جوئی خاطر پادشاه همه وقت مراعات حال ایشان و منع مفسدان
و بد اندیشان و کشادن رزم تالیف دلهای درشت آن اتفاق کشان میکرد و مقصود اینکه
آن طایفه دست بدزدی را از کز میان حال و لایات کوتاه سازند تا آنحضرت با تمام کار
افاغنه هرات و اصفهان پردازد بعد از آن این اندازد حکم را بدیشان رد راند شاه
چیره دست از انجا عازم سر شته آب و کل غرض و ترک دست و چهب مرض
بود از عنین ریا کاری چشم از خلع و منظور خود نمیپوشیدند و کار دشمنان سلا
میکرد که انشته در اصول کار این لشکر نمیکوشیدند القصه شاه
دلاجاه در باب توجه موکب جهانکشا بجانب اصفهان فکر را با آنحضرت تا کید
و الحاح شدید نموده از آنحضرت هر چند در برابر این لشکر با اثاقه معاذیر و میان
موانع و معاذیر کرده میفرمودند که مشیر ارا به هرات و دشمن قهر را در این نزدیکی
که انشش در نهایت عزیمت بدفع دشمن و در دست فراغتش روبه جزم و تصمیم را
استقامت را ی و عزم نیت اول بیشه دشمن همان پادشاه در دست و بعد از آن
کار سفر اصفهان پایه ساخت شاه و هیچ اتحرف را از همانه دفع الوقت
مبدانست و مهر از اراده میپرسید تا اینکه فرمانش چنین مهر شد که آنحضرت
از ارض اقدس و شاه و دلاجاه از مشهد طوس بطرف هرات توجه فرمایند و آنحضرت
جمعیت را منعقد ساخته با ستعداد تمام متوجه هرات شوند پس هر دو اردو بطرف کشته
حضرت ظل الله بهمه کار و ساخت بعد از آنکه کوکبه دولت و اردو شرف نضفت در آمد ا
عیان حضرت شاهی نقشه دیگر بر ضمیر افروزه تازه شد که دوازده هزار نفر
خارج اسکنک کشته عزیمت مازندران نموده با خود مخمر ساخته که انجام کار هرات
و امور خراسان بر ذمه خدیو همال بوده لوجه جلال ولد اخلص خان ایلخانی
سردار سمت عراق و آذربایجان باشد و بحضرت ظل الله مقام فرستاده که خود که نهضت
کرده اند متوجه هرات شوند و خود بقصد مازندران روانه سردار شدند پس خدیو
مبدا اقبال از راه خواف با حذر عازم هرات گشته ماهیچه وار تنگ مسیر
چند منزل را رشک منازل ماه نمیدیدند خبر نهضت اعیان حضرت شاه و الا جاه بشروع
بطلان کار خراسان و حرور و نزدیک را از خود و همان کرده از انجمله با تکینه
آنکه خود حضرتیان و کمان جهر که از عثمانیان معسکر نصرت اثر در موکب اعاز
م سفر بود نقد رآغاز دست تطاول دراز کرده خود انشته که با این تقریب اسکنک
تفرقه در میان لشکر آنحضرت اندازند آنحضرت چون رخ کار را چنین دیدند از
عزیمت سفر هرات منحرف و بکابنب ارغوان مشهد مقدس منعطف گشتند امناء الدوله
لیت بازار حرکات و اصوات خود منقاد گشته بر سبیل قافله کوه کشان کیا میں
سردار و شاملو روانه و بسکنار طایفه از نغاری انحراف داشت
حرکت کردند و توضیح این بیان اکه خمیر طایفه از نغاری اسکنه آن قلعه سمت هراه
بحرش طبعی داشته و کار گزاران سرکار شاهی بفریق استیصال این نوع

جمعیت را منعقد ساخته

طوایف همت نافض نمکاشتند بحرکت بعضی از عیال دشمن در سر انظار قلعه نصب العین
همت ساخته چون که همراه داشتند از سر دار سر انظار قلعه اجازه قلعه را تصرف
کرده بنیاد اسر نمودن کیان پرداختند در خلال اشغال بعرض اولیا رسید که موسی دلنا
که از رعایای ابدال هرات بود و چهار سال قبل از آن یاغیانه متاخت و چهار محمد رفته حضرت
ظل اللهی عزم العبور بقصد سرکوبی انظار قلعه تحریک او را منصور کرده بعد از دو یوم که متاخرین
خبر قلعه گرفتن مشکان مسموع سمع جهانیان گشته شاه دادگاه نوشتند که مقصود
ایشان مستقیم از غارت بوده بعد از آن بعد آمده چنین همه نمایش میشه اما غنه
داشتند و حال انظار قلعه دو چار خود دام نهاده و نمایان معسوره مملکت با
نهاده اند و در کنه مشکان کار بی نگاه نمانده تعصب خود را برداشته لبرداز نمایند
که سر راه بر موسی گرفته شود شاه مخاطب در جواب نوشت که شما کنه مشکان
مباشید که آب منیت با لبرداز نمی اشم که غنه در خزینه منیت معهذا اعیان اندولت
از کمک و حمایت خونشان بجزبه اند در نگذشته همان مکاتبه سابق را پیش گرفته مجدد ا
بنامه و مکالمات مرهان احکام نوشته فرستادند که انظرش را از جمیع جهات
مگاسلوب الاختیار دهند انظرت چنین از کلمات مجدد این جوابها استشمام
را بحیله لقاق کرده دیدند شر هر دم از این باغ بری میرسد تازه تازه در سر رسید
نادر الفور فرمان جهان مطاع بنام حسین خان حاکم خونشان سابق نگاشتند که مشغول ضبط
قلعه بوده اگر از اکراد احدی خواهد که از راه شاهرود با عانت شاه
شاهولی خان آید بمانعت پرداز در خونشان نام بشکر انجم احتشام عازم

بسر داشته

سبزوار گشته از انجا بازار زاده خبر خواهی بحضرت شاه هر اعلام کردند که ستیره با
رعایای شان سلطان نیت از نقصر انظار قلعه در گذرند چنین بر وفق صواب
نیامد روزانه گذشتگان گشته دفتر بسر وقت مدعا رسیدند که اتباع پادشاهی
تبع عاجز کشی را نیز دست خنجر بیداد را خونریز ساخته بجره طلقه کرم ستیره آدر شده بود
اعیان دولت در قلعه را بروی انحضرت بسته از باب لاقعت در آمده
حضرت ظل اللهی بر سر قلعه در شاه غلت منع را استقرار دوای کودن در ب
قلعه ها عصر از در چشم راه انتظار گشتند چون کار از تحمل در گذشت
توپ بر حصار در دروازه بسته بعد از آنکه سفیر گلوله باد از فند پیغام جنگ توپ
انظار قلعه افراد مند رسانیدند ایشان نیز نهیات مجوعی از قلعه برآمده نیت پیدا
قلعه آغاز شلیک داد آتش زنبورک و تفنگ کردند اعلیحضرت شاه بعد از ظهر
که کوچه بات را بین بست و سر در کردن فرار سانوی دست دید از میان آن کوچه
خراب عمدا در را گشته بحضرت ظل اللهی پیوست و شرط کرد که من بعد از عهد
مصادقت نکول دارد رضای خاطر اقدس عدول نورزد اما در اشای حبس و پیش
که حضرت ظل اللهی را ملاقات میکرد حقیقة در سر اسب مهر خود از نعلبر آورده
بمهر علیخان تسلیم داد و را هم بنایت سیاست مامور بعراق کرده غلامان و خواجه
ما عانت او توصیه و تاکید نمود شاهوردی خان شجاع او که محرک این مقاسد در صدد
خیالات فاسد بود فرار کرده حضرت ظل اللهی شاه دادگاه را با غوا زاکرام در
زنبک خوجا در مقام در بستر آسایش آرام داده اما امرا و اعیان سابق بمهر علیخان

از حضور او در حیاط همایون چیزی از غلغل و طبل و شادیانه بگوش نرسید
امیر بر بچه کمانه تازندران فرستاد که لشکرش چیزی وجود ندارد و حضور او غنیمت
آن طایفه را مسلم نیست مقرر شد که احدی مانع ایشان نشود روز دیگر شاه
طهماسب با باقی چراغ بیک افشار و چیزی از معتمدان روانهٔ ارض اقدس
و خود بر سر راه موسی نموات بجانب محمد در آنجا خبر رسید که موسی بیک رحمند را
با قشونی از سمنانات مانیس و محولات که گرشته بودند بر سر ایشان فرستاده
بنابر این جهت در حین انصراف دارد و خود با قشونی که بتعاقب فرستاده بود
کلاشر غلیظ بود گرشته کلاشر نور در قلعه را بسته در دامن کوه بانتظار نشست
گرد و پس غلیان بر آنطرف که گرش شهرها مانند هلال در بند بهره خم ابرو داشت
هجوم آورده قلعه را از طرف دکلاشر احاطه کردند و از آنجا
فرستاده مقدمش مقرر کوکبه ظفر گردیده بارگاه پادشاه فلک جاه سلطنت
مبوط السدة خاشد

چیزی بعضی از قشونی که جویای هنگامه طلب طالب فرصت بودند که محرک
مادهٔ فساد در خطه گرمسیان جلالت خداداد شوند از آنجمله نرگانیه که در میرغ تاوار بودند
که مابین اردوی دستر اباد و نواحی دشت سکر واقع شده بود اردوی ایشان
همه روزه بسمت بهبهان و دورق آغار دست درازی میکردند همایون
فال لوای نصرت اشتمار موکب شاهنشاهی بعزیمت انطایفه بجناح استعجال در حرکت
آمده فرمان واجب الاذعان صادر شد که اگر اردوی گرگین قزاچر قاسم در بین نور خبر اثر

در عقب اردوی فتح

ازراه نساو ابیورد روانه ارض اقدس و خود باشاه و والاجاه با زاده چپق کرباب
رهسپار گردد و امغار و همجا پیاده گان را بگذارند بدوند رفته با مرر ساخته براثر
پای ایشان بصوب ازاده راطی کجه دارد سمنقان گرمه خان گشته ابراهیم خان با بقیه
لشکر از قلعه براز عازم خدمت خدیو گردون فراز دارد زودی مخالفت جسته
سای نیاز شده هیچ از ابراد والا گهر کوتاهی نپذیرد از امر حسین خان سد خیر طلبند
رآمده بود بنا بر اهتمام ضوابط سیاست و مقتضیات فوایض سیاست امر والا
بحبس هرو صادر گشته اگر اندیزد در مخاصمت اصرار ورزیده چهل و پنج روز
هر روز از قلاع و مضافات خود بر آمده آتش جنگ می افروخته و از آن
معامله هوای خیران چیزی نمی اندوخته تا آنکه چیز کشیری از آنان بقتل
رسید ناچار مستوجه خدمت و چاکری و مستقبلی طاعت و فرمانبری گشته عهد
کردند که بعد از انصراف موکب والا تمام سر کرد گان بر سم گروگان فرستاده
رودنه ارض اقدس شوند آنحضرت نیز بروقتی استدعا عهد و بیعت از ایشان
نهضت کرده در عرض راه ابراهیم خان و حسین خان را از حبس مرخص ساخته
دنامی معارف اگراد بر طبق نقره کوهپایه خوشاب منتقب زرده در نهضت مقدس اله
آن ملت دو مقام اخلاص و رو نیاز بهی قبول سانت و استشفاعش کرده و از انجا رحیم خان
گرایه را بدرگاه معلی مطلب فرموده بایالت استرآباد فایز و سرافراز گشته

سابقا بسمت تحریر یافته که در روزی که مقدمه گذشته
مکاتب داده شده

مکاتب واقع شد شاه والاجاه در خفیه مهر خود را از بغل در آورده اوزه کردن چیار
مهر چیان ساخته مهر چیان نیز با نوچی علامان و خان شاهی که صاحب بطوت
ظل اللهی چوب طرد و منع در پیش پای ایشان گذاشته بجوار دارالسلام
گشته حاجی لقمان خان پسر عم جوان سلامیت مازندران نفیس دارا نجا دارد
استرآباد گشت و بعد از چندروز در چمن کار استرآباد بجلال اضداد و نیز
ع و فساد انجا میده مهم او در آنولایت رونق نیافت ایالت را بامیر خان
ما چار تفویض کرده بجانب مازندران مشایعت مقارن آن رحیم خان نیز
که از جانب حضرت ظل اللهی بایالت استرآباد منصوب گشته بود وارد
استرآباد و امیر خان عازم هزار جریب و مهمان گشته از انجا جیبوی از
چاریه را با خود متفق ساخته مراجعت کرد و چمن در میانه شهر نیز تجریک
اهل فساد و مادهٔ نزاع اشتداد یافته کار بجایی رسیده بود که اهل محلات
خود و مال یکدیگر را حلال دانسته بهنب اموال و قتل نفوس و احراق بیوت
همدیگر میپرداختند رحیم خان با سپاه بندگرده عازم گرگان و امیر خان داخل
استرآباد گشته بس روانه مازندران و لقمان خان را بهمراهی خود نیز میدانست
با بداد خواسته او نیز بتعجیل تمام آمده دست بقدر یکدیگر زده یک دو بعد از
چند سر پنجه هوس ایالت کرمپال گیر خاطر حاجی لقمان خان گشته چنیز امیر خان را
مقتدر عا میدانست در اگیرانده شب کوغدار مذبوح ساخت بعد از انکه
حرکت از اداو سمع خدیو گاه گار رسید بعزم قلع آن مادهٔ فساد با

با جمعیت ناپایدار بر عجلت برق و مقدر باد عازم استرآباد گشته چون آوازهٔ توجه
موکب همایون سایهٔ ظل‌الله و انهزام خانزاد کوشمال داد چنانکه داب ایل سنداں
میدان لاف و خودفروشان نیامده بازار گزاف است و تجاوزه را از راه پس
براه آمده خود بعزم استقبال پیش آمد اما در خارج شهر فتاح اندازی
سهم صلابت گشته راه را کج کرده گیران پهلو از مدار راست بجانب یمین راندن
تاخت و بعد از ورود موکب جهانگشا بمطالعه که خبر فرار او بعرض اقدس رسید بس
برآشفت و دون پادشاه که در اوان فرصت توقف داشت روانه تاخت چون در
ن اوان زمستانیه بموجب تاکید قبحاق اظهار بغی و اشقاق نمیکرد و مد
شیبه اشتیاز از نوازم دانسته لشکریان پیاده را روانه استرآباد کرده خود از راه
دهنه گفتگر موکب اعتبار را تیز تک دیگر شب از اظلام دار دکنار رود ابرکت
دو فرسخ از آن گذرگاه سلاغر قلعه تاخته دار و گیر استرآبادیان شده بعد از فتح
رود موکب سنگ هر یک معتمد دار دشده انحضرت منوجه مازندران و شاه قلعها
سب را در اشرف متوقف ساخته خود با جیوش مظفر خود بش علم عزیمت بر فرق دشمن
کشته مهرعلیخان که از آوازه توجه موکب منصور اندیشه نموده بسمت آمل رفته
بود بعفو خطا پوشش انحضرت مستظهر گشته باز آمده و انهزام خان که از رعایت
تهور چند منزل بیشتر از مرعلیخان بتجاوزه صیرو قرار را اکو همنات لاریجان
فرستاده بود چون مقرر شده بود که حکام داماد کیان راه قرار را ان خیره سر گریز
پامدو هامنیده مشار الیه کوچه گریز را بسته پاش رو دی عزیمت بر افروخته با جمعیت

خود بصولت شیر و جرات موش بکنار رودش شتافته هر چند که در
بارهٔ او عفو و اغماض مکنون ضمیر انور میبود و لیکن آن کم عقل زاده سر باد غرور از
دماغ بر نکرده با جمعیت اطراف در کمال رعنایی و خودنمائی عزم آمدن کرده در حین
ورود شبیخون از داخل زنور ک و لشکر بر و حمله و ظفه تو تکر خود را کوشش
زد و روز دیگر ساخت چون انحرکت از زوبه آب و رود اثر فساد و از ناصیهٔ
او جلوه کر عرصهٔ ظهور نبود بعد از دو یا سه پیشکاه حضور دوش را که هوای سر کرایی
در سر داشت از مار سر سبک ساخته و بنا را که خواند و طهران و دماوند و ورامین و خطهٔ
تصرف او باش بود خسیس را مجابر و ثوابع انتسخت و خویش را بر کرد که مولی ال
شاه و محافظت راه سمنان و خسروجرد باشان زنگنه را بسر لشکر کیلات که در تصرف
رو سیه بود مامور و مقرر خشته که با لشکر اغور لوخان زنگنه او غلی و مهتار دولاب
مازندران بمحافظت حدود کیلان پردازند چون عزیمت سفر هرات در خاطر اقدس
تصمیم داشت بعد از انکه رخنه کران فتنه جو را از عرصهٔ جولت نابود از انتظام
مهام طهران و مازندران فراغ حاصل کردند انچه بطلب کیلات بدولت رسیده
و زنانکه رحیم خان را در لالت استرآباد تمکن داده امر فرمودند که با سپاه استرآباد
و کرایی در انجا بگذارند و در موکب نیروز نخی شود و چون حرم محترم شاهزاده سلطان
مدارکات لایق بجهت سرکار خاصه و متاع و منهوبان آن سرکار دیه پادشاه زاده مازندران
که انشاء الله در مناقب در موعد مقرر بعزم سفر هرات در فتح قندهار شرف حضور یابد
پس عطف عنان بکانب طهران کهه تجاوزه را از راه انجا این وخیمان روانه

و خود از راه جارم و نشابور با معاودت ارض اقدس را مقر کوکبهٔ منصور ساخته مستقا
قاب آل علیقلی شاهرخ بعد از آن رحیم خان قشمی نامور در ارض اقدس
بانجناب بوسیده در مسجد هم شهر
شهان المعظم بقدم کوکبه نیر اعظم بر منزل محمدی کشته چند روز بهار بار در کریاس گلزار
کرده گردون قرار ان گلستان را بانجذوب و منظر عجیبه و از بار و درع و جوشن حضرت
و خود سر در آر بهت و سپاه و شکوه و ا استعفه انجنیش لشکر او بهشت نمونه از جنان
ارایا از سر و شهر بر افرخت بیان قوی شاخ اشجار از حمه و اغصان بر دستان
تیز نمودند و چهره بستان چنار از اوراق مطرز بحله خضر فلکی گشودند لاله سیر سیاه روشن
افکند و کلبن عود و عنبر بر رخت گرفتن زکش بنداز شاخسار ریزه کان رد اشتند
و نیزه وران رجحان شناسان مشکین کلاله از اشتند بعنبر فشان پیکنه پوشش ابر اذار
کلوله قطره بر قالب برگ سمر بخشید و دشتیاران برق نوبهار عذار ابر عزاده کردن
کشیدند و خنجر و فرد رس باد پایان سبکخیز نسیم را مدانه لشکر بهمبر بر میچیدند و خط
گلزار را که از انقلابات ایام نقاش نزاع در نگشته بود از اضداد بگلبه چهره
مدنفه سراپا قرمز و عندلیب سیاه و سفوره چمن بتاراج بلبل بهار و منقر
صافر لباسه کلی گردید مهابت بخش عیش مایران لشکر و عظمای جیش آرامشته
بعد از ایام سرور و سرداری بهمه اسباب سفر و مدانه خضم خیره سر بر داشتند و هر یک
از دلاوران عرصه کین را بقطار نقد و اسب و سلاح فراخور کجایش بهره مند نوازش
و بخشش فرمودند

بقیه از اوراق ماقبله

مجمل از احوال افاغنه ابدال هرات در صدد کتاب نگارش یافت سنه ۱۱۳۵
که مجمره نجیبه رجفعان مستولی شده محمد خان اوغان که در آن عهد حاکم هرات بود
بوسیس لشکر هوشمند مقتدر مس آمده و چهار ماه قلعه را بضیق محاصره انداخت بازده
اطراف و نواحی را ماخته رایت عزیمت معکوس ساخت و بعد از زد و اداد بهرات
افاغنه را از شهر بیده و ملهار خان ولد رانا خان را از شهر بیرون آورده در هرات
حاکم خشنده و در سال هزار و صد و سی و هفت مطابق سیچقان سنه رحمت و اله عهد ان حان
که پدرش در ایام حکومت سالخان در هرات بقدر رسیده بود بعزم فرمانروائی
بدر وازه و هرات رسیده احداث نفاق و نزاع کرد نا گزیر افاغنه را از قلعه بازده
شهر ملهار خان را بجانب خراسان روانه ساختند و خود را بجانب مشهد مقدس روانه ساخته
خان برادر ملهار خان را با هزار و صد نفر از هرات آورده بحکومت تعیین
خشنده و چون عبد الغنی عبد الغفور را که بسمت ایلچیگری از طرف ملهار خان رفته بود
از اصفهان مرخص شده بود چندی بدارای وحشت آمیز گذرانیده نهایت پرده داری
کار برداشت و ملهار خان را با خود راه آورده رعایت نفاق را از دست نگذاشته
نازده ابدال اشغال داشت تا اینکه افاغنه دانستند از طاعت هرج و رجیده
ملهار خان از جانب شاه و الله یار از سمت هرات روانه فرستاده و هر یک
مبلغ خطیر را مالک شده بجانب حاکم و سرکرده لشکر میروند و بعد از آنکه خبر توجه موکب
منصور کوشش دانیال شاه را بجانب قندهار رفع کاوشش و آغاز نمایش نموده
قراوله را بقندهار و هرات را بلدیار جهتخاص دادند و بفکر تدبیر کار شاه دانیال مشغول

بعد از اجتماع عسکر در روز چهارم شوال که چهل و شش روز از نوروز انقضا یافته
بود از ارض اقدس نهضت کرده اولنگ فوقانی را که از سبزه و زمردی طلعتی
برجیح فیروزه کوس نیز و مقر دلیران لعل خفتان جهشه واز انجا کوچ بکوچ
عازم مقصد گشته در رتبت جام چندی درنگ اقامت انداخته و در
امکنان خبر رسید که دو هزار نفر از افاغنه آمده قلعه فرنسد را دخول کرده
حضرت طل الله با سه چهار هزار نفر از دلیران معرکه کارزار تجدید تمام اظهار نموده
بعد از ورود آن مکان معلوم شد که افاغنه برگشته اند باز بنزهت جام مراجعت
و بحریک لوای آسمان ساکرده در منزل کاریز بنهضت پیوست و فرداول و نقیس طرح
دهم اول وارد آبش سانه و نزول دلتو یه مخیمه و میره و قول بوجهت شب که غره اول
ماه بابده وران رود شد ضمیر انجم دیده بانه معاودت برقرار این منکوس حصار
برآمد چهار سپاه کار آگاه را بفراول مامور و خود نیز بعد از ظلیعه فجر اعلاء لوای
منصور کرده قراولان خبر رسیدند که الله یار خان بهجت تمام وارد کوسویه
شده اند حضرت اولا برای استماع شرح سرگذشت و بیان نگاشته نهضت صلاح
انگیز دانشان را باطاعت ارشاد و تحریص نموده انجا عت جواب را حواله
بزبان شیشه تیز گز دنمه روز دیگر سرحوض دغارو بضرب خیام سپهر نمود کشته
طلایه داران مریخ صلابت و سپاهان کیوان مهابت آنجا بپاسداری
لشکر ذیجلادت برگزیدند افاغنه آمده رباط و دیوار سبب کاریز را فرسوده را
حصین خود ساخته بسد راه پرداخته بس موکب مسعود از دغارو نهضت فر

«از نسخ ذیحق قسم»

وارنج فرخی قلعه بهنب کوبه منحرکشت افاغنه لابه و تضرع پیشه و لشکر
و آهنگ مقابله لشکر نصرت اثر کرده چنین منهی که پیش ذکر یافت طایفه
افغان بجنگ قزلباشیه دلیر و بوده بارها شکست گرفته بر اهل ایران
استیلا و ولایت استیلا داشته الحضرت منهو خشته که بجنب بهران
غازی سپاهیانه با نطایفه خیره سر درست بازی نموده بعد از خوانائی قدم میدان
کین گذارده و لشکر گشت سنان جان ستان پرده بندار ارزح کار ان طایفه بر دارند
بعد از توجه و لشکیان پیاده را احصار لشکر و محیط عسکر ساخته چهل ارزان تیزه
دگه تازان عرضه گیرو دار شوند و بر ارقول همایون بعنوان طرح نعیس
دلفانون سپاهیگری آهنگ مدار ای معرکه گیس شده اول افاغنه بجانب میمنه
حمله در گشته پیادگان طرح بگومک میمنه در آمده جنگ در پیوست دران
اثنا فوج دیگر از افغان صف بشکنه بجانب پیادگان هجوم آورده داخل
ایشان گشته خبر کار از حد برده پیادگان پس نشسته دار بر گشتن ایشان
دلیران نیز سر رشته جنگ را از کف گذاشته از نیک او دکه دهنی رود بدکه
مقاران آن آیت فتح الله حضرت علی آلدی هشمنه نزهه صفه سیتیز نگاه
اکثر کشته بمکر نشستاران آنقدره را بخاک هلاک انداخته شد
و باب تیغ جانور آتش حرارت خصم بار بیمار اساکس نمانده اگرچه از ردی
نخجیر دشت بهیب مهیب افواج پیاده و رامیدان رانده بودند ایشان از
پیش برداشته اما پای رهبت از نهضت که سرکوب سرکشان جهان نخو

ز خوم نزه بوشت چون شب بر بیرست ز آمده کوکبه ظفر قرین و آسمان
مکان افاغنه بیرون خوابا که در قلعه بزول کردند و عجبتر اینکه آنشکافان
از آب حریق چوشش بحر خروشش از بیم آید اندک مستعد بکوه گفتند آید
بر آتش عطش افتادند و روز دیگر که سپاه نجوم از کوکب قلعه طلعت لشکر روس خنگ قشه
بجانب غرب بسیر کرد افاغنه حرکت دار راه کوبه که کشته در میمنت آب
هریرود اردوی همایون بر مخالف آنان قشه در یکطرف فرو آمده آرزو ز
از نسیج طرف بجنگ اقدام مکردند دارا ده خاطر اندیش آن بود که روز دیگر بعزم
م کوبه لوای ظفر افراز ند شبگیران چون توپ از زدن افق کوله آشیار
مهر را از دهن دراند جهشت و عرصه جهان از سپاه ظلمت پر داخت
معلوم شد که افاغنه شب بوخانه خود را بجای ذکر اردوی لشکر قرین آورده مهیای
جنگ گشته اند پس آن طایفه جرات نشده و نوچی از معرکه خانه و یکی از جانب میمنه
هجوم آورده بدستور در پیش آغار ضرب که دار افغان رضیه کرده بقشگیان ساده
که مستحفظان نیمت بودند از جا برداشته در آن اثنا بار یکه بازمندان لاور
پرداز حمزه کشوری اعنی حضرت ظل اللهی مانند شیر غران بمیمنه بران خونخوار
بر قلب آن کروه زده آنان را از میدان جادکان جرعه مفاد کرد بمیمنه لشکر الله بخنیت
من الطیب ظهور آوردند هنگام ظهر تران مشغول اشتغال داشت بعد از
ظهر شکست خاشاک جوان آن طایفه راه یافته و جمعی کثیر از ایشان بوادی عدم
شتافته بقیه السیف روی بر تافته عنان فرار اکه در قلعه مرداه بودند
بر گرفته ره

بر گرفته ره خوشاشه تا دروازه هرات عنان باز نکشیده و عاکر فیروزی مآثر داخل
کار قلعه و شروع بهیه و غارت خیام و اسباب آنطایفه کرده و بخانه بقلاده
خانه آنجاعت بهیت آمده و از منزل رباط چرخه شاه فرهاب را با اغروق و
توپهای بزرگ بقریه شاهده روان کرده خود با نوبخانه جلو از راه تیرپی عازم هرات
شده نه الدیار خان و افاغنه مدد و جمعیت حضور ادریافت کرده مابین شهر و رباط زمان
و قرخی شهر استقبال آمده بخدمت سفیری عریضه مشعر بطلب صلح تقدیم نمودند آنرا
بعد از لحظه از راه ثرویر آمده از پشت لشکر نصرت اثر بکابه بسیر میمنه و قلعه
عدّه کرده سه کاشته بسمت بشیران شیشه و غانه چهه بعد از نخوکشیها بهیات
مجموعی شبیه ها آراسته در کمال جلادت تقلیب سپاه نصرت پناه شده بمحاربان
حمله در آویختند و خیره کی آنطایفه گمان بدان نمیدید که کار از تیر و تفنگ کذشته بخنجر و
شمشیر رسید و از ابتدای طلوع طلعه مهر گستر در ناسیم روز نوارش تیغ و خنجر دلدوز
خاکانوز مهیب و هزار نفر متجاوز از ایشان کرده بقهر سیف آبدار بر خاک هلاک
افتاده بقیه السیف شکسته تر از اول کاسر با حسان شده فرشده هر جنبه که مقام
اقتضاء غالب میکرد و امام عاجت روبه حزم مانع آمده احدی از خصم نیافت
که قدم پیشتر نهد هان رکاب موکب کوکبه عزو جاه کشته همینکه آفتاب حنیب
فروشت با دشمنه بر جوانب بگذرکه نزدیک بود که گرد خاک بباد و عالم آکاه
نزاسه عنصر از باد و آب و آتش باز ز ظرف فضا بر کشت کرد خاک چشم از جنبش پو
شیده در همانجا مکث کردند و در سیم که شدت غبار بکلیس بر یافت و باد

دیدهٔ عزور از دماغ فلک بیرون فرستاد از جناب الله یارخان آدم آمده طرفی و مصالحه حسب الکثرت بزبان حال فرمودند که تا تمتع بر عهد تو دارد با چنین توان کرد مادام که چشم از روی ما بر ایلاوار حضور نشسته تو عهد خدمت نگاه دار شاه رخصت درآمدن حصول صورت پزیرفت پس از جناب الله یارخان عبد الغنی علیه کور زاده و چند نفر از معتبرین آمده عقد اطاعت بسته الکثرت نیز قبول آنچه غه را قبول و دیجانب بورنگ عطف عنان فرمودند و در ذکر خبر از الله یار و عبد الغنی ابدال که سرکرده معتبر بود رسید شمه بر آنکه چون افغار خان حاکم مزاره چشمه پی پا غاست ابراید آمده لطایفه باین اطمینان از شاه رده و استیلای پشتیبان شنیده بعد از وصول انجز هزار نفر از دلیران معرکه رزم جوی در بهت مزاره که افغار بجوار دامن کشیان را در ورطهٔ تباهی خشید و در زدن افغان رخصت نداده خشید اما چون افغار خان در ظلمت بیم چشم از شب پیمان گذشته و در کمین گاه کمین گشته روز نسیم بارجعیت افغان نمود از راه الله یار با نوجی از همت شعار بالش افروز نوازش حرب و پیکار دو افغار نیز چشم انبوه از کمین در آمده بر سر آن جماعت ریخته مشغول کار زار گشت حضرت ظل الله فوجی از غازیان را بمدد افغار خان نامزد داد تا میرداد و زدوخورد جانوز از هر دو جا برخاسته چشم کشیر هدف گلولهٔ توپ و تفنگ و زخم تیر و شمشیر گشته هر کام شام دلیران طرفین دست از جنگ باز داشته در حوالی قشلهٔ موسومه بیاد کار زمان قرار گرفت روز دیگر که گوگبه زرین مهر خاور آرای آغاز جلوه گری کرد الکثرت بمکس فرستاده شاه والاجاه را

نیز از شاهد آورده با منه داغروق و چشم از لشکریان و زمرهٔ پشتیبان که داشته چون بار و بجنب هراس از اعلام نصرت آیات گردند افاغنه با مین پشتیبان دیو سیما تهیهٔ جنگ و بعد از مقابلهٔ آتشین تجمیع نام و ننگ نشیشه مجد و رشته از طرف پشتیبان تفنگ توپ و تفنگ عرصه را از کشتگان چون جوهٔ جیحون مشک کردند صبحگاهان که سپهر زرین لوا ماهیچهٔ فلک فرسا نمود از ساحت چند نفر از اقشان دار و دوار جناب الله یارخان طالب امان شدند الکثرت فرستادگان را پذیرفته پیغام دادند که مادام که عطای اقشان چون گوهر اندیش نرشته با منیفر از غازیان را جان در تن و دمی در بدن هست ترک رزم و تیغ این عزم نخواهد شد پس چشم از روی لطایفه او را یک حدیث سرد کردن فراز دارد روی همه از جبهه سای بر من بیارشته عرض کردند که اغاغنه غجه و ابه ایلهر و خصت قدم ایران بودند غجه مصدر خیانت گشته اولا قافله تاراد بعد از ان اصفهان سلا که قرارگاه بخت سلطنت بود تصرف کردند و به ایله تهماسبها حوالی ایران با غجه در مقام جنگ و جدال میبود اگر بمقتضای فتوت پیش بی تفنگ و تار الکثی در مقام مواخذهٔ افعال زبان نهی نموده عطف عنان کفر قوام و تشنه طا لفهٔ غجه را الهم و اقدام دهند بعد از آشیه انجاعت کرده ایله را دنباله رباق در صدد ایراد طاعت بوده حلقهٔ بندگی در گوش و نقشه خدمت بر دوش چو نهند کشید هر چند که اتهمی مخالف پای شاه والاجاه و اعیان دولت او بود اما الکثرت مسئول آنطایفه را موقع قبول نخشیده ایشان از خصت انصراف

ان شاء الله تعالی

استماع این خبر جهت احتیاط آنکه مبادا اتابک سمنان بیارکر قصد ایران نماید و ایشان
قلعه را خالی شمرند نوشته چند نفر از ایشان را روانه اتابک استرآباد نمودند
از خبر توجه رکاب همایون قرین اطمینان و اشارت و بشارت فتح و ظفر
قلعه نکنده و اشارت کرده و از سبزوار بطریق معاودت مرحله پیما شده اشرف
نیز آمدن نوشته و الا مطلع گشته سیدال نقشبان نوکر سردار معتمد خویش
او بود و بسبزوار رفته و در حینی که نوشته بمقام دار قلعه مهردشت من اعمال
نطنز رسیده از آنطرف نیز خبر فتح قلعه نیز مطلع شده بجهت اعلام ظفر فرجام
بود سیدال از نطنز عزیمت کرده بمجرد رسیدن آمدن کوکبه منصور آگاهی
یافته و از همانجا بلند بار گشته رو براه نهاد و شکاری که شهر بند نطنز مقر
مرکب انجم احتشام گشت چون سیب کمرت دار چام نوشته در خارج شهر
قرار گرفته بود آب سیدال اتابک شیخون بر نوشته آورده کاری
ناخت و بجانب اشرف لوای همت افراخت پس روز
دیگر رایات جهانگشا متوجه نوشآباد و دهخان گشته سیدال از نوشآباد
روانه نهاوند و اشرف هم از نخجوان پیش آمده در نوشآباد دست سیدال
بمحی شد و در شبنبه ششم ربیع الاول و سیم تابر دوشش و دیگر بروج در حدود شش
آمده در کنار آب نهاوند دست ظریفین دامن از جان گشته بمقاتله یکدیگر شتافتند
در آغاز حضرت ظل الهی نامی لشکر فیروز را یک قول مقرر داشته بقشقچیان تاخته
که هریک بام سوار را برابر بودند فوج فوج با نوشته ضاعقه بار محیط آل و یاس خواهی از

ناخته شده نوشته

ناخته شده و مقرر شد که افواج ظفر توزه و دلیران انجم شکوه بجان بیخ کرده
کرده و جای معین در کمال آرام و وقار ضبط عنان ثبات و قرار کرده بدون
امر همایون از جا در نیایند و دست بسیتعمال آلات حرب نیالایند و حق
در مقام که سپه آرای عرش مرتبت قوانین رزم نوازی قرار افراز و مهیب
حادثه دهر اهل کام از مقام مقرر فراموش ندکند اشتر و سنگام که سیاست
شاملش ضبط رسوم حزم پرداز و دولتخدمه خرج ستیزه کاری هر جا خویش
نموده بر داشت در شام کین چون شمع آتش افروزی کند برق را قدرت چقاق
زدن نیست و دشت شکیبی چون بخاموشی فرمان دهد صبح را جرات نفس
کشیدن نی افاغنه نیز جمعیت خود را سه گروه کرده از سه جانب حمله ور
و باشهپار کشیده و سنانها نیزه کاینات قول لکها و آکنیز و مقول سنبر نادیده
شده بهم از جوانان نامی ایشان که همیشه در معارک حلاوت پیشتاز
و در عرصه خصم انگیز رزم ساز بودند پیش آنطایفه از پی یکدیگر رو
بتهیب حمله و گشته همینکه بمبارزش مکوله رسیدند نوکیان قزلباش
نژاد آتش دست بستهاری بر آورده قبیله امرا و الاتبار بسم سرکوب شکوه توپ
رعد خروش رعنیده از زاکم تکاور اخماس آثار یوم مالی الشماخ مدهان نهیب
انگار گرد و در زمین آیت یغشی اللیل هذا غلاف ایلم برکرده خصم مدآور و مکوله
توپ آل کینه تازان عرصه سیدکرد اباخته نفر از هر دو لشکر ایران توران کشته
در محاوات توپ مرآمد از پیش برداشته افاغنه را از تماشه این حال مانند توران آتش

بمقاد[ی]

هرکز چنان روز را در مخیله روزگار خود تصور نکرده بودند و از فرط شادی سر از پا نمی‌شناختند. بعضی از دکه‌ها و بجا خانه‌ها درآمده، اکثر سپاه شراره‌ها از آن مشعل بیاردند و افتاده چراغ عمارت دهند و در اکه از خاندان آن سپاه دکار مانده بود روشن کردند. شما و نفر مخاوز از ایشان را پروانه داد که بنشیند و بروند و خفت

اما اشرف بعد از واقعه

شکست بهمانه دست عازم دامن و در آنجا اسلام خان صاحب طهران داد طلب کشته با نوکران مستعد و پیغام از نهان چنین آمده سر در پی فرار راکه در میانه هرکوه و اقع و مخصر معبرش بود را از مرور مانع آمد بود و دلیران فولاد پوش سپاه آهن لبست دامن کمر کاه کشاده را با نوبهار شاه در شکوه و فراز کوه را با تفنگچیان انبوه فرو گرفته خود با بواران جبلادت آمین در کمین نشست غافل از آنکه بهشت قاشک راه بر لشکر کوران دشوار و ناپاک بهموان است و شبانه یکپر سر سنگ جاده بمیتوان شکست پس فراولان ده ده در دو دهانه آن نبز لحظة القاره این خبر بسمع حضرتو غضفر کرده آنحضرت بعد از وقوف بر این حال از همه سبکبار بیاده گشته پنج شش هزار کس از تفنگچیان خرمیه دلخواه و لاوز را که بهتر فشنگه خبکی بودند فوج فوج مقدم الجیش کرده بهمت شبرو و عزم پاکوبه بعین دو تخانه در نبرد کاه راه از دشمن راهی خجسته و محو چیر کوه ها رجا دو افتاده بر کمر استوار کرده بورش بر دشمن بجسم همایون توخیان چابکدست آهین چنگ از میان آن دره تنگ بدر رفع

جلو زده و نهار برق

جانور دو نهار برق افروز را نقاد و از چنگ کردند و تفنگچیان بهمکنه توش
همکنه صولت و دلیران بهرام کین مریخ سطوت از حاجتی کوه بسنگ
همه کیرو دار را کرم و آتش افشانی کلوله های همکنه دل چون سنگ خصم را
نرم ساخته آن طایفه را چنان تواند که همکنه سپید از نفر از کوه آهنگ
نشیب نموده سواران ایشان نیز از میان دره تو تخانه راه کوه اکه داشته
در کمال خلال و خواری از دره شتر سار بر کنار آشرف که در راه این میبود فرار می
و چون کشیر بیغوله فنا متواری شدند آشرف چند از ملاحظه این حال توقف نموده
کوپله را که همراه از اصفهان آورده در روز امین که در شته بود نشسته توسن
کرور را کنار اصفهان مهمیز زد و چون خسرو همت فردوس در آن دان از
از جناب آشرف بسیدال اختصاص داشت رکوح و اتباع او داد له او
و چون از فاخته در فردوس میبودند سیدال خواهش که خود را بفردوس رساند با نکه
حشمت خان و اخور لوخان پیش از و فشار بر دلا ما مور بهمت سپاه و چون اتباع و
لشکر فردوس بودند سیدال راه در فوقر دوس را مسدود یافته جناب و خاسر
برگشته با شرف بپوست و دلدار و با فاخته رخت تحصین بهارین قلعه
فردوس کشیده و ما مورین بنار اباستعمال و دفع الوقت کذاشت و
شرف بکنه نجد بهیه و تدارک و از د اصفهان و اولا امر تقبیل عالم سکنه
سکناه کرده سه هزار نفر متجاوز از علمها و معارف و سایر رجال را از تبع
تیز کذرانیده و از انطرف حضرت عرش اشیانی ظهیر الدین بابر پادشاه غازی

برای تنظیم و تشیید مهمات ملک و طهران توقف دنبار است که عبور و توقف
از راه تهران مستلزم رجوع گیتی ستانی بود از راه نظر عازم اصفهان گردید و در هر منزل
قراولان طرفین علامتی که بگرگشته سرو زنده از آنجا عبارت بپیشگاه
حضور میرسید بارسلام خان الغان در حوالی کاشان با فوجی عظیم بعزم دستبرد
سر راه بر سپاه جلادت آورده داد طلعت کشت قراولان اسلیمیت
که خدمت ایشان زیاده بر پنجاه نفر بود دچار افاغنه مذکور و در هر کوهی مصور
گشته غبار قراولان ما شعار آخته بر آن گروه تاخته مسلم از ایشان
آن فوج مردان شناخته شرف خدمت اقدس را دریافتند آری اگر
کجک صعیف رسم آموز ترتیب آنحضرت شود دشمنها زبنده پرداز داور
داگر روباهی بقلاده تطمیعش در آید با شیر یزدان ستیزد
اشرف چون پیش از رسیدن لشکر عسکر روم که در همدان مجمود استمداد کرده

سر عسکر نیز فیه نفر از پیشاپیش جلیبی ایشان را جهت شاهان بمعاونت
اردوای سخت شکوه اسپند فقره رومیه را نیز در ضمن عزیمت ساخته باگوبه داستعداد و
تمام و جهتشام روانه اشتهام ملا کلام طرفی مقابلت سپرده در مورچه خورت
سایه نزول و ما یحتاج راه جهتشان نیز از طرف بیاع میزان هر قسمی
مورچه خورت پر تو وصول افکنند نخست فوجی از اکراد مراجر و که نفرد لشکر
و همراه او طلیعه نصرت اثر مامور لجوج بمقدمه اقبال علامت و شاهنشکین گلاله

شبخون و سنان بیرگردون همانه غرد لیران ساخته اول کار راجوان آخر بزم سپاش
ساخته و بیک گردش میدان مرحصان را زاده باب آتش شرر ناک
گرم شده چهار صد تن از ایشان سرمست تگاب افتاده و از نقره تر کتازان
خبر در هوا شان رو م معسکر اشرف معروض خدمت اقدس شده از انجا
که دریای عزم انحضرت بحر محیط تو کل موسسه و در هر امری ضمیر گرجو صه اش
سفینه امید لطف خدا یگانه بنگر تحمی بسته است همین را نیز
از تخت پیچ قبال دانسته شب را نقیس در همان مکان بسر برد انجم خشم خشم را
طلوع طلیعه مهر زرین علم آموده صبحگاهان که پنجم ماه ربیع الثانی سال نور
بخت از طرف اوج کیهان نور همایون ضیا زرم نثار مبدا داد ۱۱۴۳ ام
جهانتاب افلاک فرکشته لوکه تقوت سیمای دو دیده بهجت مبسوط
کاسب اشرف روان و بخش کرد همچنین کرد بر نطفه خاک بر غبار
خذلان و هوان کرد چون پشت مورچه خورت محل نزول اقبال کشته کوه
بلند که دران موضع و تفت راه را بر میدان جنگ بسته بود اکثر زیاده
کردند که بر سر راه ایشان رفته از دامنه کوه متوجه جانب اصفهان شوند شاید
افاغنه از پشت دره رو بمعرکه رزم آورند بعد از آنکه موکب نصرت پرتوه
مقارن آن کوه فلک شکوه کردید اشرف چیز در جنگ نهاده و پشت
باعتقاد فجوار رسیده از آنجا انحضرت کار آموزدار طریقه جنگ صد و جهان
تجربه اندوزشته بود اندیشه نمود در مقام معارضه بمنبر در آمده در بساط دانشی

که در معامله مهاد و دست از شهریار کشور گشاده بود رکنک جنگ ریخته افواج
لشکر فخور او در یک سلک انتظام و در یک نظام و اطراف از انبوه نخاله کوه همسان
اسکفه م داده تو بهار بغشان مهابت را از جای بر رس که گوله داخل فوج
لشکر رزم آزما میشد رعد اوا ساخت شد و حسین از ریخته باران کزین قبال
هم قدم میدان دلیر گذاشته بدانفه بر داخت شد آنقدرت از آنجا
که همیشه قدا وند عالم را یار و مددکار و شیب و فراز جهان را در نظر همت مستان
و همواره میدانند مقید بلجبت و سنت متعال نگشته بلکه بنا بر اقتضای حکمت بالغه
جو بحبت ما باشاده پیر خرد و از الهام خداوند صمد در هر جنگ بمقتضای
مصلحت وقت روبه خاص و اسلوب حکمه است در بن کرت طرح جدا
در کار جنگ ریخته اولا نقشبان بهرام کین را که ساده رو لشکر فرو رخنک و مانند
شیر و پلنگ در قلاده اقتدار حکم خدیو با فر جنگ بودند بقشون خود دار از عقب
بر کرفته جنگ و جنگیان دلیر بر سر تو بخانه روان و متعاقب آنان اعلام نصرت
نشان افشه کشا خه قول قدرت قرین را حرکت دادند یاد کاران دلاور ملکی
زبور کک و نقشک را آذر خیانه و جنگ داش افشان نوبهار فرنک را در
در بازار جان فروشی توپ طپش کلنار روم و فرنک نصور کهه در آن کرد آتش
نوشک آسا غوطه در کشته کوهها هموار نظر را بدیت آورند بغیر بدون مجابا و در تک
و ریزش برده تو بخانه نقشها را بنیرد تبی اقبال خدیو جهان تصرف کرده با
تیغ آتشبار آن شهر جهانستان را که شهرارهٔ زبانه آتش بر بنا میرسید فرو نشاندند

و خنیاران عرصه کین که بر سم طرح دکمین بر راه مهتار امرداشاره نودند با

دل و لاوران انه خشه مرکب جلادت بر انگیخند و از هر جانب مسکد کر
در او بخیند شر چو دیا خمی نشد همه برداشت در اغ جهان خمش چرخ
زاوا زاسبان و کر د سیاه به خورشید میدانا بند ماه به در اشای
کبر دوار که شعله شیف دبار نه شنان خیره کن خشم کار زار و دست احبل
سیارن چهره در دکار نو د سیدال با فوجی عظم از اثبت لشکر ظفر شعار
و جمعی از اناغه هم از سمت دیکر کمانب قول محله در آشته آتش حرب مزاج
اما لطف باری و اقبال خدیو کامکار مدد کار و دلیران چیره دست ساخته با داری
کرده بسیار از ایشان را از لوب حیات عار و نقشه را مرحله پیما رواد ر ذلت
و خواری ساخته اسباب نصرت اند و خیشد بعد از آن اشرف کار خود
شاه و رور خرکت را سیاه دید جمیع تو بخانه و اثاثه سلطنت را که اشته
با دل انکار و خاطر ارمیش در کمال خذلان و لوشش سر خود پش در راه اصفهان
پیش کرفت و از زور از خرناشتر رو نا خوا ا عصه نیران قبال آشتال داشت
سر و زنده شمار از نطایفه و رو میه بیت آمد و آنچه از زر و سیه کرفتار کمند قهار
دلیران نصرت شعار کشته بودند تمام را مرخص دمور د و ارش ساخته هر یک از ایشان
بطرق لایق راه نورد اد ر و مقلب ا ا آخر سر و رکاشتند خیر در رد جنک
که بنیان مشغول ستیز آور یدکار و فرمای سیف خونریز بود جمیع از شکمران
شکم مایه که در بند رهنی خرد ر متاع کاستن پرستی مشاشه از منی نوب بر

طلبش شیفته و از نوله لعلش بوده قاش فرنفته شکنبه کیسه داشت مرده بچوچه
مطیار اموال خود را اگر نهاریال غنیمت ساخته بودند غرامات همچنین که میباید ا
غازیان طبع کار را از فرد نه مال گرنهاد و از مگر جنگ باز مانده بدخیره آمدند و رنج
که سرمایه فوات و دشمن جانباخت گرفتار کرده غازی فواخر بگمرسات و
و فروش و خیمه و خرگاه و دار اثاث و سقرلاط و اسباب نفیسه را که از آن آن فرقه خسته
برجا مانده قضای نامون از آنها مشحون و قیمت آنها از بیرون قیاس بیرون فوج
بیجا جمع کرده جمیع در نظر همت والا خوار بود مانند خار پای ش زندخاک شاعر
گفته شعر مالش دشمن همنخواهی بنا به اول شهت دشمن مال ات زاده منقول از آنهی عقر فوج
دشمن مال همت دشمن مار

چون اشرف از مورچه خورت گرخیه بکانب اصفهان فرصت استقام شام
باردو سیاه وارد اصفهان گشته ز الغور با اغانه بار بخبر گشته بخبر گشته
بسمت شیراز فرار کرد و قت صبح فردا شنبان حوالی شهر و الفکنده تبهر
هجوم آورده بالهم محلات اغانه را که در غانما در صنعت گریز پاشه فهمند از برای
زنه نگه بیرون کرده بنهب و غارت و تاراج مال قان مشغول شدند بعد از ظهر
معارف اصفهان در وب شهر بسته حقیقت حال را بحضرت ظل اللهی
عرضه داشتند و در ۲۳ ربیع الثانی ۱۱۳۵ که کوکبه منصور عازم اصفهان بود بخبر عرض
رسید که کس را ضبط خزاین و غنایم نفیس و حفظ حراست بجانب شهر
ارسال شده بعد از آنکه خاک اصفهان بقدم همیمنت لزوم همایون در نظر ها کم

سرد اصفهان یافت

سرد اصفهان یافت و پرتو طلعت مهر آسا در و دیوار آمد یار یافت مردم طهران
بازمندگان اشان را فوج فوج گرفته آورده اصفهان بنا که از مرده بقاش منکر
بخشید اشان را بشمشیر و کارد و تبر روانه ملک عدم ساخته بقوای نگلم
غ القصاص خونه جانباز ده میرسید و بعد از سه روز که اموال اغانه بضبط
در آمد شروع بسان سپاه و ملاحظ لشکر حضرت پناه کرده غنایم بالکلام از حد و حصر بیرون
طلا و نقره و غیره بر سیم جواهر و انعام مذل غانیان ظفر فرجام گشته حکم بر انفصال این مژده
دلنیذ بر آوردن حضرت شاه روانه طهران ساخته شد تا فتح و ظفر فتح پناه شاه رسیده
نوای عیش و بشارت بهر دماه رسیده از زبانی که غرض همه از این سفر تسخیر اصفهان بود
که بهاری از دوی تمیز کشته دشمن آواره دیار او بار کرده و نیز خطر ها بان وطن غانیان
و مرحمت الولایت مستغرق احسان او و حضرت ظل اللهی بعد از انتظام امور شهر
بیازار گاه که خارج شهر است نضر شکاه فرموده که بعد از ورود موکب شاهی و تمکن
او بر سریر سلطنت روانه خرمان شوند شاه و الجاه مرحله بمار طرق سباعت
کشته در شهم فلکی الاول وارد و اصفهان از غرض را بمنزل که حضرت ظل اللهی
اقامت داشتند نزول نموده هر چند که قلبا بر فتن اکحضرت راغب و رفع
مُهِمّ ربط لب فجوآما چون میسر نبود که اگر اکحضرت شرف انام غربت
بکانب خرمان نماید او ضاع سلطنت قشمی کار با کبر اول خواهد شد و باب
فتح این عزیمت بنا بر مصلحت را ظهار و برای توقف مبالغه و اصرار کرده اکحضرت بنا را
بنا مکذ اشتند و روز دیگر بازشاه و الجاه سران سپاه را طلب داده بمطلب کرده

مجلس شورای ملی

ایشان در جواب عرض کردند که آنحضرت تأیید بافته رب العزت اند تا بای
همت ایشان قدم در میان نگذاشت دست شرکشان دکردن فرازان گونه بگشته
کار با مزاج دولت قاهره است فرمود شاهزاده واجب در صورت تعرض منطلب
میتوانیم بر دهنه که آنحضرت فرمود امدار الله کار خانه بمطلب بوده راه دخل
غیر مسدود گردد این مخدمات سلیقه پادشاه پرست و عقیدت ایشان عرض
در مقبوله دولت بارد مهمات بیکا امتداد یافته مانع پیش رفت امور و باعث
بدنامی آنحضرت در پیش حضرت و دشمن دوست نزدیک و دور خواهند شد همان بهتر
که پادشاه فرمانیان از اسعاف و دیگر از امتنکفی مهام درگاه جهان پناه سازند
که اگر دیدن قصور رود بهر زده در امان حضرت آنحضرت نمانند و لیس
گفتگو از ظهر یا وقت عصر آمد امتداد یافته همگان مرکز دایره بحث گردیدند که کنون آفتاب
از کنف سلطان عصر بروں رفته خسرو زرین سپر رهیم گو هرنگار مهر از زمین زند
شاه فلک جناب آشیخ حافظ رحمان با طن ظاهر گهر از درج طرح افسر از سر و مهر از نگین
برآورده برزمین زد آنحضرت چنین دیدند که این سخن بطبع آدمیان موافق حکمت
هم بدون اتمام کار لایق نیست در مقام اعتذار توقف جسته اظهار نمودند
اظهار کردند که هرگاه این مسئول مقبول خاطر پادشاه نباشد فتبای هم منوط
برضای ایشان است گفته بودیم که بایست آورده بهم شهر بعد آمد
این شاه ایلک و دشمن یا نیز آوارزه دیار تسخیر کرده آنوقت رایت مراجعت مرافراز
از وقایع لایم توقف نمیکند خبر رسید که معتمد که از دستان بقسارت روم

تعیین شده بود

مجلس شورای ملی

تعیین شده بود در تزیر سفر آخرت جشمار کرده لهذا رضاقلیخان شاملو را در
عوض او با این امر مامور و روانه و حکام نیز بخوزه و کوهگیلویه و کهکیلویه و دوا
نابعه تعیین فرمود و مقرر چنین بود که بعد از لحاق رضاقلیخان بمنزه دار آنجا خان
زیاد اتباع با چهار هزار سوار بسمت ساوه و چلاع و قزوین بتوجه دلیل سردار احمدی
با سپاه کار جهان از آنجا بسمت استرآباد و مقارن اتحال بشی مستحفظان را غافل موزده
با کوچ و اسباب بکنار سلطانیه که در حوزه تصرف روسیه بود و مزار کوس گرگ
قزوین و ضبط مال افاغنه بعهده داهتمام محمد رضاخان شاملو مقرر شده جشیقلیخان را
بسمت فراشان و کلمایکان مامور ساختند که در آنمرز و بوم از خانه عسکر بردم
خبردار باشد و مدت چهار روز در آنملک دلهره در منظر و فرد از نگهداری و نگهبانی غافل
اندوزنشنند

بعد از چهار روز که حضرت ظل الهی از سنا بر شاه خبر دلکشا و نامی فرخ
فرخ مبنی بر اصفهان کلمنی خلعت سلطنت و افاضه صورت نو عیه تشخیص
مملکت فرمودند بسمع والا رسید که اشرف افاغنه بدول استخوذ
علیهم الشیطان نامبرده ذکر الله عرب دست ایران زدم کوشش را فراموش
کرده در کشیر از حکمت و تعقل استعداد و جمعیت اعراب سعادت دهو له
و بادیه عشایر بسمت فارس و بنادر بهت حضرت ظل الهی جرار همیان و
همت مدفع آنفرقه بر بسته در روز سیم جمادی الاخری کوس قیامت غریو
زنبارس بلند آوا در هیبت جهانگیری استمال فرساخته در عین زمستان

ازراه ابرقو مهدعلیا و سلیمان عازم شیراز شدند و شدت سرما بحدی رسید که اکثر
قسم و صفش تلف شدند و بازخویش طرز و دارکرد ابت بدگر بردش و بهر حال
رطوبت در کاشش فسرده کرد و بعد از زد و بر کب نصرت طراز رقان
شش فرسخی شیراز اشرف با تحد جمعیت و احشام گرده با سعداد تمام
بمقابله پرداخت و از طرفین نوبه صفوف و ترتیب صحاب بسوف گشته
نخست افاغنه بهیات مجموعی بجانب قول حمله در گشته خبر کار از ترل
اعتدال که زهیده بسیاه کال حلوه نمار آن شدند نقطه جانگ قرصت
نگلولهای جانور شکار پاشیدن گرفتند و نوبت دیگر بطرف تیمه هجوم آورده
مدت جنگ زمور ک و تعمک عرود غلغله بخرج فرو زده رنگ ریاسیدند خصرت
ظل الله با فوجی از دلیران عرصه دشمنگاهی با مداد تیمه شناخته بجلات
رهزه که از وحدت طافت پرداز اساس اکفن میاس فراران گردیده جمعی از
لشکر اسفاک بهلاکت رسیدند اشرف با افاغنه بجانب شیراز رایت فرار
افراخته افواج خصم از عقب تا هر فرسخ مسافت لشکر و خزانه فضای هامون را
از خوف شعر لاله گون و دهن دشت را جاری مجرای خون خویش کردند روز دیگر
که میاصدق صبح صادق از شرق عرفان بر خیمه گردون میاصدق ملا عرفان
بسدال رسم استیمال از جانب اشرف دار دزرقان و اشرف اندوز
بقصد غبه سعادت منیال گشته جبهه مذمت بدگر فصل الخی خروج کن سپهر بن سپای
اعتدال رخ تافته از جانب عدو بوکر هر جناب افاغنه جواب باین نحو شنیده که

در حالتی راه نجات بر ایشان میسر است که اسرا خاندان عالیشان مشهور را با اسرا و
که در همراه دارند و گوهر او اناث تسلیم نموده خود دسته دسته در ممالک محروسه
سدگانه اقامت و مسکر دکان ایشان در رکاب نصرت انتساب خدیو جهانیان
دولت زا نبوده امان دو عده عفو ما سبق مشوق و مرخص حتی صفحان
که قطار خیر سعف آسمان بهوج زین مهربانان از آستینه جاز نا فضا
محمد کش این عمار زرنگار شده میاصدق ملا عرفان محمد مهدعلیا و مسکر را
که نهاب سایه پرور و حفظ آلهی دوره نا غنه درج و دمان ش هر بود و اخواهه سرا
سرا رحلت ریاسیدند و چهار ده فرسخ مسافت که اشرف را مطمئن کرده بازگشتند
که در روز پنجم بار چهار تایون آمده بجوار حضرت کوچ دولت و شوکت خجسته در اراک
فردوس مصور بودند آگاهی یافته همانشب اشرف را بقصد مخالفت کریز آورده
اشرف نیز از راهی حرم ببردن و نفرش هزاده اکشاکرده اسمعیل را با سیم
دلداران محمود را با بقیه نفر از اولاد و بنی اعمام و سیزده نفر از امرای که نا توان
و دختران و همشیره ها را و محمود و میرویس لوند فرصت بردن نیافته
در شیراز نهاده خواجه ربوسیه را برای قشون آن جمع پوشش تعیین
و خود لگام در کریز را کابنه نیافته ها را گذیر داد و خواجه مزبور بمقدار فرصت
یافته بود که خاطر از زوجات اشرف را که کنا خواهر محمود بود تسلیم نموده
ام الف دها در محمود را عرض مسکر زده نیم جان کرده بود که بعد از وصول لشکر نفر
مبنا داد و نیز جابر ابقابض ارواح داد همنور میاصدق بملا عرفان اشرف پیوسته

بودند که اشرف از غلبهٔ ضعف اراضی ضبط ماسکه قرار کرده هزار و دویست سوار و قراولان موکب
نصرت شعار را سپاهی دیگر و لشکر افغان نفرس همگی کرده را برای خبر بردن
دلالی آمدند که در عرض راه بآن جانفرد چهار و پنج سوار اماده تازنده بقراولخانه
رفقای ایشان بازگردانیده آوردند حضرت ظل اللهی فی الفور ایشان را مرخص
ساخته فرمودند که چون چهار و پنج سوار خودپاس درگاه آمده بودند همه اشکش ایشان
درکیش مروت و شرع فتوت جایز نیست پرگاه درچنگ دشمنان شوند
بمقتضای وقت عمل خواهد شد بعد از مرخص شدن ایشان افواج نصرت نشان
بتعاقب اشرف پرداخته نزدیک بان پرگاه که در سه فرسخی شیراز واقعست
رسیدند چون بسبب شدت انهار و سیلابان ارکان رود مراکب از رفتار
مانده شب نیز بر سر راست آمده بود اعلیحضرت بیقرار همت عطف عنان
بازگردانیده در نیم فرسخی منزل کردند از اتفاقات نیک فراشان ریه
داکرا دو قراجور لوی معدهٔ تمکینش موکب نصرت کیش و نیم فرسخی همه جا در پیش
بودند در سر پل ارغب افغان رسیده اشرف اول دهله از
رهو خانه عبور دویر مهر شهور ریما چون که بر در شد محمود و اشرف و در میان
افغان صاحب عز و شرف بود جمیع از سربازان فدویان افغان
چیره راه طریقت با او بودند فضبط راه و ضبط سر پل را نیز بر ذمهٔ همت گرفته قراولان
بجنگ مشغول شدند که افاغنه باطراف جمع از یکدیگر متفرق شده افاغنه اینجا و آنجا مهاجم
و جمیع از غلبه خوف در آب غرق گشته متاع تهی را بباد داده هر از انفراز

افغان خود سال بشیر جواره را با سپاه بسیار بر ارتفاع دراز طلعت بسر کرد روز نامه لوم بفیر
امر من اخیه دائره و ایه دهخسته دشمنه بود انداخته ممالک طرفی این انفرشنده
و قراولان سر زنده با سپاه بسیار بدست آورده و نده دار فجله منقولین میباشد چون که بعد از گرو
قرار غفلت شکنان لوی و با سپر دوان کردید و از فرقه گرفتاران میب صدق و
ملازغفران بودند که اجل بار بر بقای ایشان زده هر جوار اسیر قبر اک دلاوران
گردیده هر چند که مامورین خدمت نشسته کردند اما غفلت عظمی در زمند که
حضرت ظل اللهی را با همان وقت از بواقعه آگاه نشده بهمان در حین بعضی از افاغنه
ناصر رود در شهام فتار زنود و دیر مقدار بوده در حین کریسپاری از اطراف لرزیک
گذشته بود که آنحضرت با لشکر جهان آشوب چون سیل بلا بان بر سر
ایشان رسیده دنخت چشمها سرکرده اکراد را عبرة للناظرین ساخته سرانشان
خنجر خونریز از صدقه برآورده سرکرده اشاریه را بالقطع کوشش و شمال داده دست
برای جمع کردن اسراء و اطفال تعیین و خود با نوجوار خویش منصور بتعاقب
آن گروه امیدوار و بهشت سه فرسخ راه طی کرده جمیع افاغنه بتجدید گذشته بودند
باز بشیراز عطف عنان فرموده از مقدم فضا انکام با طراف ممالک اصدار یافت
که از هر راه که آنطایفه اراده عبور نماید سر راه بر ایشان بگیرند و از آنجا لولدان و
نساء محمود و اشرف را از راه کرمان روانه ارغل لدنش و صادق و ملازغفران
و با گرفتاران افغان با با نوان و امرای محمود خان مقتول که از شیراز فرصت
بردن نیافته بودند روانه اصفهان گشته و از معجزه کاری دیده دیده

مهال که صراف بقوه دکتاب ۱۲ دیعار حقیقت سنج دار الظفر سنا ۱۲ دوا ۱۲ کیت
لکه در چین روز نکوی گر شماران بزبان الهام میان سجعفشان فرموده که طارغفران را
راخوب می نفخت کنید که خود از زنده ها صفهان نخواهد رسید دلوال ۱۲ باب ۱۲ لدوال مهمون
صورت وقوع یافته در سر بر نوخانه گشتی که خوستین تعریض نه ۱۲ لا صفاد عبور
میکرده طارغفران را بر رنج دل کاری خود را سنگبر از بنای ۱۲ باب اندا چشه
آتش سرکش حیات بر نکبین داد و بقیه را مصلای صفهان رسانیده در میدان
نقش جهان بر زنگ فرمان شاه دارا بنقش همتر اش زار صفحه جهان سترده
دار عظمت ۱۲ نید دقبال که شخص ۱۲ پیشه بر جهانگیری خدیو مهال فال میزد ۱۲ نکه در
توقف دران بلده منیو مثال روزی در سکام سواری عبور و مرور کو کبه
مهراشران بنکبه کاه بسال الغیب خواجه حافظ شیراز ۱۲ تفال افتاده در سر ۱۲ زار
برای پیش آمد کار به او نوشتن تفال کرد مذاین غزل آمد شوشتر ده که از همه و لبران
ستا ۱۲ باج چرا که بر سر خوبان عالمی چون تاج : رخشم تو ترنشسته مجو رنگ ستان
بچین زلف تو ماچین و هند داده خراج : دلهای شهد تو داده با ۱۲ باب خضر تعا
لب چو نوشش تو برده رشته مصر رواج : نیس روان او را آتش داده بقعه ادر ا
بذاوه ۱۲ مستبر گشاه چراغ امر تعارت تر نموده دار صادرات ایام تو نقد
ازینکه چین همیشه از بیاد ر ظهور دولت عبده کورکانیه و صفویه نیماین ۱۲ نس و دستی
استحکام داشته در ایام قبرست ایران نیز که رو مدار دسن و هر طایفه مصدر تالیف
دکم فرصتی شده مذاز جناب آمد دولت ابد پیوند امر رکه تالیف و فاق یافته بظهور

تالیف عبد الحمید دان خان

در سنه دنم شهر شعبان المعظم هزار و الف و سیصد و بیست و نه هجری نبی عزیز اعظم از نهانخانه غیب بدیدهٔ شهود جلوه نمود و از دیوان خانه و خط و نگارستان منشور داد بکری عرصهٔ خاک بقلم نگرس و خط ریحان بنام نامی سلطان نامیه اصدار یافته سرور صاحب اوار گلبن از غنچه و دلبر صاحب جیقه و افسر گردید و جنود نوای ربیعی روحانیان کم فرصت دمیدند که ریشهٔ نصرت در سراسر مین عجز و امید بودند از غیب خوانده و ممالک گلزار را از دست تیغ گلرنگان نیشه خور حوادث بهمن و عسکر فش دانیده لشکر شتاکه در دیار گلستان آغاز خشونت کرده بودند از یم وصول موکب سلطان ربیع خشت عزیمت بسر منزل هزیمت کشیدند و جنود دلیر سرما که گرم غارت گلشن بودند از صفحهٔ گوشت نور در آواره دیار عدم گردیدند و ارض اقدس گلزار از فر فرودین با نواع ریاحین مزین و اطلاب کوهسار لاله و گل و خشام صحرا شیر رنگان و سنبل را بقرمان نوبهار در اطراف گشت و حدیقهٔ گلشت دسته دسته پوریت و گلهای معین گشت و اسباب سرور و سرور در بزم عیش مهیا شده و شبزه غنچه در بستان باغ در آغوش گلبن آرمیده و سرو بهار با گلهای رنگارنگ فراز اوراج و عروس باغ از فرید دانتظار فیا من یکی روح بهیج ابتهاج یافت حسین نوروزی مرتب گشته هر یک از سران و سروران مجلسها حاضر بر دوش انتظار آستین دامنهٔ غنچه شده جیب پاره از نوروزی کرده کلاهها پر نوته دار رنگین بدست گرفته بر پا ایستاده سه روز آن عرصه دلفروز منظر رایت فیروزی گشته از انجا

عازم بهبهان و دورا

عازم بهبهان و دورا امر مرزوا حوزه بشاریج اعراب و کهکیلویه و بروسای
الکاء ادراک سعادت تقبیل که بحضرت منصب نموده حسب الامر معتمد ممالک
نیز از جانب شاهنشاه جمجاه دارا دود را ذاذای شیخ شیر از اسر مکتبی کوه پرور
اکفرت و سعید دست خلعت بجهته رؤسای سپاه نصرت پناه
آورده خبر رسید که حضرت شاهنشاه عیار اکه اشرف بوس خلعت مسابقه ق
و طلاز عفران از شیراز بزرقان فرستاده بود محصول بستان الجناب سا
خجسته و حضرت شاهنشاه در ایام توقف در خراسان همایون شاهزاده
رضا قلی میرزا نوید مصاهرت مسعود در بوشیر که معتمد الممالک دار دشه مبدا
اورا باتفاق میرزا ابوالقاسم کاشی رونده دربار شاهی دار حرم سلطنت از
خراج کمپانی از نبات مکرمات خاقان مغفور را کهنه شاهزاده خواهشمند شده
پیغام دادند که خضر خاقان راحق سعی در بن خراج است همت هرگاه خراج ان ممالک
سلطنت موضوع و از مختاران باظرف محول و مرجوع گردد هر آینه خراسان
سد سدید باین دشمن و ممالک آسیای شاهی خواهد بود پس گوگه اقبال از ابهر حمایت
در قول پر نور و حصول افکنده از ازنجا دار دکوشه والایت آلوالایت یا بلوفتح
خان خویش مهرخان تولرا قاسی رجوع فرمودند و خضر بند روخانه بوشهر
که از بنادر شاپور روحالا کناف سمت بسلاب مرور و مرور قصور و قلعه دارد همت
والاکه در نهایت سداد سد اسکندری همت مرتبت آن بوجهه معماران
مهندس پیشه دکار آگهان درست اندیشه بر سنگ رستگین و اخراجات از اراز خزانه

عامره مقرر نشده و چون از طایفه عرب ترکتاز بسیاه عجم واقع شده است
اشار اگر اینده روانه خراسان دولا جوزه از خصت انصراف ارزانی
داشته و بعد از ورود موکب والا مذکر قول مرخاص بوج که از طرف اشرف
با تجکیر روم رفته بود در جداول مقدمه استصال حرامت آن اراشیده ها چار
دار و مقرر فرود از اثر دنامه و نوشتجات را که از جانب سلطان الوخان پادشاه
دولاجاه روم و همیان اذ دولت برای اشرف آورده بود بملحوظ نظر انور رسانده
چون از در بند که در آمده بود بغایت خاطر آزمند و مایل که هیکله بر سند که
دید و تعلیت نمکور بعرضه در قول طغیان داشت بفرمان والا کلکه مارست
باقیه بدستیار ستان نزد سر آب باز ان جنود معود از آن رود در جسته
بهر از کهلت مانده فوج نکوم از رود سکلک که گذشته و در عرض سه
از الات که هیکله و الوار تخشار و قبیاد اعراب حوزه داده تو الف
هر جا که مفسد و مخالف بود بتنبیه و سیاست بخوب و حکام بیک ولایت مبعوث
گشته از راه جاده رو خرم آباد فیما دار و بروجرد شده و در نصف رو جرد جشن
جان گرفته که لبردار جدو کلیا لکیان و فرمانیان مامور بود بموجب حکم والا باجع
شش هزار کس از سنجیده و دار و دار ه بر نصرت طراز و مایلت کرمانشاهان
سرافراز گشته از راه فیما مامور بتجر کرمانشاهان و همازم بسمت باستقبال
شاهان گردید و در همان منزل معتمد ممالک و میرزا ابوالقاسم کاشی از
خدمت شاه مجاه برگشته عهدنامه و الکبر خراسان را رسانیده و شمرا از انکه

حسین ممالک خراسان

جمیع ممالک خراسان از شده تا رایول کوه بر بر که راس حد عراق
و خراسان است بضمیمه یزدان درز دکرمان و سیستان متعلق بدولت ابد مدت
باشد هر چند که همت بر شار حضرت از جمیع دقایق مرکزان و طبع بنا تان
از قبول اسم سلطنت دوالکبر بر کران بجوا نکلیف عنایان داشته ضا نظر
اهل خراسان که جوهر شناسی از با العرض ناصر اند دولت خدا داد و تقویت بخش
این نوکبت فیروز مند شده رضا داده در ولایت مزبوره بنام همایون شاهنشاه
اقلیم ولایت دار رضا علی ابن موسی الرضا علیه التحیه والثنا رواج قیمت

چون در جرد جرد

از جناب رضا قلی خان شاملو بخبر رسید که اهالی ولایت علیه عثمانیه
بنا را بطلی که اشته جواب صریح نگرفته اقامه کند ممتد هند و سر کلانتر نهاد
بعضی رعایت که رو میه آغاز جهت قرار و دست قطاول با نیز عمره دراز کرده
لهذا حضرت ظل الهی نوکر بازدکر دکار داران منزل استقباح کار کرده در اول
شب با کیه تاران علاوت نگار بر سر اصبا رشتار نوار در سه سا ره نخ اقبار
کرده در هنگام طلیعه فجر که لشکر گستان نور سپهدار خاور آفاق خورشید
پیشاهنشاهی شاخص آورد ما بجه سر علم ظفر پرچم طلیعه فجر نصب کها هر توام
انگشته رو میان دشمن از خواب غفلت بیدار نشده که اجرا را بر بالین
دشمن بلا را مهیا کنین دیدند عثمان پاشا نام که سردار رو میه بها وند بلو
چون همیشه اهل ایران را مغلوب و زبون خویش دیده بلو بهان خیال عزم قتال

از آستانه بعد از اشتعال نائره کرد و از گشت با فیه بجانب همدان روی بر تافته
فرار و هزار نفر سنجاق از ان کرده چند نفر از ایشان در روز نیکجر ی دا کراد
که در معسکر سردار رفته بودند عرضه شمشیر و قمه کشیده زنده بسر تیپ اسلیمان
و غنایم بسیار بدست دلاوران ظفر شعار در آمد و سخت آولانیز از جور و میه

تکمله هفت

بعد از آنکه نهاده بحیطه ضبط منهای دولت دولت ابد پیوند در آمد مع اقبال
کتیمور پاشای حاکم وان و خانه پاشای دولت سلیمان بسه که از دولت عثمانی
حاکم سنندج بوده با چند نفر از پاشایان عظام آنجا و جمعیت فراوان قریب
بسی هزار نفر از توسرکان که نشسته بعزم جنگ داره ملازم رکاب آنحضرت عدل الله بودند
بقشلاق سارا رسیده از غطا و یزدی شماره نه الغور بعضا نه ظهر دیگر که پانزدهم جمادی
الاخر شقه گشت اعلام نصرت پیرا گشته در صحرای ملاریکه مکان مطیح نهاده در لوا سپاه عسکر
رومیه بموازات شده بنوبهال موافق ضابطه و قانونیکه در لشکرهای دارای مشهور را
سکه دسته قرار داده قول را بفرد و جوق میمنت بموازات شده رومیه سرجمعیت خود را قسم
بنقسام داده و بای جلادت پیش نهاده رایت افراز عرصه کارزار و بارهٔ الفروز
آتش حرب و پیکار گشته چون آب در میانه فیصی نجوازه و طرفین تفنگ انداز شده
هنگ رعد کرم سرد و شعله آوار برق خرمن سوز خیابان جلادت بموجب آیه کشته
بازار گیرد و در آداش توب و تفنگ کرم گردید لیران میمنه همت قریب از اراب گشته
باشاره و اقبال جانب میسره رومیه شده دیع کین از بنام خشه تا میمنه عرب بشمشیر جنگ

میکردند مردمی جوانان

بحیطهٔ ضبط درآورده و هزار نفر سپاهی و راسپه که رومیه از ممالک عراق و آذربایجان بپای بست آورده در نوبت فرصت بروبن نیاقته و بنده امنای سلیم النفس بیقین نخوه بهمکار را جمیع و حضرت دوامی عفتشان را از دلایش لوث انکفاء منقلبان و دوست تعرف متحدهٔ صیانت کرده مرخص ساخته که روانه اوطان خود شوند اما عبد الرقمی پاشا بعد از گذشتن شهر ابهر آتش فرط مخالفت از رهدان سنندج که بمیت و نسخ مخالفت است در شب طرح کرده از همراه نزد احمد پاشا والی بغداد شتافته اکراد و دلاک درحین عبور از سر راه بر او و عسکر رومیه گرفته بعضی از دنبه از نشان بدست آورده فهمند که روش مقبولین با کرفتاران در همدان بمحافظ نظر بکمال دربار عظمت و شان کرده رومیه سنندج نیز از ملاحظهٔ این حال در سنندج کرده از آن بوم در تاشی جستند و بعد از پنج یوم که کوکبهٔ غرور از خشام در همدان بمقام دهشت خبر گشت حسینقلی خان نمنه حاکم کرمانشان که از رود جوبستیجر کرمانشان معین شده بود بعرض والا رسید تلقین همقال آنکه حسینقلی خان از سمت کوهستانات نیز همه جا از خلاف جاده عارض کرمانشان و در صدد نسخ قلعه حسن پاشا مامور که حاکم آنجا فوجی عسکر در مقابله رواخته و حسینقلی خان فائق شده حسین از زنگنه و دلهر راه عدم پیموده اند بجز دو صوص این خبر لوای توجه کرمانشان بر افراخته و فوجی از دلیران عرصه دغا را بسیم منقلای تمکن بیشتر از موکب همایون روان ساخته حسن پاشا بمحض شنیدن آوازه نهضت رایت منصور تونجانه و قورخانه و اسباب

خود را از بیجه بجانب بغداد و کرمانشان حسینقلی خان بلازاع و منازع قلعه را بحیطهٔ ضبط درآورده حسینقلی کاراز پاکان مکنون ضمیر مهر معان لوجه بعد از استماع این خبر از اسداباد همدان صرف نظام عزیمت کرده کس نرسیده که در کرمانشان بنای فتنه جدیده گذاشته از جماعت زنگنه و دلهر جوانان کار آمده ملازم و امور دیده را منضم ساخته شهر و قلعه قدیم را خراب نموده و نیز سابقا امر دولا بفرو موسته بود که حاکم بختیاری چون ایلست خانوار از معارف بختیاری را کوچانده در حوالی اصفهان سکنی دهد در این وقات که آنحضرت موکب دولا را روانه بدان مقام حاد مکان منزور گشته از زاد نامه دولا نافرمانی کردن حکم دولا صادر شد که هزار نفر از انجماعت را که در عسکر ظفر اثر ممالک طرق قدمت شکار از نجنده از سنب دراق عاری و بعضی از روساء که سرکران راه فرمانبرداری بوده بقید شاه شهان حاکم جام سپرده که بعد از تحقیق بر جان بعوض دیگر خانوار همراه صد خانوار از روساء انجماعت را نقلی محکم نوکر نماید و نیز خون طایفه در خزینی و رحمت با فاغنه لحاق لازمه سرآرات و امیر دهنب و غارت بظهور رسانیده بودند بعد از تحریر همان برای شیعه الطایفه حسینقلی مامور شده قلع و قمع طایفه برطبق نمیر آمده در حین حرکت از خرم آباد نوعی از زنگنه که کمین همدم بودند رکاب بعضی سنبتان شده از آنجا که هر کز آنطایفه بمتابعت دولت محمدی مقارن شاق از راه خود سر کردن طاعت نمینماید و در این بقرب جوار دولا بودند الاکان پاس شده الیسنان ظل الله ایشان را خواهی نخواهی همراه خود بر این یاکران کشیده بوجهی

از ایشان بجانب دشت فرار کرده هرچند که وجود عدم آنطایفه در جنب لشکر فرون
از شمار امری خارج از دائره اعتبار لیکن چنین نهادن در جزئیات مورث
فتور کلیات میشد صدور بحرکت از ایشان بخاطر دولا عظیم آمده طوفان
نام چهار را با وجود بمفاد دوار سنا علیم الطوفان بگرفتن ایشان تعیین و
مصدر بزبور در حوالی خوار ایشان دچار گشته مدلول فاخذهم الطوفان وهم ظالمون
درباره ایشان بوقوع پیوست و متعاقب آن قرحان بخاری بر اراده خشمند
که سه چهار هزار نفر از فوج و ولایات نواحی استراباد و توابع را صورت بسمیت
داده هردفعه که از بسکه آبادانی و شیاع هرات با فرمان بظهور رسد با مردم استصواب
ظهیر الدوله ابراهیم خان مراسم خدمت تقدیم رسانند پس بگاه آنولایات را قدری بال
موکب نصرت آیت مباشره بضبط و ربط امور و نظم و نسق ملازم رکاب اقبال گردانید
بعد از آنکه از اتمام
مهام همدان و کرمانشاهان فراغ میرشد هوس تسخیر بزید خاطر اقدس موثق گردانید
مستقبل حال را از دیوان بیدل نیشابوری تفال فرمودند این غزل آمد که شعر اگر خوانده
فرخ بخش زبان دگر نهاد : بیا که خیمه بخورشید میزند سر خیمه بر آستانه عراق و
فارس گرفتی بشعر خوش حافظ : بیا که موسم بغداد و نصر میرزاست و در عرفه
شهر محرم سنه ۱۲۴۳ مطابق آمد بتسخیر آن بلده عزم تسخیر آذربایجان داشت
سنندج گشته هم در نهاوند ملازمان نام آور جناب حسین پاشا در محمود دوار قدیم
عرضه میدارند که شهر بر اهالی خلاص و بندگان حضرت اولا دو نسوان محمود که
در شیراز گرفتار شده

در شیراز گرفتار شده و بنظر اقدس رسیده و خرشش اشرف را باین مضمون
دستاچه صحیفه عرض مطلب کردند که بعد از آنکه آن بزرگوار از شیراز مرحله
پیمای دار قرار شده بجانب لار رفته چنین مهمات را ارقام کنیز نورد تو که در باب
مشایع کبار آن ناحیه عرضه دارند لهذا بوالهی قلعه لار در راه اتفاق بسته
راه مخالفت گشودند ایشان هم از ترس دیم در جاده مستقیم گشته از راه هم
در شیراز سیستان بسمت قندهار فرار در دوم قشلاق بزوره همه جا بمرحبا
امرو شاره اقدس خار مخالفت بر سر راه ایشان ریخته بقدر مقدور پای توانائی
ایشان را لنگ داشته نتوان مراحمشان اشرف چنین بیش محو دار قدم شمار
کناره جو بجو از کنار رهپیمایند از راه میانه آسنگ بجرستان گردیدند از آنجا
آگاهی یافته همچت کامران قندهار دار دفریه کلانتر را عمال کرمیشت و ابراهیم
نام غلام خود را همچنین بطلب او تعیین نموده ابراهیم بعرض پیداشت متعاقب
اشرف افتخار کرده شب در سیاهی ظلمت بزرد کوه که در دو منزلی سلطان پور ابک
واقع در نزول اشرف نیز در هما نجا القاق افتاده بود دار گشته بهشرف باز
تکاور گریزنده مدبر مرده و ابراهیم هم متعاقب او میرود از ناگاه تفنگ
مهتاب طلاقه او گشته همگی بوی نهیب مدبا ع اشرف مدبر سه فنجر از کمر گشیده
بجانب ابراهیم میدود و ابراهیم نیز دستی نموده تفنگ را سینه اشرف بسته
عقده را که در دل تفنگ کرده گشته مجوشده دل خود را مانند تفنگ از غم
هستی خصم خالی میساز دو از آنجا خدرین علیا بنات کرمانشاهان معفور سلطان

همراه برگرفته بقصد یارمیاند بعد ازورود ملا رعفران جواب عریضه حسین پاشا
بیخ صادر شد که بعد از آنکه شاهزادگان مکرمه را روانه نماید باسرای او خصمت
خواهند مایشت و نیز از وقایع همینکه در ایام توقف رکابیت همایون در شیراز
قریب هزار نفر از افاغنه و در جزینی نسبت لار قرار کرده فرمان سالت از
موقف اقبال ایشان مرقوم و مقرر شده بلجوگه از روی اطمینان وارد دیار
عزوشان شوند انجاعت حسکم مبارک را دست آویز کرده از لار را به
راور و مروج اصفهان خرج بازیافت هرجا دست می یافته اند بناحق بسقط
سینه عرانش و اهالی ضعفای کشته مال ایشانرا غارت میکرده اند درهمین
منوال از راور و مروج گذشته در حوالی سلطانیه بخشیار بیرقدسطان
حاکم جام که مصدر انجاعت بود برخورده چون فرمان مطاع را که سطور انجنب
درست و دشمن و نفوذ بازوی آشنا و یگانه است دریافت دانسته سر بفرمان
منقاد ایشان نگشته الطایفه بناظر چون گذشته خود ابقلعجات در جزین پناه
چون قبل ازین جسیم پیشه سرکشان در چنین تعینین شده بودند در موقف
که انجا معروض حضرت والا گشته بتازگی فرمان اعلا دشت مامورین دفع
و قمع مقصورین روانه حضرت

در همین که صفاخانه افشار مرکز دایره اقبال شرخ خورشید که تیمورتاج شاهی
حاکم دان و علیرضا پاشا حاکم مکری بلحاق پاشا ایشان آنهمت در فشنده میان
عراب که مابین دمدم و سرخه دامغه واقعست عطفی منعقد ساخته بجانب

دنباله ایلات

دنباله ایلات آنهمت اشتعال دارند خدنوکا متکار نیزه و اغوزق آبدار همان
که گذشته طرف عصر از منزل سوار و با دلیران خونخوار را لمیغار دریافته و در سبح خونگرگ ده
ظهر در لوگه مسعود کنار رحوضخانه قرل اوزن که از سپاه تیمورتاش و عسکر رومیه فجو
واقع شده از آنطرف رومیه نیز از وصول لشکر منصور مطلع گشته بنوا و نوف
دلیرانه صفوف برداخته دستهوران آتیش آمده پیرهنهای گلگون درخشنده همینکه
از همت آلوده فطرتان غیرت باقیه لشکر دشمنکوب از چشم ایشان درآمده
ثبات و قرارشان از جاها رفته بدون طاقه و تلاش عطف عنان بسمت گریز
و دلیران ظفرنشان نه در سبح ایشان را تعاقب کرده بسی کثیر از ایشان نفسیر و بسی
کثیر از معتبرین ایشان زنده گرفتار گشته نوکران و اسباب رومیه بدست آمده
و لایت دمدم و سایر جیلاق عسکر و سرخه و دره خوارقان ضمیمه ممالک محروسه
گردید روز دیگر نیز داغوزق از رومیه لشکر و لایه موسسته عسکر منصور مرزنده رومیه را
و اطراف را از نظر انور گذرانیده بمشول عطایا گشتند بعد از خروج روز دیگ حیات
مراغه مخیم اردوی همایون و بعرض رسید که جمعی از عسکر رومیه بسرکردگی تیمور
شاه و خوارقان چهار در سبح مراغه رسیده قرار داده اند مولکب ظفرقرین عازم
آنجا گشته رومیه کبض ظهور شهامایچه خوار و جناب بسمت فرار عنان گشته
بعد از طی یکفرسخ مسافت که عظیم گذار رودیه بود از دامنه کوه دیر
که در حوالی تبریز و بسمت ارتفاع دارد حضرت ظل الله بنوکانه را بجولان آنجا
در آنجا کذ گشته جنود پناه جرار و دلیران نیزه گذار بعزم آنکه سر راه بگیرند

گرید از این راه که بمقصد اقربا شتابان گشته معلوم شد که گرد سپاهی و فوج ا
که یکی از سمت تبریز و دیگری از سمت خوی بیشتر نامان میرسیده اول کثرت فوجی از ولادان
گزین را با اتباقیه فوج پیش تعیین و خود با بقیه نوکران و تفنگچیان پیاده
متوجه فوج اخیر شدند مقارن آن فرادلان خبر رسیدند که گرد اول از
مصطفی پاشای حاکم تبریز و دیگری از آقا سی و نمور پاشا و سایر پاشایانست که در
ابتدا با شب از تبریز رخصت گزیر یافته از راه هوشیاران عازم فرار نه دگر و نه
از بقیه عسکر روم بهت که بقدر سی هزار کس در تبریز جمعیت داشته اند بعد از
فرار پاشایان ایشان نیز متعاقب سر خود گرفته سرو بند دلاور ایلی که بنیاله رو
کاروان پیش بودند بسنگفتار با دیاران برق جولان خود ایشان فوج گران
رسیده جمعی از ایشان را اعرصه تیغ ساخته و نفاق ساخته و شیرد لانه
که در ظرف نیت از دو یا سه گز جنگ و چنگال جلو نخوش فوج هم نیز کرده بودند
بدستور بان گرده نزدیک شده بمحض تقارب جامین انطایفه نام زنان و دلوان
خود را سر از آذربایجان را که همراه داشته که اشته از بیم جان خواسته بدخته گوه
خواجه مرجان که در هر دو نبخ تبریز و نعمت کشیده و دلران نظر قرین نیز اطراف
ایشان را فرو گرفته کارزار سیف و سنان تیز و زبس جگر که از تعاقب
قلب ایشان لرزه افکن و نیب ریخته دامن کوه مرجان را از تنع الماشقام
تعلکوس خشیده دوای مقولین عدت ایشان فزون از حوصله قیاس و تخمین فجو
سه هزار نفر زنده بانان خود اسکر دو اسرای بیک منظر و مقام موفور و اسباب

نظر بر تعرف

نا محصور بتعرف در آمده معدود از آن کرده کوی سرو نیش را بایگان دست
از میدان هلاک و تلاش بدر برد ند بحسنکه و شام که مطلع جهانگیر مهر درخشان
شعاع را در غلاف داز معرکه سنبهر رنگ مصاف گرد فرقه بهلان که در ان
نواحی دانست جولانگاه خیول سهیل خیس و منظر گوگرد ظفر قرین گشته و نخجوان
زهره سمات دون فحیان مریخ مهابت بلجج آذری اسرا فرمان قدره بیکار امعتمدان
سپه دند که در شهر تبریز باطلاع امینان کلمه شرع اظهر باد لیای ایشان
رسیده گذارنه که از مردم چشم مکنه باطن نظر دست درازی بدینگونه نشان
واقع نشود پس روز دیگر که بیست و هفتم محرم فوج مدر نوار جهانگشا حضرت شهریار
فرخنده کشت دار نمودات تمثال اسکه رسم شاهانه که از جهانیت عثمانیه
حاکم باشد نبود آن نواحی نمود باز چرا عانت مصطفی پاشا عازم تبریز گشته
در همانشب چند نفر از اهالی این خبر بشیر دوانه تبریز شاه حضرت تبریز نان
هنوز سلب لباس رومیه از تن نکرده با طوایف سپاهیان قوط نوده فرار
از روی مسعد رفوشکر یان ایشان را تصور بردم تبریز کرده منتظر نشسته د ا
ایشان بازنام از شهر فرار در ستم پاشا را از انواقعه خبر دار شاه در حینی که پاشا بکاب
گریز شده بود عزم رخصت قرین در خارج شهر باد چار داور اهمتی که داشت
گرفته بمحض جد و کوشش آورد نه داز گرفتاران رومیه آنچه پاشایان و سعیرین
نبودند بلاوه جا بجا شی مرد و حیوان گشته بر خصت انصراف مرور دیقعه اساسی
بعزاد کشی توپخانه مامور شده داز آنجا توپهای گرده همیان دمدافع از دریان

آمش فتاس را که در عمارات رومیه بیت آمده بجوزه‌ا به خراسان ساخته ذراهم
بشار وزیر اعظم توسط کرشماران مخابات و همسنه مذکر از مرتب صبح و فلاح
فرستاده در تعقار آن خبر خلع سلطان احمد خان و جلوس سلطان محمود خان را د
رشش دهش از ابراهیم پاشا وزیر اعظم بعرض والا رسید توضیح همچنان
آنکه در وقتی که بتبریز رسیدم آن در تصرف مصطفی پاشا سرعسکر دعبدالرحمن پاشا بود
تمامی قرا و مزارع و دکاکین و قبلت آن ولایت از جانب عثمانیه ممر کتی
که عبارت آزاد ایا شد قرار تصرف و تا بحال پاشایان هستند علاوه بقیه
منکوی و خاص ادجاق انبار اباذن و فرمان قصر با تجاعت علیک و مسالعه
کرده نعمت را که مبلغهای خطیر میشد کرشه صرف عسکر کرده بودند بعد از تسخیر
اهلهان که رضا قلی خان شاملو از جانب آنحضرت بطلب دلالت بسفارت
دارد استیصال شد سلطان احمد خان دارا بهم پاشا وزیر اعظم نابرا نشت را آورده
موکب ظفر انتهی را بقبول مصالحه در ولایت گشته طایفه تنکجری در دسای
ادجاق که ریشه تصرف در کمر زمین آنجا محکم کرده خرمد بهره تبع مدبر
قطع نهال توقع ازان سرزمین نمیکردند بعوی برخاسته که تجار ولایت را
با سفیر دشید دیگی بجم رد نمایند اگر متعلق بسر بهم ملبو د بقبول این امر نمیکردیم
دجار جنگ زرداده خرمده باشیم اگر شرعا خون دمانک بجم مباح بود چرا
محرک سفر بجم دعشت سفک دماء بین الامم شده آشوب خواهیده رستاخیز
دجهان آرمیده را فتنه را رخیزیده دا گر مباح بجوال چرا در مقام رد ولایت

دبس قبیر رضا قلی خان انجام کار بود نه تا انیکه اوازه فتح اسکس دولت
اقیانوس و اعتلاء لوای او در ممالک آزر بایجان انتشار یافته بقبه السیفی که از نهاد و
دهان اخت بخرد دسه امان نخشیده بود نه تواند دارد و نه خود تمیت حال را
مذکور نخشند پادشاه دوران اعظم از بهم قوی دشمن دولت اورده را سد راه
اقوال رجال سایره بعزم سفر آذربایجان دارد اسکودار گشته بعد از رود کفته
همکنان با در نام دلاک که در رزمگاه ادجاق نخجوان بجوا یکانا یکدا سته
مبا یکدا سنگ سزارت تیز کرده تبع زدی خلیفه انتقام کشیده این را
اصلاح نامید یعنی در استیصال احداث نمشنه کرده بجمع عظیم در معرکه کشاد
فراهم آورده پادشاه دوران اعظم با چار ران لشکین ناره سر کشی دارد ن
رویشن عزمیت سفر زده بستیصال گشته و چاره جوی دفع آن شده نهاد
همیم کوشش بلا اشر بجوا پادشاه برای استرضای همه فساد دران تقصیر دا ما دکو
شده وزیر اعظم را بخفه هلاک ساخته دسکان عراده آمد اخته رو دن فرشاد تیر
حسن است آمین کردنده دهر : بلطفش بجوا پایدار دنه قهر تیز در دکس
که آخر نمشت : که در مهر زم است و رکین در شت : تا وصف اتمعنی
آن طایفه ترک از جام در دفع هجوم غوغای عام گرده سلطان احمد خان را خلع
دافسر سرداری را زنیا رک سلطنت محمود خان برا در او نخشنه القصه شهر تبریز
که در دست رومیه پایال جنود عدوان شده بود نخ روز مقر الویه فرو گشت
دعزمیت تسخیر نخجوان دایروان در خاطر اقدس تصمیم یافته عقاب را تیز خت

اثر در جناح نهضت درآمد که مقارن آن در غره ماه صفر جمادار از جانب
رضاقلی میرزا دادار دوجر آمدن آن آغته هراتی بر سر ارض اقدس دو قایع
آنمت را معرض تقدس رسانیده بسبب انحراف مرکز مخالفین گوید

سابقا در ذکر وقایع هرات نمت
گزارش یافت که بعد از وقوع محاربات با امداد خان گشت آغته ابرا ایلچیدا
ایالت هرات با للهیار خان مسلم گشته عطف عنان نرموده و بعد از نهضت
رایات منصوره بجانب عراق و آذربایجان حسین نجمه که در بندمار استقرار
داشت چیم چیره دستی مساعدان جمالت را دیده میدانست که خمیر مایه فساد
ایران مدرور اداد لهجه اند بعد از نظر این بفرمودت کار او خواهد بود با طایفه
ابرا یلی ارد و سازگار در آمده اشیاز انمایفت ترغیب و آنجا عشرا با وبوسه
او موثر افتاده هوس تخت ارض اقدس از گریبان همیشان سر برزد و الله خان
بنا برانتشار رخبار فتوحات متواتره از روی قیمت اندیشی دستی بر خط طر
که انگشته بازر جاده ثبات منحرف نگشت با جهت ابرا یلی ارد و سرکران گشته
در جزو کس بطلب و الله خان حاکم قراء و رستاده او نیز بقصد خلاف از علاف
برآمده وارد ناحیه هرات و الله خان از در مخالفت درآمده و حضرت در میان طایفه
افغان بهر رسیده سه ماه بر نمی آل نازه آشوب در هرات اشتعال داشت تا آنکه
و الله خان غالب آمده در سیم ماه شوال سنه ۱۱۳۲ ذهر شهر داهه با خان با کوچ
و اتباع محمود راه قلعه مارو چاق گردیده طایفه افغانه از حقوق عنایات و

ظل الهی حشیم پوشیده

۶۲

ظل الهی حشیم پوشیده و در نقض عهد کوشیده و الله خان را بحکومت جشهار
و العزم جهت تاراج اقدس اعلی روانه اشتد از محمد الله خان نیز کوچ نمیان
محمود از قلعه مارو چاق گذشته با موجه شیخان حاکم تر خس و نصر از حقام
او عاقبه گرباد و الحاق و نشسته سه روز در پیشتر از در هوا غانه داخل ارض اقدس
گردیده از جانب مظهر الدوله ابراهیم خان شرایط اکرام و مراعات تمام
بظهور پیوست و از آنجا که ضمیر منیر حضرت علی الله رامنیه صورت نا حقام
نقشا و قدر و مقتضای روزگار منقرر نادیده و نشنیده از اسرار اضمار با خبر بوده
یقین میدانستند که آنفرقه عهد شکن در وقت رفع مهمات جهت عمران
خواهند گفت بعد از تحریر اصفهان و خراز جنود منصور از نوکب لقدر شان روانه خراسان
و از بهدان نیز بحکومت بیستی ذکر یافت و قرخان نیابت بر برادر جمیع امور آدر
سه چهار هزار نفر از قشقائیان نوحی استرلاد و توابع نرستاده مقرر داشتند
که در عین ضرورت بمعسکر ابراهیم خان بپیوندد و با ابراهیم خان نیز فرمان داد
بنفاذ اقتران یافت که غله وافر و ذخیره بسیار در مشهد مقدس سازد تا کچه از نزد
دشمن بیمار القلعه دار گذشته از معارضه اعراض نماید اما چون الله خان با جمعیت
هزار نفر از هوا غانه در زاویه خواجه ربیع بار نزول گشوده و آثار جهت نا گرده ابراهیم
خان خبر در هوشیار اعرض نموده دوازده روز بهر روز گذشت مدار است
قلعه داده گردنی میکرد تا آنکه آنفقه نه قرنسکها مرکب شتابیج مقرون بخیبت
سعود بود معروض شده جلال گشته مجددا در باب منع جنگ میدان تاکید آت

مینیه بعمل آمده اعلام شد که بیتوار از روی عزم و مدارا مشغول خودداری نشده
که ای شاه الله تقا اِ لشکر بیرون روسیه بیرزیر از مملکت مدرکرده خونسلان
کرده کم زحمت بر سانیم و مقارن وصول این جواب قرخان نیز با جریک و
نقشچیان بر دوبار و دارالخلافه رسیده بعد از چند روز با وصف آنکه
از اوج سماء ظفر الله و باب ارتقال مکرر خطاب با براهیم اعرض عن ذا نازل
شده مبنی بر آنکه کلام آنحضرت بمقتضی آیت و ما ینطق عن الهوا است بجرت
بعضی از هوا خواهان مغرور و تیز عنانی توسن طبع غیور سپاه منصور را بر داشتن
آن قلعه سه روزه مامور ساخته در سمت کوه سنگین ارکوبه رکین راهیت حرب
افراخته اما غفله نیز بمقابله بر دخته در آثار کروفر خان که سرکرده نقشچیان
پیاده بود در خمد از گشت فوجی از سپاه کال او که گویا زراه در رسم جنگ بودند
دل از دست داده رو بر گشتند آنرا براهیم خان چند نفر اب را بانگیخته بود که
بشتاب از راه گریز گرد اند نقشچیان که در پشت این مکامنه نشسته در آمدن گرم گرفته بودند غفلت
ادر اجمال روزار داشته سر رشته حبک را از کف نهیده هندستان بر منبسط عنان جولان
گرده روی بشهرستان هریت میکذ راند در آنروز سوار بسیار از هر کس پیاده گرد نده
و فجر از سپاه کال نیز خود را بجاده فتوات انداخته در نام مرکب خونساس یاد کرده
ابراهیم خان بمجرد مقدس بخصمین حبت دانموافقه در سیزدهم ماه محرم سنه ۱۱۲۱ دهجرت
صحرای عقد گشت در کران خود مقدس لاق تهاده بعد از ظهور این سانحه هر بر انگیز
چون ابراهیم خان از مخالفت حالت عرض شاهزاده رضا قلیرزا که در آن
اوان [illegible] بود

اوان [illegible] ساله بود همراه بابوطالب چاپار معروض حضرت خداوندگار
حشمت پناه حضرت شاه جم جاه گردید بزبان جاری میشیت که موافق عهدنامه انجام
امور عراق را در پاکان بزرگ اولیای دولت و جناب با در را مملکت بیجده است
و مادام که تو شاه ایشان هستی لمذا احضرش طل الله امر فرمودند که ایشان را مهم دیده
مرکشان سمت عهد همراه با ازم داشته تبه پیرایشان منظم گشته معجوب
چاپار سریع السیر شاهزاده اعلام فرمودند که در حصار اوا از شلوه داری شیت پوار
اطمینان داده رخصت در میان ثبات و قرار راه مذهبند که نهایت پرورد کار
با دیران لشکر شاه مانند چاکوار جریح کنیز فرود از اتاق مهر و ماه شب در روز نسبه
سرحله چاکشته بسر وقت خصم تبه رو دکار بیرسیم کین هستون بیک افشار
با ایالت تبریز و خطاب خانی و سرداری اوتاکان سرمنبد و جمیع اسباب و غایم
دو خانه رو میه که در قلعه تبریز مانده صد هزار تومان شتجاوز میبود با دخانات نامزد الا
صادر گردیده که بمجرد از اصابت افشار و مقدم دلگذار اکو چنده و تبریز بتکیر و تشویش هزار نفر
جوان کار را در ملک ملازمت اسلاک و مهد و حکومت هر بر کیان زولایت داشته اعلی را
بحکام کار دان تفویض و مقرر فرمودند که ولایت را متعلق بحضرت شاه فلک جاب
دانسته در صدد مشکر از آن استان بکان و جنان کوشند و دوران شهر فرخنده اثر ایالتی
که از فارس و عراق و آذربایجان اهب و الباغ و فرمان داده که چنده بیاورند که صرف ایشان
فرستاده بودند عدت ایشان به پنجاه شصت هزار خانوار میرسید از انجمله هزار و
خانوار افشار دار جمله افشاریه و هزار خانوار زرقو معهود بودند که شرف ایاب بآنحضرت

دکشند و چون سیاب و کوکپان هیچ کدام ذکر نیافت بوزارت قدیم آکفتر و مسکن طایفه قزلباش و چمر از اطایفه با مردلا کوچیده در ارض اقدس سکنی اختیار کرده لهذا غرض ایشان از ارقام قلمی صدر دیباچه ثبت نام ایشان بود که در کلاق تاریخ داده شد و چون هزار خانوار دیگر از کانه دا کراد و سنجشکبار و دیار ولایات متفرقه و طوایف مختلفه بودند که بدستور آنها را از ترک دیده و دیانه قالک خراسان توطن و سکون کلان تفاوت و قشلاق بجمله هریک معین نشد

بعد از تصفیه بساط امور و نسق و کشاد کار زنگنه و چرنده و آغوز دل را که گذشته با گله بازان عرصه دغا بجانب خراسان ایلغار میکرده بدون مکث و درنگ دار و قزل اوزن گذشته در آنجا چاپار از ارض اقدس دار دو خبر رسیده که بعد از واقعه ابراهیم خان ناغه گفته بودند که حال تنگ این کار رسیده از نیام کین شمشیر بر دوران دولت کشیده دست این را که بردن میکند پس بشر اکبر شرارت جز از نهاد قرن و مزارع و خرمنهای توابع شهر برآورده نوعی ناره سداد افروخته شد که زنگنه شد که از شراره آتش آن شور شر خرمن ماه و دسته سنبله در انبار کهکشان خوشه پروین مزرع سبز چرخ برین در گیرد و بهمه جهت سر و کمر و زور و حوالی ارض اقدس بنکبث عدد مکث کرده مزارع را علفه تیغ بیداد ساخته شد و بعد از فرار کلان بغروف و دردانه هزار بیشه آنحضرت از اجتماع این خبر ترک اعتبار کرده در شانزدهم ماه صفر وارد دردشن و از آنجا کوچ عراقه و فرق مختلفه بود و اوای خراسان هیچ را جمع کرده بمحجر میرخان رکاب نهضت

شاه طهماسب ارشاد نمود که

شاه طهماسب فرمان داد که در دایره امرونهی امرای دولت والا بجهت پرکار و دار سر بر خط اطاعت که از زمان دور الی خبر رسید که ابراهیم پاشا بمرآة هنر را از رجانب سلطان احمد خان پادشاه والاجاه روم بر سم سفارت بطلب صلح روانه خدمت والا نموده مقصود او آنکه پاس بقریب او ضاع و احوال ظل الله را ملحوظ و از زوال و خیال حفظ شش مطلع شود امر و لا بعز نفاذ پیوست که مهر آغاز ابعد ارد و بهتر یز روانه خراسان شتابد و دیگر کلان ایغانه در جزین با رویسای در خزین از دربار استیمان در آمده بشفاعت ایشی سلطان اوغان که در ایام استیلای اشرف حاکم یزد و بعد از استیصال او روی بدرگاه زمین و دولت قاهره آورده بود جبهه سای سده سعادت و زمین بوسی شده دسه روز بمکان نزهت آیین مقر کوکه عزت تکین گشته از راه ظهران دارد و اوز و دخیر زنگانه بسمت ساکن دشت بنجاق همیشه طریق تردد و تلاق مسلوک و زنگانه کوکلان نیز که در حدود کرلیا سکنی داشته در تقدیم خدمت دادن قرایان همدان بنحویکه سبق تحریر یافت رسم فرمانبری مترو ک نمیدانشته از منزل مزور تجدید منازل کشته چهار هزار نفر از دلیران نصرت نشان از راه بطام و موکب جهانگشا از رخت ماندران نگاه کشای اعلام ظفر فرجام و مهد شد که در روز پانزدهم ربیع الاول موکب والا از ورکش میدان چهار فرسخی هزاوه در سر بموبت دلشان آزد هنه کرد یار سر کوکلان جلادل اندازند که جهت هر طایفه در یک روز اطاق افاده انجا غت فرمایند که توانند رسانید و پس کی که بظفر صبیح روز مزبور از آب ارک عبور بمکان مشهور بصاری اسطار

عقاب نرین نگار لوای منصور ساخته ازانجا معلوم شد که آنطایفه متوسط رکابیان ایرانیه
که در میان کلاه دریا کنی دارند از توجه رایات اقبال آگاهی یافته بسمت جنوه و جاغتو
کوکلان نیز بطرف الاداغ و سمیا رفرار نموده آنها پس معاودت
باستراباد کرده فرامین بطاعه موکده بعموم سرحدات خراسان نوشتند
که راه معامله را با عموم ترکمانیه منقطع دانسته از ارزکرعش غله و ذخیره ممنوع
سازند و در غرهٔ ماه ربیع الثانی از آب کرکان که گذشته از کنار دشت وحدو
بانه دستفقان روانه خراسان و در محال قراباغ فرمان اعمال کرایا حسینلو اردلای
معتمدین کوکلان از ارزکر برآمده دارد و حدمت دالاداستدعای عفو تقصیر و مشمول
دولت غفران گشته مسئول آنطایفه قرین قبول فرمان همایون نگشته که خارزار
دولت غمال را مستعاقب روانهٔ خراسان نمایند پس اگر ظفر توامان را فوج فوج مرخص
حضرت که روانهٔ دیار و اوطان نخوشته در تهیهٔ تدارک عزم سفر همراه درارض
اقدس حاضر بشوند و در امکان از جانب اقدس یارخان اغتنام که در اراضی مذکور
عرایضهٔ شعر را لتماس عفو تقصیر از ابراهیم خان دربار مرحمت نشان رسیده جوابات
برین نهج از مکمن عزت اصدار یافت که چنانچه اقدس یارخان دانند که شعر کرد ارباب
اخبار از ابراهیم خان عرض استدعا نموده بود که چنین نشانه از خطا بعرض مخدومزاده
دارد وقوع نگذشت که قضای آسمانی نوید نگشته دل سراسیمه ساخت من
بعد بیان تظلم او را نیازا بود و اگر شمار بمعذلت رد که خودنش کرد ارباب
حمیت را غذا یه برازان نیست و اگذارد و بر این پایه فخری دستور نخواهد بود که اعیان
نام دفتر را مدارک

نام دفتر را مدارک جنگ کشش کوشش بقدر کفاف در کار است اما بعد از آنکه
چهرهٔ شاهد فتح از پس پردهٔ غیب جلوه ظهور کند موجب ملامت آنطایفه
که با تفیق و ربط جهان مغز کار رزم و در تقدیرات آلهی هشیار دارند نخواهد بود زیرا که
بمضمون کریمه وما النصر الا من عند الله گشایش ابواب فتح و ظفر منوط بمقالید
تائیدات ایزد داور است نه بزور سرنیزه سعی بشر و با وصف اینمعنی آمایه که
غیر از غیرت بهره در بنده پیشه و سنان عدا سنبه سپر سازند اما لطفیه رواداری
نوازش خطاب کلک مثال و اقران تن در ندهند و بتیغ تیز و تیر سرکش کردن تسلیم نهند
بر چکیدهٔ عصای خامه پدر و برادر راهنمای بکیرند حرف غلط نگاشته هزار تاسف
قلم در دست نیاورند از هر هلاهل سپند انند و بمفاد اسیکوشه در حوزهٔ خم بیفکنند و
نام کنه بتر کاشش بکر می عرق انفعال مینیند از صدر چنین امری تا دامن انجمیده
در شکنج مخالفت و کرفتار قید طالمت بوده علامات راجحیات را جح مشارند
چنانکه از ظهر مرشد اشمس است که سپهبد زرین لوای مهر بعد از آنکه از نمودگاه سپهر بایه رشیده
رو بهزیمت میکذارد و از زنگ زرد رنگ زرین فرو میریزد و هر وقت که رایت جهان
کشا از مرکز نقطهٔ نصف النهار منحرف میکردد و از قرط شرمساری شتاب عزم خاور را
قرین زوال میبیند هر چند که بنا بر مقالهٔ مذکوره ملامت بر شانه دارد و شرمسار است که چرا از
دشمن شکست یافته و بنیوان نگشته که چرا شمع آسا نیمه سر انش را بر خود روا داشته
دارنج نیز روا نداشته و لیکن نخش در دست است که با وصف اینکه مکرر از جانب ارباب
حمیت رو بروی ممنوع دارد و ح سناه نظر الهام مآثر با ابراهیم اعرض عرض الدوله ا

سموع شده بجواز خلاف مامول مصدر نمیگردد جهدی فضول کشته لهذا
رهنمونی دلیر عقل طریق مصلحت پویه بارگاه رضای خطر مارا بروفق ارتیاد
جوید درینصورت کمالک منهج اصدر الامرین و تابع مدلول هرنهاد النجد نشسته
طن و توسیع راسزاوار و شایسته بخشن از زر آهیخته حال چون آنجناب در مقام
شفاعت دالتماس درآمده بحسب المسئول آنرا بجاه امید فقه نهال قسم را
از آزردن او کوتاه و بهمال توسیعات سابقه او را موعود نمساه ساخیم

چون حضرت ظل‌الله منازل

نخست مرحله سای آبشار و ماه جلاب بر سم [illegible] دشکیر می نمودند
در آخرماه ربیع الثانی صفحه‌ثال که عدد اقلیم چهارم و سر برآر این بند طارم آرز
سفر جانب غرب اشراف یافته از دروازه آبی قدم بشهر بند بنگاه حصار سپهر
که نهضت حرز ملک سروری سطوت بهرام فر غضنفر وار دارض قفص مدار
در عمارت جنبت پیشت چار باغ ماند روح در قالب عنصر می قرار گرفته
و چنین در اوان رقات عادة بگشت بلهای لهو آغاز روی داده مانم زدگان
همنوز در ماتم کشتگان خویش برادر مانده ریش بخراب ناخن
چکیده زنان و از جور اقران نالیده داغان در کوس روئین ملک خروش الحزن
لوبند دول توشگان طاق نار دل را از استخوان سینه چوب بندی
نموده از لالهای داغ طرح چیر قوس کشیده و برابر کرم جنگ را از نور جگر
آتش بار زهار بی انگیخته توشک آه آشنا کن بان هر شب بآن مرهم نهی زخم غزان

دل ما از هجران ایشان [illegible]

دل شیر دارشان در هر طرف از آتش غم خویش پر میکشیده صدای کوس
و نقاره را که آلت سرور و سرور افزاست بآین عزیت خود داشته در روز ورود لاهور
شهر را از نوا خوش نقاره کشا و بانه و آوین بندر و حرم قوس ممنوع ساخته بجان
توجهای رعد آوا داده بجا کیر و ظفر و رهبر اتباع عزیمت و دشمن ربایند
و بعد از سه روز اهنگر کشان از برج راه آرایش کرین شده نخست بلاحظ دکان
فشار یه و ایلچه که از راه فارس و عراق و آذربایجان بحضور شان فرستاده بلوزه رو آخته
و چهل از جوانان مرد اشیاز ابسم ملازمت منتخب ساخته فارسان نردبیت و
پیشه و چابکسواران فرهنگ اندیشه برای تعلیم فنون سپاهیگری بریشان گماشته
با میز کرنگ سیه سمت چشم فغان با طره دلاویز ده باز و مردم خنجر گزار ده
فشان و لیران با کمان سیه توز ابر دو تیر دله دز نرگان قلب شکیبی و قبقاج اندازی
کنه بمشق و تعلیم پرداخته در اندک روزی بهریک در فنون سواری رستم میرود در
خونخواری فرزند رشید زال چرخ و جلاد اهل شده اند شراکر از کار زار دردی
در میان بشد بنا خن شکنک را امیه میتوان کردن و چنین سفر همراه تر در خاطر
اقدس تصمیم و ثبت الله یار خال بر الا که آن زمان در ارض اقدس مصان
دلوازه خورخوان جهان میپود دستند عزان شده که رفته در دولت سرای نوقف
و شغول دلالت افاغنه بود باز در سر راه هراست بدراک ملازمت پردازد
لهذا اورنگ بخشود و افزوده و خلع فاخره و خنجر مرصع و عطا یای خاص عز اختصاص داده
مرخص و روانه مارو چاق ساخته و سابقا مرقوم گلک سیاس شده که اون بکیان کمایه

کوکلان در قراباغ گراید و لفظ ایلی دلهذا گردند که جلیست خانوار رسم
یورغه مال آورده در نهضت مقدمتش سکنی دهند و چنین در انجام این امر تاخیر نفرمود
رسید حبسیاط امر و الاصادر شد که تنوش استراباد و بهانه سفر هراس آمده در
سنوحات تفقد منظر صدور فرمان یافته و حضرتش در روز ازدهم شهر مزبور از
قلیلیا از حصار جریده و دسمار بدرهم شبیه انطاقه روانه و مقارن ظهور کبرالا بخوشان
رکابنیه نزول فرمان دارگشته حضرتش ظل الله عطف عنان بارض اقدس
فرمودند و انجماعت خانوار معهود را بارض اقدس آورده سکنی دادند و مشهود شد
که جمعی از خوانان سپاه پرزور را در سفر هرات همراه سازند چون بعرض رسانیدند
حضرت شاه ظل الله در صدد فتح سلطنت و تسخیر ولایت فاطمه سلطان بیگم خواهر مشیه
خود انامز دهمین هجه از خواج عناصر و اجرام دهمین فرزند مادر لیلیا ذوالقدر شاهزاده
اعظم رضاقلی میرزا اساخته بود در وقت که کوکبه کوکبه بقصد تسخیر مملکت اشرف
ارض اقدس تحویل نمود و ارقام مطاعه نافذ شد که تمامی امرا و حکام و سران
جنود و نصرت فرجام و عطفای احشام انجم احتشام در رزم ارم نظم سور و نقش حبشن
و سرور حاضر گردند پس کارگزاران بدایع طراز و نقارنوازان صنایع پرداز در مقام
فرمان پذیری و بازوی هنر در بازیده در اندک روزی عمارات جهان باغ را
نمونه بهشت و رضوان آئین بندی و طرح چراغان رشک چرخ نیلوفر ساخته شد
در روز نجمه دهم شهر رجب المرجب در ساعتی که قبله خضرا در آسمانی رشک چتر
طاوس بود و بساط غبرا در فرح بخشی مخملیت آفرای مجلس عروس آفتاب جداوند

بیست و نهم

بیت بود و فرسخ که خدای خانه زهره زهرا سرود سرای حبشن و چغانه نغمه
طوری بهزار آواز فرو ریخت پیاله و هزار دست خفقت کرد نهنگ در آرزوز
لشکر و کان سیاه و امیران بارگاه و بندگان دربار و چاکران جانسپار از خانه خانه
نوازش عنایت گشته بر دوش هر یک بافندگوه آراسته طلاع خارای
سکین و لبان شاخ گل حلقه پوش اژاب بوته دار رنگین گردید گمان عرصه
خاک لب طرب نشاط آراسته و شوخ چشمان افلاک پای کوب سر در رقص رخ نشسته
ناگهان شه ریس بهج حبشن و چراغان و آذین بندی دولتسرای عجوم خلایق از نزاد
گوناگون لغت اندوز انواع کامیابی و خرسندی گشته این بقعه را بهشت ثانی
لام و کلکونه تمثال شور و اعدام خشته و در شب جمعه بیست و هم ماه مزبور قران سعدین
و اتصال هزتین واقع شده آن عمارت دلنشین از پرتو وجود سعود آن اختر
برج سعادت رشک چتر اشرف آفتاب گردید و بعد از انجام کار طوی بر رسم
سیر و شکار کامیاب امور و دکلات گشتن اصحاب کشورش و توجه فرمود و بجناح
عزیمت بکشور فرق آشیانه آمد یارکه حضرتش مدار خلیفه الانوار فرجه
گشته و چنین رکابنیه خوار زم اکثر اوقات آمده و در طرش که مهتمات معموره
مرحمات امور و دست بورت حشیار و نیوچی و دوردن و امور و داطاله که
دست تطاول اضرار میکردند اگرچه ابراهیم خان بوجب حکم و الا تضعیف
مومور و رباحیه دردون تعرض نمینمود اما چنین عزم بلند و همت
آسمان پیوند انکشورش هرگز توقع امداد از کسی نداشته و کار را بامید برادر

و چاکرکه کشته لعل امیرالدوله را بامیر و جهفار و در هستیم با بهمان با فوجی از فردوسان
جان نثار با مقدار دهمین و نیخ فرنخ را در سه روز طی کرده در محال رستخوان طرفین
بر دشمن اکرده رسیده رجال ایشان عرصه تیغ ساخته و نساء و عورات ایشان اسیر کشته
بعد از اموال امیر و اعراق بورت و بسکن آن طایفه بوده اکثر بعد آمده و از اهم ایشان
نیز از قلعه نجا مامور شده بر قلعه که تکه سکنه سر حبس کشته آن طایفه سر کشش را
بدستیاری سعی دلیران گردن فراز کوه شمال کامی بخشیده روی توجه بکانب ارض
اقدس نهاد سابقا صورت گفتار شان افتاد که حسین قلعه در حین توجه والا
منصوره بکانب آذربایجان فارغه همراش را که باین دولت دلالا عهد بندگی بسته
بودند تحریص بمخالفت کرده سید جهانبان با معبود در موقعیت که خبر عزیمت
همایون بکانب هراش رعب افکن دلهای جهانروز نزدیک گردیده ذوالفقار
خان کس نزد حسین فرستاده بمعاد الفرقی شبیخون بکبی خشش از دو استداد
دشمن الیه نیز با کروهی انبوه بعزم اعانت ابرایه وارد اسفرار شده که شاید
بهار یکدیگر از دم تیغ تیمور طابع فولاد پیکر خدیو جهان بر دارکه چه از زنان محمدیه
فیه باس شدید از ان پدید آثار تصورش در عالم وهم چاک افکن قلوب اعدا است
رخت بوادی نخیت کشیده بخاک راه بر سیلاب اشک خون کذار فنا شتابند
بعد از زدوخورد بسفرار تسخیر ای اتفاق از طرفین صورت انسکفام یافته حسین استخلاص
امرای خود از قلعه اعتذار ساخته عرایضه انسکفانت آمیز بنظور رسانیده عازم خدمت اعلا در دوران
محمود کشته کلکن نیاز مندی ساخته مصحوب ملازعفران معتمد خود ایلچی سلطان

باهر عاکم سابق

باهری حاکم سابق نزد که از جمله آزادکردهای عفو خدیوانه بجوار رحمت حضرتش دالا نخجه
مسئول او در جه قبول یافته تمامی امرای اورا که ذکور اناث چهارده نفر بودند تسلیم
درشتاد کان نزور کرده ایشان را بانهایت احترام و حصول کام باز کردانیدند چنین نیز فرمان
قدرات سرادق سلطنت صفویه را که در شتان بهار دعجایب شعار داشت
با ملازعفران دایلچی روانه درکاه سپهر روان ساخته صرفه در جنب اصلاح در نکشت
و در نکذیده از نخواه عازم قندهار کردید اما با وصف این همه این نوع لطف
و رفوت که نهایت مکارم محبت سرا از بقعه صداقت نیسنجیده با طن ظاهر کرد
هر سه هزار نفر از نخجه را الرکرد که سید ال عاشق ابوابا بهرات درشتاد حضرتش
طی الکلی بعد از ورصول انجا مقرر معتمدی تعیین کرده آن هر سه شهر بیع عفاف را از ایشان
عرض راه با خواجه سرا دا غزار همهان روان کرده بحر سرای شاهزاده

روز چهارشنبه یازدهم ماه فرخنده فرجام صیام بزم اعظم بزم تخیر شهزاده محمد مرادت
اعلا از داشته بسفرکشان درشتان ربیع راکه از رنج نسیان دری در سرای خود بیا
وردا بار باغ دکلزار اشتاق داشتند بلا معین در رسید و فرشان با فروشان نامیه
اطراف چمن و فضای باموس را از جوش لاله در کنان لبرایرده با رنکین خیام
کلکون برآرا شتند دلا در صوبه واد با قلعه شاد و عرعرا با زور کاه تمام عسکر خدیو
بهار در آمده و افواج فاخته و قمری طوق بند کاه کاه ربیع کردن کرفتند سبزه در شته
و خیز و سه برکه سپهر دشیه لبوشاد و چشمه سار از موج زره در بر در حشت از شکوفه

کلاه خود بر سر کرده بجوم سپاه بشکوه در از ارشاخ حرکت آن خاص رر آشت وجود
اردی بهشت راه نشسته ریغاگران رستان است رزم خرداد ترتیب یافته کاشت
دلیران آراسته طلوع رزمارای کوکبان رجیب دیان الشان اززی سرخ دشنید
مالامال دشحون کشته بعد از انقضای بخشن دسرور رزر بکشنبه بانو هم الشهر
سعادت فرجام باز فرمود یذ دگو که کیهان دسر از ارض فیض انتساب بمنزل عرق
نصب جنبیم زرین قباب کرده دلیران که چند روزه از خوخواری دشمن
چون دهان روزه دار لب فرو بسته بودند از روز را علد خویش آشته از لذت
خون شام کام جسته دهبادرا یه کرنشته خون خصم تیز خشم دبخورد ال
غنیمت کرسنه چشم بودند شمشیر کج را بر تهی هلال شوال انگاشته مهر روزه دار بخنجه
دهان رزم بکشند بعد از دصول موکب ظفر فرجام بمنزل لوجکان فرمی مال جام
نبه دا غروق را دران مکان که کشته مواقل دآب بهکر دروه رزم کستری
معین چرچر دقراول در تپه تپ دهرادل قوبنغلان دبخشی دلشکر
مخترحشر راسه قول مقرر کرد دبرای هر قول ساقه دسول دطرح دکمین از نیزه
گزاران راج قرین دنفکچیان مریخ آئین دتوبخانه ذرنورک جدا گانه معین
دبالجوقه شش روزه از راه باط توبان آغازه نوزد دادی کین شدند دفوجی
از مقدمه بجنبش دکرد هی از لشکر پر جوشش طلیعه رباط مزبور حیادل بمال کشش
دبکشیبان دغویان نامه اشقه تا مرانجا ل بمعروض منهب دنیا در آمدند شبیخون که در
سر راه دواقع بود بقبض حرکت مشاح دراکده دلیران مفتوح دمقدمه ظفر فرستوحت

در روز چهارم شوال مکان

در برج سپهر از دهانش آتش شد هفت نفر از غلامان لشکری که در آن مکان در موقف
خدمت حاضر بودند بدانسو پرواخته از بوارق تیغ دقتک آن برج خاکدان را ابرج
آتشین مقلب ساخته دلیران خصم افکن و مبارزان قلب شکن نیز از معسکر ظفر
اثر پیاده و دست بشمشیر بآن تیره روزان در آویخته از فوران تیغ آبدار آب در آتش
آن شعله ریخته چهل از ایشان را از منزل هستی برداشته روز دیگر طرفین مستعد قتال
و مهیای جدال گشته رایت ظفر با توکت دفر کامگار بجهت سفر قندهار افراخت
و غریو نای و کوس و نوله و خروش در خم چرخ ابنوس انداخت سواره و پیاده
اشقیای مایلقیت بسته برای ساختن خندق مانند زنبور دم نقطه در شب تیره و تار گروه
سفر قرار گرفته اگر شب اگر روز بهر کار از لشکریان کیوان شکوه متوجه سر کوه گشته خندق
در میوستند بعد از آنکه از آب خوشگوار حوض اعداد الطفا مانند حرارت دلهای
شرر شرارت پیشه جانسپار آتشک مرا خمس کردند و توبت دیگر که هوا صاف
و آئینه خورشید شفاف بود طرفین عزم مصاف کردند چرخ آشوب طلب
بفسنه اگنیری شعبده گر زنگی شعله طرح توزش افکند از بیکی بمردن رعد کوس
حرب فرو کوفت برق پاشش افروز بارهٔ شرارت از فراز چهار آسمان بگلوله
گرگ فرو ریخت باران آبگیز باران نموده سهام مقصود دلیران نشان نیامد
جانسپاری بمیدان آمده گام بمقر و مقام خویشتن بازگشتند بعد از چند روز
اغا غره نوخاستهار که همیشه اسب خود سر در زیر پا و توسن جلادت را باد پیما داشته
خود را در کنار رز بوته دیده نزدیک شده که جامهٔ جان بر تن در ند عهد و پیمان را مو گونه پاجان

ساخته فهمد کردند

ساخته فهمد کردند که امید فوته تا رمق در بدن دارند بکوشش پردازند روز دیگر
که شام سیه درون رمح دسنان ثوابت کواکب را از رنگ طلعت منجی و تیغ
خورشید را انگشته صبیح صبیح خوش خوانان نظر بعهد و پیمان شده باکرده اشقیان
که این کیفیت بهیات مجموعی بسروران آمد که قلعه شاهجهان را که نزدیک معسکر ظفر
نشان بود تقدف در آنجا نشان وقتک کرده هر روزه از آنجا بهنگامه آرای
جدال شوند از آنطرف نیز خدیو کشور سروری با فرو فیروزی صف آرای عرصه
دلاوری گشته اوتاد لشکریان پیاده از خاجابی در برابر یکدیگر زانو بر زمین داشتو
بر طاوس سبز عرعر زده تا سه ساعت ابره بلا تقطره ریزد و برق اجل ساقه
از کنیز بود و آهنگ از دلاوران از رخهای پهلو شکاف گلوله دیر پهلو نهی نمیکرد
تا آنکه بنا شد آلهٔ رشات دشمن افکن از پیش در رفته پیش نشست و مغاد
گردیده بسیرم جمع و توان آلد بر لفظ هو ریوست الکفاه گریه تاران عرصه دغا جلوه
بر قلب الطایفه دغا جمعه در گشته جمعی کثیر از اشقیان مرد ریش سیف دسنان و قبضه
نوز و طرق فرار و فلان گشته نوکنا به و فاره خانه ایشان بیت آله و بیتروح روز
اشقیان فرصت اند زنفر کوکبه نیروز گشته هر روزه دلیران بمیدان و عدکم الله
مغانم کثیره تا غدو نها و غوای لهم باشد و دن فیها و دنیا تزیه تا دیای عزیمت را
بجادل اطراف تیز گشته ساخته و پیش سیصد هزار کوشقدار سوای سایر اهوال
بحیطهٔ کتاب در آورند و انجا عت هر روزه از قشعه برابره پیشت کبار آغاز
رخنه ساز کرده از جانب دلاوران سنگین بگذنک جانور دلنواز از دنوک سنان

مراقب احوال میشد روزی بسلیکشت که نیزه خطر دلیران جیش خطوط اشعهٔ مهرتابان
سر از افق کشیده جاه نیلگون را سفید و پیش نیشه که صولت بهادران مانند
حامی راس القول با دست و پنجه پرخون سر برکنی بنظر نمیرسید از جمیع وقایع
ایام توقف اتفاق افتاد بارخان که سابقا از ارض اقدس رد دانه نارو چاق
شده بود در منزل مزبور همچنین از او باقیه با ضمیمه دیگر و چاپه فراهم آورده با جمعی
همایون بهیئت پنجه چنین مهمات مرور از منزل مذکور با سه هزار نفر از
لشکر فیروز بجانب توابع فراه مامور گشته بعد از زد و خورد با آنها بمصطفی نام
ابدالی حاکم قلعه عاشق جنگ کرده حاکم مزبور را با چهل و اند نفر مقتول
و سر او را با کرنشان ال نفاد حضور والا و تبعات لشکر او کده را بجوزه تصرف
در آورده چون همت کیتی کشا مقصور بآن بود که اطراف اربعه هرات
مصور جنود منصور شود در بیست و ششم شوال ده هزار نفر از سپاه نصرت
قرین را بسرکردگی سپهسالاری بحر اسکندر نشانه مامور ساخته جمیع آب هریرود طغیان داشت از بخت بد خان
دکبوتر خان که کرکاهش نسبت بسایر جایها بهتر بود عازم پیمالان شده و بهنگام
ظهر که معمول بوده نومل نزول اجلال نصرت مآل گردید دیگر داوغان ماهره از جنبه
سبیل راه سرمه کشش دیده و اقبال گشته بحضور جیاد قیان لشکر فیروز اثر گردد و امرا از
قلعه برآمده بهیئت باز دلوار بست قریب شام بدکه حصین غار بود اما چون جنگ
شنده حضرت ظل الهی را مشتاق چنین روزی بودند فی الفور سر بود را بدرع

دنبال نقل آتی آراسته بر کتب کرجی حرام بوار دوهزار کارزار کشته بکوشیان
ساده و تخانه را با قول همایون از پیش رو بقلعه افشان فرستادند که
آنطایفه را مشغول جنگ سازند و حضرتش با فوجی از دلاوران روز در رویهان
غضنفر فر که بضرب گرز آذر جزا را هم بیکبار دیاری مسیف زبان خورد غرخت و ترا
توده خاکستر میشد از پشت سر آمده در آمده ماهین قلعه و آن فاصل الطریق
ناپیدا راه گریز را حایل شده از جانب دیگر بیان آشبار تب و تلف
از دم نفسنده و بانه غمار فنا فرقت مشعر حیث دار کمیت رمح
و سنان بیان طعن دراز کرده بخطاب هل من مزید آلا ما کنتم تعقلون بوساری
رد حیث آنطایفه چون بقهر خدا یگان از هر طرف خود را چار سر پنجه بلا در کشاد
شده رعنا دیدند آهنگ فرار کرده بشیر کشاران که آن زمان از
تعاقب بقهر شان فارغ و منع در گردن داشتند ناچاره الا سر از ربقه خود دار کشیده
از هر طرف جنگ و جنجال دلیران گذشته بکشش و بستن و در دم و شکستن و دست جنبیده
جمعی از فاغه را از دم شمشیر آبدار آب آبسر گذشته بگردن رسید دو جمعی را در نهرهای
عمیق آب بگردن رسیده از سر گذشت سه هزار نفر منجاور از همه از روبانی در خاک
و آب سر بسر فنا دادند و علم و نقاره غنایم شان بدست آمد پس فیروز فتحیاب
مظفر و کامیاب بجانب منزل عباسک گشته آب و سوخ مقولین را بدیران
دقیقه رس گردشان را بمالکستران عطا فرمودند و از حسن اتفاق آنکه
جمعی از قوش بیات از خدمت معسکر نقره بضابطه مقرره در انظر ف

رود خانه بقروا ایل اقدام داشتند از انجا کوچ کرده ملک نزدیک رسید استباط
فرار آنطایفه کرده در اضفحه دشت سرخوشکار آنفرقه تبه رودکنار را که ملک
نضا بخط غبار نوشته بود در بادیه تیرمتن سر راه ایشان از هر دو کنار نشسته
و همه رفو جنگ جنگی سازها حصار هرات بدول افغانین اهل
القران ایتهم هنا جانا تالف نوازرا آغاز کرده بمطرب عزت نشسته
زمزمه زن جارتار شیرگیر عنصری ایشان کشیده رود دیگر که هنر و فرد و جنگ خورنشته
خاور با کوکبه تمکنی حشر آهنگ سرمنقطرات این رفو تنظیم کرد
عازم هلال گشته در حاشیه گاه رود نقره نا گهان که در کنار می واقع بود
نصب خیام اقامت کرده تلگم دا در خرم برجهار سنین راطراف اجاق ظفر
قرین سر بر سپهر برین کوده هزار سپاه از سران و سرداران لشکر در سمت چوخ خدنق
و مورچی ترتیب داده جهان نوش در عرصه خاک بنیاد و نهاد و نقاصله ده
یوم که هشم دلقعده بشد دلاور خان تامیر که بگومت او به دشت طلان و غور و سا خر
سرمندی دهشت با سه هزار نفر از تامیر داد یافته در اردو لشکر فرود آمد از اثر نوازشات
خدیو بنده پرور بهره در کشت طلا زغرایب امور آنکه در همان ایام رودی که
خدیو کامگار ظرف عصر از نوادی مراجعت کرده بود در میان خیمه همایون
اسلوا زخو کنده بعزم تفرج جانب شهر کوشک مینه رنگ تلگم دالا بنشده
بود بر آمد نه همانه م لوکیان همان خیمه مبارک را نظر در آورده نوشته آمد
که کله دش سقف چادر را شکافته در جایی که مسند دالا نداخته نشده در

درکنار دشت زمین

درکنار دشت زمین آمده یک نوع پشته کاک نشست و همسا با که نشش
این نوع خطر که از وقایع عجیبه است چون نیز نگاه دارای حفظ بانه و قوت اقبال
صاحبقران محلی نمیدارد و چیزی نگوید رفروز کلک میان شه سمت
غربی هرات که عبارت از منزل لقره بشه مقر دلیران آهن خا و جانب
جنوب شهر که سر پلان بشه مضرب خیام ملک نرسانده و طرف شرقی
شهر خالی بود لهذا در چهارم ذی القعده نوچی از لشکر ظفر اثر را بوخانه و دار کا
شاهان مامور حشمه که از اب هریرود عبور و در محاذات قشله کرخ
در جانب شرقی شهر نوای توقف افراشته راه عبور و مرور را بافاغه مسدود
سازند در روز گاهی که مامورین عازم سمت شرقی بودند حضرت ظل الله از منزل
جلال دعا کر سمت غربی از لشکر نفر متوجه شهر گشته با سمت شرقی
نتوانند رد و حشت و مامورین از روی اطمینان خاطر در مکان مقرر مقام و مقرر خواهند
سعد اسعدان با نوچی از افاغنه نجبه دا با الا از در طاعت در آمده سر را
رایشان کرفته جنگ در بیت دلیران بیمنه و میسره و سر کرد کان طرب
وطرح با بدام نوکلر بدا نه اقدام کرده آنطایفه را کشت کشان دا دبیزوزه
لسپاری بست آورده بعد از چند روز خون ملی نوقف اردوی شرقی از قلعه
چار بوذ بمت دلاوشیر بمکان یعقوبی با شه شب بیکشنبه ۵ از دیم در نجبه
باچیو از خواص عزمت نهضت کرده روز دیکر بهنگام صبح که لشکر
نجوم از معسکر فلک عزم کوچ دستان زرین کلاه مهر بدایت کیتی فروز

از لشکر مشرقی آغاز ظهور و خروج کرد و از هر همایون را از آنجا حرکت داده متوجه
قریه ارجخان نفر سحر کشته افاغنه میباشد باز نشسته خاک که سر راه
راه آنش بناک کیه او خود در گیر و بهیات مجموعی از باب مخالفت در آمده
که تا زان طرح بگلو و الا راب شان تا خته آنها را که چند نشسته قاتل نموده بعضی را
هلاک و جمیع اردوی نادری را اسیر خم فراک ساخته شتر و دواب بسیار
بدست آورده و لشکر نصرت نصیب بقاط و ترتیب در کمال آرامش و طیب
خاطر بسمت کیپ آمده قریه ارجخان را مقر و آنحضرت عطف عنان متفکر نظر
گردیده دیگر از روز قایع متوجه آن لایم آنکه در شانزدهم ذی الحجه سه هزار نفر
از ولاوران لشکر شان بتاخت میرفتند و مجلیتی من اعمال بلخ روانه
و مامورین بموجب فرمان آن نواحی را غارت و جمیع ارا شتر اراد و گیده را
که در آنحدود بظهر آثار مسرارت بودند عرضه تیغ تیز ساخته با اسیر موفور
و غنایم نامحصور دار و مدار لشکر منصور گشته سرکردگان بر ابه پوش خلاع فاخره
شتاع و بهره یاب انواع احسان و اصطناع شدند و هم در آن روز مهر موش یک
مرد کهسالقا از دربار کریم خان بامر حکم همایون نزد عبد الخان حاکم بوجستان تعینه
بود که او را از آنطرف بر سر هندوستان بیاورد و در اجمیر در گذشته بنان عبد الله
خان را بعرض و لاوران رسانید متین این احوال آنکه عبد الله خان بعد از وصول
خطاب مستطاب مذکور تا جناب مستطاب عزت مآب عبد الله آقا ایلچی الکای ایلات
گشوده از اتاج تارک مباهات بتاخت و بتدارک سفر فرخنده بار بر داخت و در

مقلال الخال بیجاپوری

مامور شده فوجه لشکر قندهار شد و قتی که بسرحد و لایت قندهار رسیده بود خبر آمد
کشته شدن بخت و خشن نهاد و پنجاه نفر از ایشان قتیل و جمیع زنده و لشکر گشته
بقیه گریخته فرار کردند لاموری بسبب این خود سری که لشکر را
تعبیه داده بود محروم او و سرکرده معتبر تقلبی رسیدند از جنایت کرمان
و سرکرده لشکر معزول با تمرکردگان و ولاوران در آرار ارین فتح بغنایت
و فور نشاط مشغول گشته و بعد از زد و موکب دولا بتمرار کهان رو نهاد و بمجرد
سعادت یاب تقبیل سریر سپهر مسیر شده اشرار ا بر کرد که اسمعیل خان
دولاو اسم خان استاجلو با فوجی از افواج قاهره مامور بمحاصره هفرار روانه شده زود
حصن را بتصرف در آورد و بعزم دستبرد و تاخت و تاراج ولایت مزبور
ساخته مامورین شب و هنگام قلعه خیبران و در کمین گشته بهنگام تعقیده صبح
جهان افروز معهود و هنگام ظهور و بروز گشته افاغنه قلعه نشین طوعا جمع
قلیلی چشم بخت سیاه کرده سپاه کرده از قلعه بیرون آمده بجلادت تمام از انجمله از نخجوانان
بهرام کین از کمین گاه کمین در آمده تیغ در ایشان نهاده سر از زنده و سپاه و دواب
و انعام بسیار بدست آورده روز دیگر شنبه هفدهم محرم سنه ۱۱۳۲ باز افاغنه
با خوانین خان بخیده بمعاهده کردند که بعضی از ایشان قلعه کشون کوشش
کوشند پس در وقت قلعه را مانند چشم بصیرت خود گشته تمامت اقوام از آب
هریرود عبور بر اطراف آغاز شر و شور کردند حضرت ظل الهی از دور نظر کیمیا اثر برای
تماشای فضای شهر دشت قریب قلعه بود بعادت هر روزه مشغول نظاره بودند

که بدیده باز دیده ادراک فهم این معامله کرده قسمی از آمد قرادلان خبر رسانیده
بر مرکب اقبال سوار دبا افواج فوخوار عازم کارزار گشته فوجی بدا از جانب شرقی
بر سر ایشان تعیین و خود با جمعی از پیش رو در آن طایفه اهب انداخته
سر زنده و موفور از ایشان بیت آمده نیمه از قرظ اضطراب جسته از آب زده چنانچه
زنده که را در آب شمشیر و نفنگ خان نیز در رو خانه از نهب غلطیده بر دست
طمع بدر مثل ماهب سوار اوبازین در یاق بیت آمده و همچنین کیفیه نیز
چون تمکناده بر سیار ماکولات در قلعه هرات یاب بود در ظلمتی شب نوچی
از آن طایفه تمک نشناس برای تحصیل تمک بسمت کرخ رفته نخود بجلم و لاقوچی خرشیه
آن طایفه تمک بر داخته شمشیر بهرا بوس بتلی شوراز جان شیرین ایشان گذشت
و هر روزه بدست تقاضا پس بنج از پروزن چرخ نوشیم تمک بر چشم آکنده
می بخشت انکه تا ماه محاصره چهار ماه استدا دیابد سیدال که از جانب حسین
خلیفه با نوجی معاودت اداله آمده بود ند چیزی اکثر شکر ایشان در حالات عرضه تیغ
فنا و بقیه از نقدان قوت کرخار ریخ دغا شده در شب غره صفر جوای
مقرر از شهر برآمده پیسر اداری کرکر دیدا فاغنه چیزهای بخشت راست
و اسباب بگشت را درست دیده چند نفر از رو سای ایدا لی را نگو اللهیار خان
که در مدت محاصره مبود رو ان کرده بتوسط شفاعت آدینه محمد بنای کار
هرات و متعهد داون خانواری جمعی از رو سای ایدا لی گشته هر چند که عشای بندبر سوراخ
همت انگذرت جز در قلعه قاف تسخیر آن ملک و چند زنشین نگیرد مث

ایضاً بر صلاح دفتر

لابنا بر مصلح وقت و بمشراح کار آن طایفه بجب ظاهر از در بخت گیری
و ابا در نمایند بعد از بر حمت بر شادگان ایشان چون ابراهیم خان نیز در همان
روز از اردوی همایون روانه فراه کردید مظنون افاغنه آن شده که حسین با غلت
ایشان می آید که با غلت رش ابراهیم خان شده اند از قول خود کول کرده بنام
داده اند که افاغنه برای تحقیق این خبر کس روانه فراه کرده اند بعد از فصول خبر بمقتضای
وقت عمل خواهند آنجا کرکس بر دو جنبان نا ره غضب گشته فرمان الاهمدر
باید که محافظه این امر خود از نشمرد ترک من بعد افاغنه از آمد من ممنوع بوده
در مخالفت و تسلط دار کوشند رو در نکرکه نهند در بر ده روشنی از انجم دو کوکب
سنگ نهشته از دام فرد در بخت و شتاب بوزر دکوش بهر بتیغ کشیدن بردانی
چرخ نیلی آدینه از بخ در دروازه هرات از بهر دروازه چند نفر از سرکردگان
ایدا لی دار و دار و حی متعهد انجام امر مقرر شده عرضه و منشور امان و نشان مشتمل
بتوقیف مالیت هرات بالله یار خان شده حواله این نشانه برای انتجاح
کشته الله یار خان مالیت سرافراز و دفرمان همایون را بر فرق افتخار
و اهتمام ساخته با سرکردگان در مسجد هم ماه مزبور روانه هرات کشته و بفراز
سه روز الله یار خان با سعد نفر از عظمای تخته روانه دروازه مذکور صاحب نام دار و دار
دار و دار و حی فخر بر دو دشتیهای لایق سر فرض تشکیشگاه نظر خشت و بر طبق
عرض انجا عت مقرر شده که خواجه تاج خان با محمد خان برادر کش
مرخص بوده روانه فراه شده اقامت کزین زاویه اعتزال باشد اللهیار

نیز با سرکردگان رخصت انصراف بقلعه یافتند عصر روز دیگر آقا غفله فشقه بایان
اقشان را نزد شاه عرض کردند که چهل هزار نفر فوج بدو داده الی فراه مرخص آنجا توقف
نمایند که اولاً شبیخون بردارند ثانیاً بجمع آنحدود در رفع و نخوت داهی
عاری از فروغ بادر از لاف و حیله در سداد پیغام دادند که شما آن ولیت مطلبه
بهم سالمتی برسیده راه خانه خود بر در آمده فوج داده الی هرات باشید گرانمایه صورتی
و معنوی دارند ادلا باهم اتفاق کرده بسپاه نصرت پناه زیور که گیس خوار نامه
نامنده انوشت در مجادله بردی هم گشتند پس مقرر شد که دلیران بارنشسته
جباول کشته نهال نیزه دسنان را که دران چند روز بهمقاربهای سنگار رزم خفته بقلعه
نفرخشاب دشته کام مانده بود از خویشان خصم سیراب سازند
الله یار با سرکردگان ارشنیدن اخبر نغفه حال کشته بازردی بیتاب مدرکاه
خذیو دشمن نوازآورده چون عهد لطف لقه را مانند سحاب بستان و شباب
رستان اعتبار نمود علیقلیخان با بعضی از سرکردگان مامور توقف در اراضی
مع دالله یار رخصت معاودت یافت در روز یم ربیع الاول عریضه از جانب
سرکردگان مامورین اسفزار رسید مبنی بر آنکه ولی نقارخان بعد از زدوخورد بسیار
بسیدال که از وقت فرار تا آنزمان در انجا توقف داشت آقا غفله اسفزار را
کوچانیده روانه فراه شده چون اسمعیلی از دلایل واضحه نفاق بود لویف
سرکرده قهان بارگزائی را با شصت زار جاگران در بارودار قلعه ساخته با الله یار خان
و بقیه سرکردگان بهمدیات وحشت انگیز و مخابات آمیز فرستادند

داستان کشته

و فرستادگان کشته خبر رسانیدند که آقا غفله با الله یار بطغیان هم استان کشته در مقام قلعه
کشی میباشند پس عبدالغنی را بمعنی از زدوسا که در معسکر نصرت اثر بود دنبال نظر بامور
ساخته با سرکردگان را که از فوج ده چهار مرکب بودند تا سه منزل بدرقه نموده
بطلان براوراق سازگار رسانیدند و یوسف مزبور چیزی چهارده صد افشن زده
آمده بود و از حسن اقتدا و یوسفی و اظهر خود عرض رضا مضمون مانده رخصت معاودت
یافت چون الله یار سپردار حصانت حصار و بخت رویه
متانت و یار کارخود را در نفاق و دورونگی کرده دست امید خود را از
حبل المتین این دولت پایدار کیخجت بر بست بروح داسکفام در بسته با
رواخه رنگ سترده را تیخجت و در سیزدهم ربیع الاول فوجی از زردکوشان
نفاق پیشه را در شب سیاه بسمت قلعه غفله فرستاده و آنطایفه از بیع سبز بایان
روی خویش بسرخ نهشتند و مجدداً بعمر الطاف ناخنیس روان کعبه آشیان
نیز بها رقه بکرار آمدند و همچنین هوسی دانا بهمین گامی شب از حوالی چشمه
فرنقر تا خت با دنیات رقه نافغور با بردولا بعمی مقاتب او مامور
دو کوکبه والا با وجود از بهادران جرار که هریک در نفق روح خصم نامی غرار بهند
عازم ملی بوسوم بگیر بهی که معبر جاها دنیان بود گشته اغافه نیز بهبات اقتضای
از قلعه بیرون آمده سیاه کان نشان از جانب کوه و دیواران از پشت
دیوار سنبت بیک فرقشی آغاز جنبش کرده شب تار را استاره در نگوله
نموده روز قیام و شبهت و نبارگ شعله افگنده و نبور کسطح زمین را قرنیه چرخ

تیغ نام خفتند و آن شب را خود نوفیروز روز در هامنکان که بهنا در وسیع
بود بروز رسانیده مسکنها بان بازالله یار آمده و در بندگاه دشت زغره و ریگ
دست جلادت گشوده یار قرار افشرده و از ضرب دست بان سرکوب بیع تیغ
راه گریز بسر ده و در آنجا بعرض رسید که دلاور از که مامور تعاقب بود بقیه
برخورده از شقه تا بناگ سیف لامع که بر نصرت دلیران برتابه بهت
قاطع لسپار را از افاغنه بیا نشین دلاور بدم و دشنه بهنا هدم شده از اهذا
عطف عنان مستقر حرات فرمودند نیز یکدفعه حمله عرصه سپاه ان را فرو گرفته تیغ
رو مین تن چون خون سیاوش رنگین و بار و کشن زمین را از جسد و کشتگان
سنگین کردند و چیار رهم الله یار در سمت کبزان در جنب هریرود با خود
و بزرگ قلعه هنگامه آرای عرصه کارزار گشته کوکبه دلاوران بخانه بمقابله پرداخت
از بعثتان صفوف خصم باغیز دستی تو بچیان نشین دم کهبار آتش دمیدم
بر میدمید و در لب آب رهوار دنبال زنبورک زبانه آتش زبانه میکشید
تفنگچیان افغان در اندازه در بازار وسیع و شراره جان زرع خرمن کار بسیار از غزاه فلک
پیکر میگردیدند و دلیران کوه ناز حرف هستی عدار از روزنامه ایام بمرگ
تیغ جانستان میسپردند همگام شام که صولت قلعه دار سپهر بعنبر مهر نگشت
طرفین عازم جاه و مقام خویش گشتند و همچنین بکرار اگر سه شبان روز محاصره در را
تصدیع آفه از خود دن زاخم سیف سنان از جان میگرشتند و باوصف انکه
هر طرف که از گریبان حصار سر بر میکردند تیغ مغفر شکاف دلیران در سنگرش

آشیان سر بخود داری و نیزه بند بهادران گوناهی در دلاوری نمیکرد و بار شدت
جوع در دل شبها برآمده برای دانه بخوشه پروین در مرآ و سنجیده و برآشته گاه
گاو بخرمن کهکشان میرسیدند بیاد بهت مهتاب میکشیدند و بلوتوی شیر
نیستان صبح چشم میگشودند نغمه گلوله که از دهان توپ پردن میجست بگان
دل کلنگ میکردند و در عوض ماکول زخم تیر و سنان میخوردند و در دری بیابان
و شبی بصحگاهان نمیرسید که سی نیزه و کمتر نیزه سر معرض عرصه حضور نبیشد
و اسیر دام و غنیمت زیاده از حصها عرصه خدمت نمیگشت چون کوچ و معلقان
الله یار خان در مارد چاق میبودند خبر را بحکام باد غیات بحامره ارتک مامور باخته
مامورین ارک را تصرف کنان او را بدست آوردند

در بیست و یکم ربیع الثانی یار کهبی از
افاغنه را بهوار بند برداری بر سر تپها و بسمت کبوتر خان بال پرداخته از حسن
اتفاقات آنشب بفتحی از شاهبازان اوج شکاری بفراز و بسمت مامور
گشته بفوجی از تفنگچیان و تجر دنیه و شراره جان گدیکر رسیده چون از
آگرده بطهوره عدم توطن و تقیه بوریانه حصاری که در زرد نای کبران بود تحصین
جسته دلیران نیز با حاطه افغان پرداخته همگام که خسرو زرین سپر مهر بار گاه
اهبت تر کام سپهر گذاشت قهرمان جهان را سر قصر و لکن با دلاوران ظفر قرین
متوجه آنجا گشته الله یار نیز از قلعه برآمده فوجی از تفنگچیان کرین را بدو منصور بن
تعیین کرده بقایه همه جا کوشش بدوش حراز در نگوش با دلوله

و خرد و شش رو بکهان که گذشته دریای لشکر فرو زیر آنرا که محیط آن ویرانه بودند
بحرکت عصای موسوی اعجاز سر گشت شاه و دلاور لک تا نفق الجحر کهان
کهر فرق کا لطود العظیم گوچه داد ند تا آن طایفه دغی حصار گشته یاران خود
برسانند پس آنقدر سوار ان خونخوار دلاوران نبرده کزار راه دسته کرده
هر دسته راه سر راه ایشان یک سمتی و نقبهای مهالک در ممر کهان میاک
را در مفاوات راه بار داشتند افاغنه بعد از محظ در تنگ شب بیشت داده
مانند موج از پی یکدیگر روان و مانند سیل کوهسار عرصه کهان بکام قلعه شتابان
گشته چون خبر فرارش نیز بگوش افشیم مرآتیم بگشیم اطراف ازا نفرد گرفته
فوار و حال سنبها الموج کهان من الموضین بظهور آورده دست بکشتار از
اقصا غرقی گچه نماگشته آب ستان یک نیزه دار از سرشان گذشت و
همی هم بقید سپار گرفتار گشت روز دیگر همین منوال آراسته عبد الغنی
و بادشاه سران لشکر را که در اردوی ملک تمثال میبودند بحضور اقدس بار داده
هنوز آفتاب یک نیزه بلند نگشته بود که هزار و سیصد نیزه سر بنیزه بلند کرده
سرکردگان سوء و عطا و نوال در دست لشکریان سربزیر افکنده مجلت و انفعال
شدند بعد از وقوع این فتح
دلاور نیز در همان روز طرف شام خبر رسید که افاغنه قلعه اوبه را تصرف کرده
اسمعیل خان آستاجلو را که از انهزام ارباب مامور بحفاظ آنجا شده بود با میرزا ابراهیم
کلانتر ایشان مست که در آن وقت بگومست غوریان سرافراز دست در قفای

بیان نقل این سنه

که در قلعه او به محصور شده بودند بکوچ او که در اردوی معلی رسیده مرخص کردند
بدون عذر و عذر جدید بسمت آستان قدر خلافت شد از جانب اعلیحضرت نیز
این مسئول پذیرای قبول و وسایط مامور شده فرمان و الا در باب حضرت کوچ و اطلاق
محصورین عرضه و دریافت اللهیار خان بعد از حصول کام و نیل مرام بشیوه مردمی
از کنار کدخدا شته زن خود را با مال ساخته مجدد اپسر پیشرو را برگزیده و رایت
مخالفت برافراخت و در چهاردهم ماه مزبور که بحضرت با فوجی بسمت کارزار و ترکتاز
فرستاده بودند از غایت جبن و عزر و اوار نفیر بگوش دلیران عسکر نصرت
ماین شخت کارزار و بعد از که چک شتافت و حامله عرصه پیکار را از لوث وجود
جوبار شیر اندار شست پاک و خنجر سلطان فولادی در صفحه بالت برهنه
با للهیار تعریض مینمود بر تبه و کالت علیه بر او هجوم آورده مدتی دلیران خراسان
بیرحمانه بافته و با شقاق اللهیار قلعه شتافته و از این ستان تا قرمشاقچی
فساد و هستکبار اللهیار شده بود در اثنای فرار گرفتار حقوق عنایات جدی
کامکار گشته محافظت یکدروازه از جانب اللهیار بطایفه قولفلانی مخصوص بود
متعهد گشت که هرگاه از قتل و اغماض شود طایفه مزبوره دروازه را بروی قزلباشان
ایندولت خواهند کشود و بر این بنیان دعا در شبانه سیم رجب امان قولفلانی
کرد زجمله اعاظم افغان و چندین قبیل زن از اللهیار روگردان و داخل دارالامان
دولت ابد پیمان گشته بود از غدر ایشان مسدود نمودیم این مدت گذشته
روایت اللهیار دانست که حمزه در کمایندست از در منع و جدال در آمد امان

در نامحرم به

بقتل رسید بعد از ظهر این واقعه حمزه بتحکم قهرمان قهر مع قصاص چشیده بامان در
عفت امان شتافت پس هر حرفی از اطراف شرقی و غربی و جنوبی و شمالی
هرات نزدیک قلعه متبارکی قلعه بلند اساس بنا نهاده و در هر سنگری
فوجی از بهادران را بقلعه جات مامور و مقرر فرمودند که بشدت محاصره کار را
بر قلعه گیان یکسان و قضایای شان را مختصر بکلوله توپ و تفنگ سازند بعد
از چند روز خواجین و روسای افغان از بأس و سیاست در آمده همگی حضرت اللهیار
و عفو تقصیرات و متعهد استدراک فلاذه ما فات شدند پس در غرره ماه
مبارک صیام که باشاره اولیای ملک شیشیر دلیران لب از خون اشامی فرو
بست و از لقاره خانه اقبال و ارتضر من الله و فتح و فیروز بر خواسته کوفته
فرو نشست مژده بخش او بر و کوشش محالفان گشته بشقیان کیهان مهابت ای
ضبط دروب و تخلیه قلعه و تعین هر کردهی از افغان بموجب مرقوم سر دروازه

بسمت خود فوج فوج بفجای ساخته و بنجاه رج

قلعه و فرای و نواحی گشتند و اللهیار در نقای و که مشمول عطیه امان شده
بود و نه با مستوفر عفو و بدرقه عنایت سالم و غانم روانه طمان کردیدند و بر احمد
کرج با قافله هم دوب و الاغ سر انجام یافته از آنجا بند از خاک ارتش

اقدس و اسپهردالی مقتضای رسم اتحاد سمنان سکنی نجمه ایشان بعین دیشت
را فوج فوج روانه خراسان ساختند و سپهر محمد سلطان حاکم جام که کیفیت احوال
او سابقا رقمزده اعلام گشته بایالت هرات سربلند و بخطاب خانی
بهره مند گشته در هشتم ماه رمضان با حکام و تواابع و جنود بحضرت قرین وارد
قلعه گشته بساحه تمکین گسترد

چون که سابقا صورت گذارش یافت جهیر الدوله مازار کرده پشمان و فاتح
ابواب بستمان شده وجهی را که برای عسکر هرات متعهد کرده بود نمد
روانه دربار فلک مدار ساخته ملازمان مزبور در سلخ محرم الحرام وارد
درگاه جهان پناه و بامور بفراوگشتند ابراهیم خان نیز بعد از انتظام این امور
نظم مهام سرحدات خراسان بموجب اشاره والا بپسر و اسپهردو
سرحدات وارد و در فلک جاه وارد انجا عازم فراه گشته در اوایل
ربیع الاول بر سر قلعه فراه تحریک لوای نصرت التزاک دند مخالفین مجادله
واقع و شکست فاحش بکمال انطایفه راه یافته و سرکرده انطایفه ناچیز بعرض
فنا در آمد پس ابراهیم خان باشاره والا بغزنین سکنی قریه ارسره بغزارای نزول

اختیار و مافوجی ذلیران بآن مکان آمده متحول بنای برج و ساختن حصار شده و اقامه
از شاهده احوال مهمای مقال گشته از قلعه برآمده بهجوم اورشده ذلیران خراسان
بزنهاد شده کار و کاسکار و اقبال خدیو کامکار صف اعدا عرصه کارزار گشته

ارگرد انگیزی یلان که منظر انوار بود فتنه دور قمر سپاه و لوله در انشب
بهادران که خالی از دل بود قیام قیامت موعد اگشته در

یکساعت هزار و سیصد و چهارصد نیزه دیگر متعاقب در عرصه میدان غلطان
و کوی چوگان سمنان گردیده سرکردگان و جان سپاران و سربازان
بعطایای خاص اختصاص یافته و چون دران اوان مذکور شده که فرامهان
از حسین علیجه استمداد کرده از جانب اجمیر عاصی تیشان می آید و جهت
بلوچیه کرمسیر که زرموزه جهانگیر حسین علیجه بود طمع نظر انقلاب انگشته لهذا
مهمات سپه جلادت حرکت فرخی بشکر نصرت اثر ارزانی و فوجی روانه فراه فرموده که اگر ازا
افاغنه فتنه آثار حرکتی شود باتفاق جهیر الدوله بدافعه پردازد والا از راه پاتاوه
جهت قلعجات برج رایت عزیمت افراز د و بعد از رسیدن مهمات سپه جان
مجده و اکسان حسین علیجه برای اظهار اطاعت و اخلاص مامیشکش و سوغات
لایقه وارد دربار خطر اختصاص گردیدند علیقلیخان جهیر معالمه شناس فلسفه انقضای

تا خت کرم سرات کرده حماست پیک را معاودت مامور ساخته اما فراهیان
بعد از انکه هراتیان را در مانده روز خویش و کرفتار حیرت و تشویش دیده از
امداد ایشان مایوس کشته چند نفر از روسای هزاره را برای استمداد نزد
حسین مرستاده چهین پیرده هزار نفر از جوانان نامی خود را بسر کردکی سید ال یاغا
نت ایشان ارسال داشته بود که مقارن ان الاثنا وارد فراه و فراهیان از
افتتح هرات آگاه شده و مظاهرت سید ال اطاعت این دولت را در جمله
قول مرجحات دانسته اقاغه غلیجه هنگام شام از انطرف داخل قلعه فراهیان
از جانب کوچه و دیار بدیجمعیت بعزم مقاتله راه فراز پیش کرفتند پس در
نصف شب آن خبر را قراولان بعرض جهنر الدوله رسانیده و فی الفور حسن زیر زمان عم
بلی منصب ایشان شتافته سرور مقدم بسیار یافته آورده چون اکثر زمستان
ازراه غلبه که چنین وقات حجاب و بد و پیدائی و پرده در حوصله شناسان
میباشد بکسب غنایم پرداخته از نیمه بقیه السیفی را انکرده خود را بسرحد الکات
رسانیده قلعه فراه نادلنگ و دل آرام و هر دل قلعه که برجا مانده بود بدیدن بران
حضرتشان غلبه و مقرر شد که ابراهیم خان با قوای نصرت قرین روانه
موکب همایون کردند پس حضرت قدسی بعد از فراغ از ضبط و ربط مهمات

فرمودند

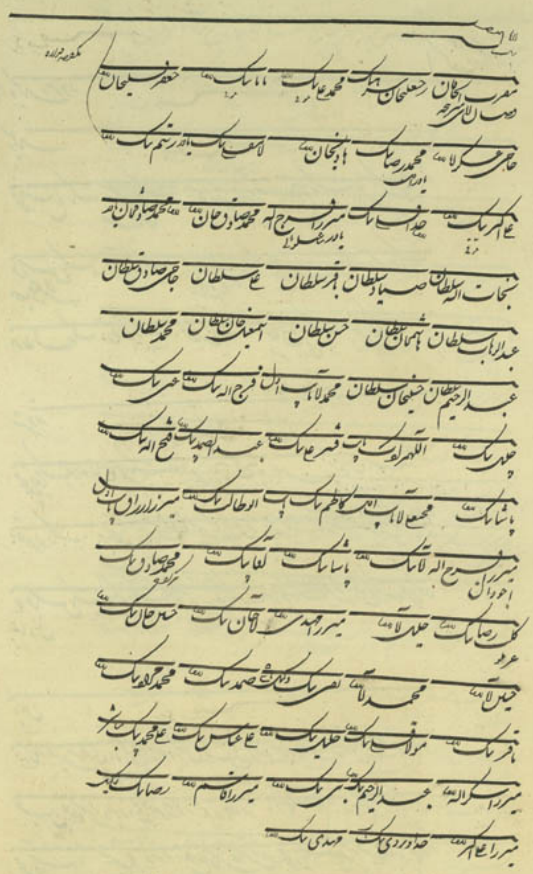

کمترین بندگان درگاه بملازمی بندگان درگاه بمرسخگان و ادای سلام و دعای دولت تو نگاه بسازگه از طاقه فرخ
فرخ و مهد تدیم دزیب عروسی فیصله قرار و انتظار گرداند و در آن تاریخ بیت گاه سال تحریر تاریخ بهجت
الی آخر هر آنچه بسیاق این سر از جمله بسازگه دارالسلطنه بر تجمان مفصله که بامر آنها دراین کتابچه ثبت و مندرج است داده
شده و در مجموعه قرار مرزوز در زرد بندگان درگاه بر سم قبول است هر گاه از قرار اسرار قرضه بصوب مقصود شتوار عزوه
غرات آن بلکه عوض الاحرزه قرار یافته عیب و نقص تمام و کمال مفرز و موجود داشته باشیم در هر گاه استعفا نموده
الفاء طلوع اولیای دولت قوی شوکت بگاه بسازگه دارد و چون کمتر از چهار که از ترتیب این مفصله کمتر نبوده نگذارد قرار اداده بر بر حرارت
و قرار مزوز بهیم و ثبت الفاء بر قرضه بسازگه کمتر لشکر باشم دارد زرد این اثر ام که از شته تر بست تلاقی و اکراف تمام تحریر افتاد

رجب المرجب سنه ۱۲۴۳

کمترین بندگان درگاه عدالت پناه سرکشان دیوان و سلطان و پشتیبان و پناه بیکسان زمانه بود که از خانه بیرون آمده و دشمنها کرده بودیم و زیب بهادری

قصه قراره که از ابتدای دولت ابد مدت که هزار سال هجری بوده باشد

الی آخر هر بیست سال یکبار پنجاه تومان مقصود مسطوره در ایران کم نیچه دارد شریف باشد و کمال در زر و اعلا و قرار آنها حاضر

و موجود باشد و در ایران کما یتوقف و ینبغی که در حقیقه قرار و برات در دست بندگان درگاه باشد که آنها از قرار ان

برات چیزی قبض بنفوذ بتوانند عمده غرض آن برآمده از شده در قصه کیان و هفت هزار عوض مقرر شده بود حریره مهیا و مجهز

داریم و چنانکه بخط ایران مقصود مرقوم شده قرار داده ایم بموجب هر قراره مرارت شده داده و قبض الله بر قرار باشد

بسیاریم قراره و ایران بی عیب و نقص بموجب ایران قرار ا قلمی شده و در ایران اثر ام و شرب ۱۲۶۵

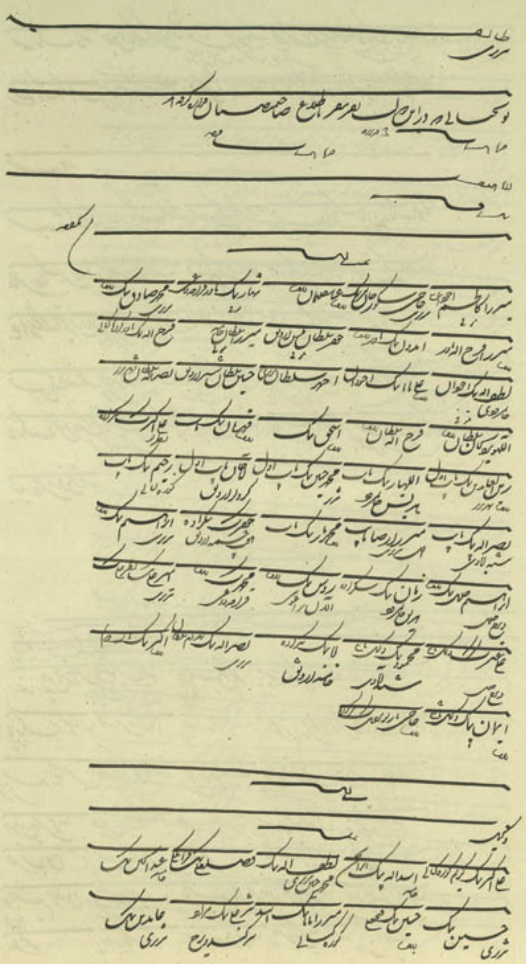

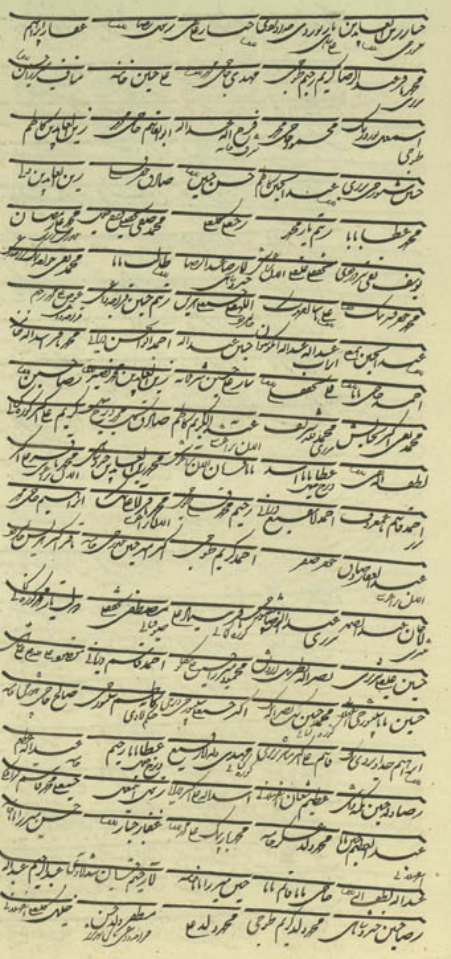

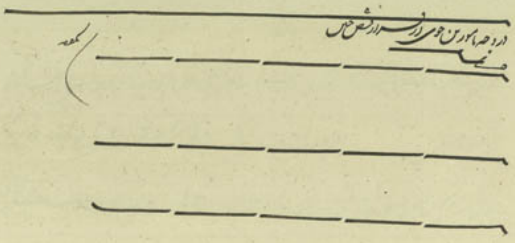

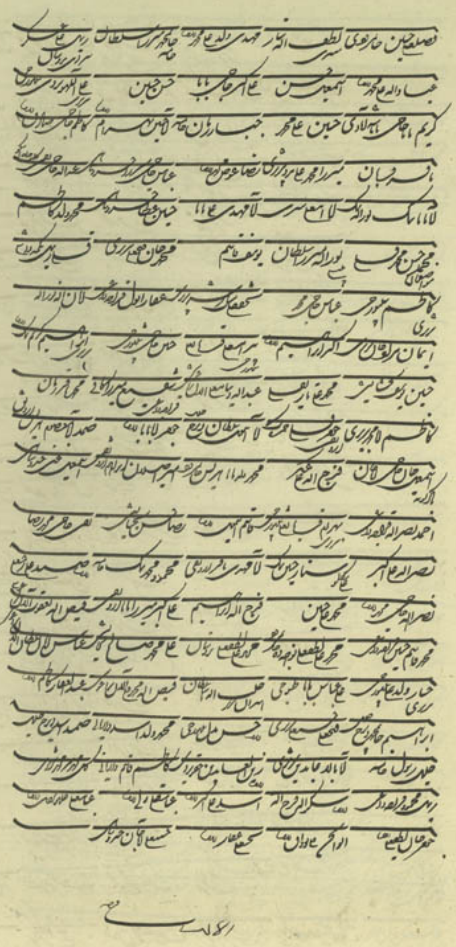

کمترین بندگان درگاه جلالتپناهی [illegible] بندگان والاحضرت [illegible] و سلطانعلی و پسران نوکر بسارگ از طایفه بختیاری

دایر بموادی قبضه قراره که از ابتدای [illegible] آخر سال هر یک [illegible] الی آخر

هزار و شصت و سی تومان معمول و مسطور و در این یک پنج دوره شده و کمال در زراعات و فراوانی مزروعات و نخ گفته

در زمره بندگان درگاه رسم کنیاست که هر گاه قبضه از قرار و برات مرقوم مبلغ معهوده بخواهد عزت آن زیاده عوض آنقدر جریان

نخواهد یافت و بعضی حاضر و موجود داشته بیشتر و هر گاه [illegible] بطلاع اولیای دولت علیه [illegible] نبسارگ داده

عوض گیرم و چنانچه کمتر از روی مفصول مرقوم شود قرار الغو برتحریر بعده بسارگ قرار مزاحمتی نباشد داده و وقف الغو و قرار نباشد

بسپارم و در قرار این الزام کتبا بنام تحریر [illegible] شهر رجب المرجب سنه ۱۳۳۳

صحه دارد

بارد

سر قبض

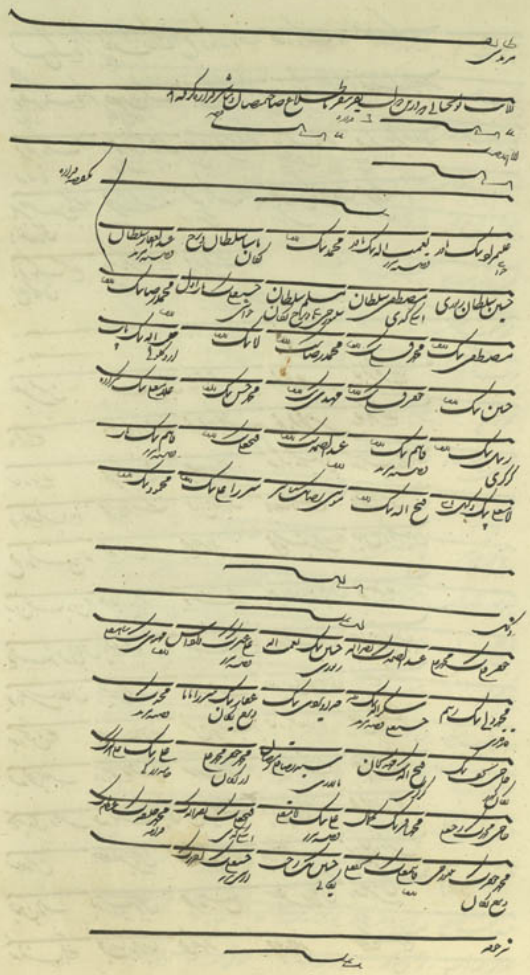

هرالشریف

کمترین بندگان درگاه معدلتپناه سرکشان دارالسلطنه و سلطنتی و جهانبان اینکاره بسیار که از ظایفه مزرعی قرار و معهد
شدیم و دیباچه نویسی فقصه قرار و قضیه که از زبده دولت و نیکوگشت که اخر سال چرخ نیلوفر بلعجه باشد
الی اخر هزار و هشتصد و بیست و یک بر کنار نهضه مسطور و دریای کیانچه دولت شده و اکمال در زرد آمالا و در فرد فرد و عجمه
و فی الحقیقه در زرد بندگان درگاه بسم کنیز است هر کاه فصه زر قرار کاری مرادیه بیب بنحوه نحو از عهده عرض آن
برآمده عرض الفخر زاری بنحو فرادی بعیب و نقص تمام و کمال صفر و موجود داشته باشیم و هر کاه استفاضه نحو استفاضه
و اطلاع اثیر و حالت بیدریت بنحو حاج و جمعه بنیاد که تزیین داده عرض کریم و چه که نیز از پیان نعضله که همکی زهد و دیان کنم
ثبت و سند و حالت قوزه شهر قرار داد را بنحو هر بر قرار داد و ثبت الفخر فرخنده مبارکم باد و قرار داد الفخر

تحلف بتاریخ غره رجب الرجب سنه ۱۲۴۱

نایب اول

پدر

برادر

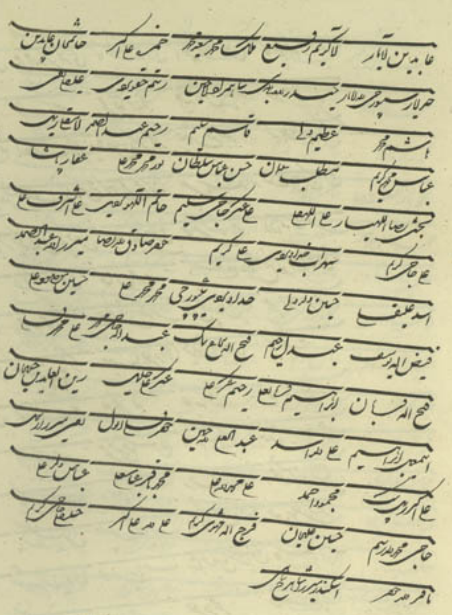

بسم الله الرحمن الرحیم

کمترین بندگان درگاه جلالی نسب، گاه سرخکان و باکوب و سلاطین و خانان توتکانه سبارکه از طایفه جوره و الکز
قشرم و بهمه شدیم و ذیب سلاری قبضه قرار نامه که از بدو ایل حوالت و برگشت که از سال گذشته
باشد الی آخر هر آنچه شیبلان بر بخشیان بمقضیه مسطور در این کتابچه درج شده و کمال در زدآمار و فساد آن نماند
و بر جمله در این تحقیقه در زمره بندگان درگاه بر سم گماشتگی ست که هر گاه قبضه از قرار هر زده معیوب بمفقود گشته از عهده
غرامت آن بر آمده عوض آنرا جریمه قرار داده چهل و نقص تمام و کمال بر ذمه خود دانسته بپذیریم و هر گاه استقاطه و استقاط
ازما باطلاع اولیای دولت قهرمانی نسبت بقبوضه سبارکه داده و عوض گیریم و چنانچه کمتر از آنچه در این مفصله قید شده قرار داده شود
بر بخش جبره قرار داده نشده باشد داده و ثبت ازما بر ذمه سبارکه بشمارند و از قرار این الزام و ورقه شناسه گلوله نمایم

تحریر در غره رجب سنه ۱۲۴۳

صحه دارد — صحه دارد — صحه دارد

سکزاره — ناپ — ناب — یکهبات

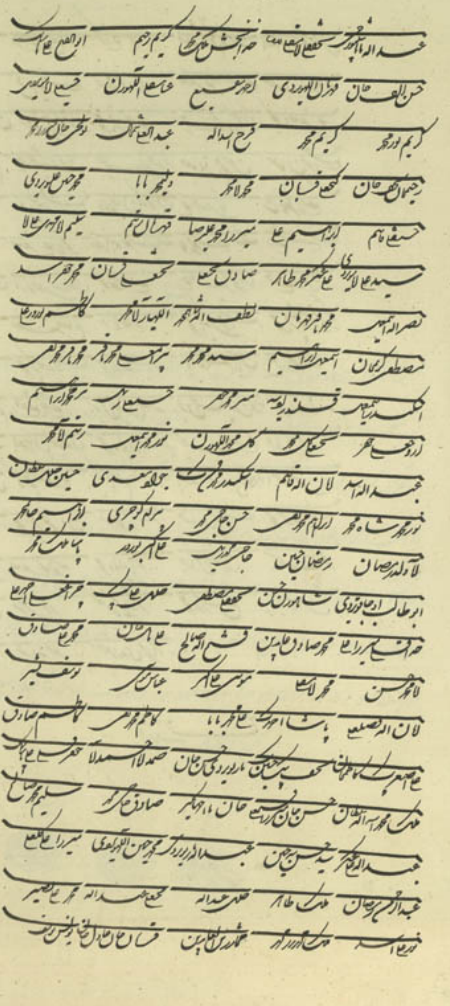

برائت نامه

کمترین بندگان درگاه صلایق تمهید گاه سرکشان دیار ... و سلطانین دوران ... که از طایفه شقاوت شعار و متعهد سیام دفتر بوداری قبضه قراره نقاشی عراز بندگان دولت و فرنگت رود افسردن که احرسال هجریه بقعه شبانه ای، احرهزه لشه سیلان ... بر تنهای متصله که اساس آنها دران کبا تخیث و سنبوح است دوازده شد و کمال در زدا مالا و فرزدا آنها مضر و موجه و بی تحقیقه در زد بندگان درگاه بر سم گرو است که هر گاه قبضه از فرزاد مرد از موجب بمفقود شود شمرده عرامت آن بگیرده عوض از هزره قرارا بی عیب و نقص تمام و کمال بیرد موجود و بسپرد و هر گاه اسف طوشوا سقاط الفه بلطایع دسیشه اوین حرات بقعه بیرات بقعه خانه مبارکه دوازده عوض انفکیم و چنانکه فیز از رکبان متصله توخ شهر قرارا از سو بنجر هیریره قرارا مزارد دوازده وشت انفه بشره مبارکه پسیار) و در زرزاریان الزام نفوذ

تحریرا نه شهر رجب الرجب ۱۲۶۲

ناب ناب ناب

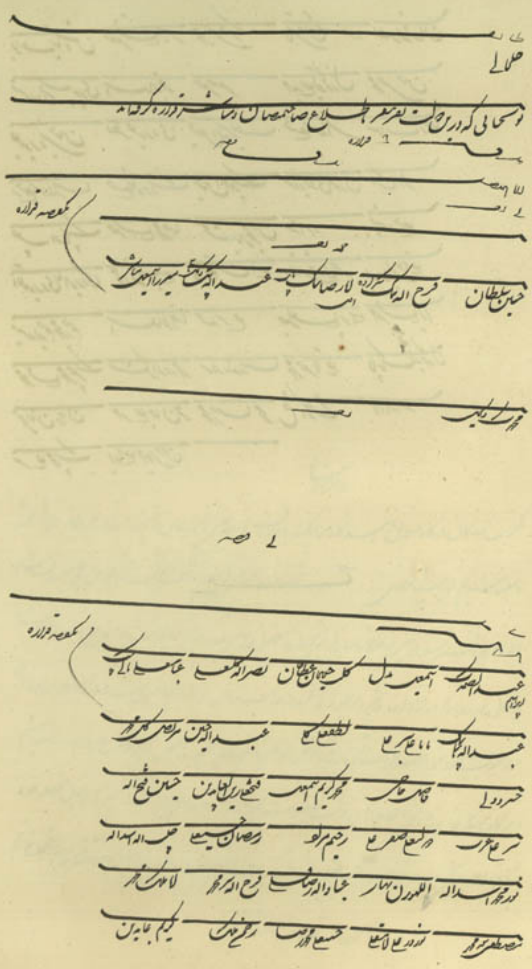

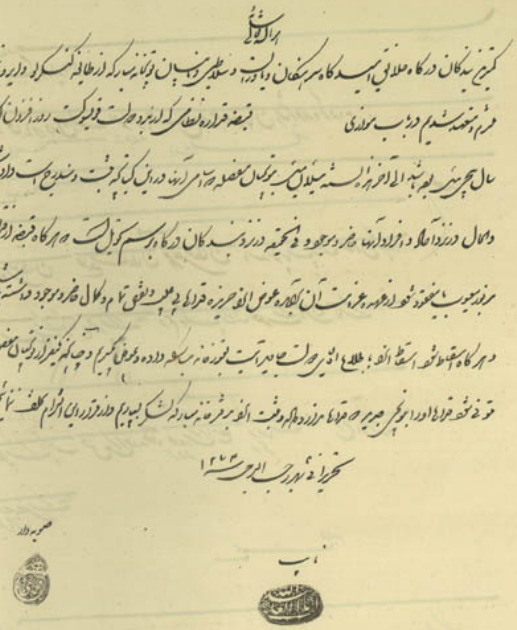

یادداشت

کمترین بندگان درگاه جلایق سیدگاه هر ساله و دایر است و سلام بر زیارت و تجدید عهد بیعت و تجدید عهد بیعت و تجدید عهد بیع

کمترین بندگان درگاه معدلت پناه سپهسالار اعظم و صدر بی همتا و سلطنت و جهانبان و تهمتن بی همتا که از طایفه خجسته فرجام
و سعد شدیم و ذوب سرداری قبضه هزاره نقش که از زبده اسپدلت قزوین گشت که هزار سال اخر بتوپ بعد
باشد الی آخر همه داشته پیشکش میکرد از جمله خانه بسیار که دارای کلاده بزرگان معظم که امی آنها در این کتابچه ثبت و مسطور است
داده شده و کمال دربار آمادگی و خزاد آنچه حاضر و موجود و فی الجمله در زندگان درگاه عالم کمال است هرگاه قبضه
از قرارهای مرقوم معیوب و معدوم باشد از عهده غرامت آن آنقدره قرارهای عوض و بدل تمام و کمال حاضر و موجود داشته باشد هرگاه
استقلال و استقلال و استقلال دولت علیه ایران بوجود خانه بسیار که داده عوض نگیریم و چیزی کمتر از آنچه معامله قوه نشده
قرارها در هر بخش هر قرارها مزار داده و ثبت اتفاق قرار بسیار که کشتر بسیار هم داده قرارهای الزام هر دو سه بر کلاه نیاوریم

سنه ۱۲۳۵ شهر رجب ۱۲۳۵

اصفهان

نایب اول

نایب

الرالله الرحمن الرحیم

کمترین بندگان درگاه جلایل آسمان سپهر کامگار سرحلقهٔ یاران و سلسلهٔ بندگان و پاسبان آستانهٔ بسیار که از طایفهٔ عرقه نه
عزم و تصمیم شد و قرار قبضه قرارداد نقشی که از بدو حدوث تا زمان که آخر حال چنین بوده بسته
الا آخر هزاره الشریف بدان میرزا جعفر خان بسیار که دارد کلاته برجیان منصوبه که اساس آنها در این کار که ثبت و ضبط است
دارد و شده و مال در زنده اعاده و فسخ و از آنها مفرد و مجرد و الحقیقه در زنده بندگان درگاه بر هم کرده است و هر کار
قبضه از قرارداد سرزد معیوب یا منعوت و تخلف از عهده و غرامت آن برآمده عوض از اهل حرفه قرارداده و بعد و تحقیق تمام و کمال مفرد و مجرد
داشته باشیم و هر کار که اتفاق و تخلف افتاد و ظاهر شد اقرار حوالت به عهده آیت بکه بسیار که تحریر داده و عوض گرفته ایم و هیچ گونه
از قرار این معنی و تکلیف قرنه نکند قرارداد و اجرای چهره و قرارداد مزارز داده و ثبت الفه به قرغانه صادر کرده ایم و در قرارداد این
الزام و نوشته شده است کلف تا تمام شد تحریرا فی شهور رجب المرجب سنه ۱۲۳۲

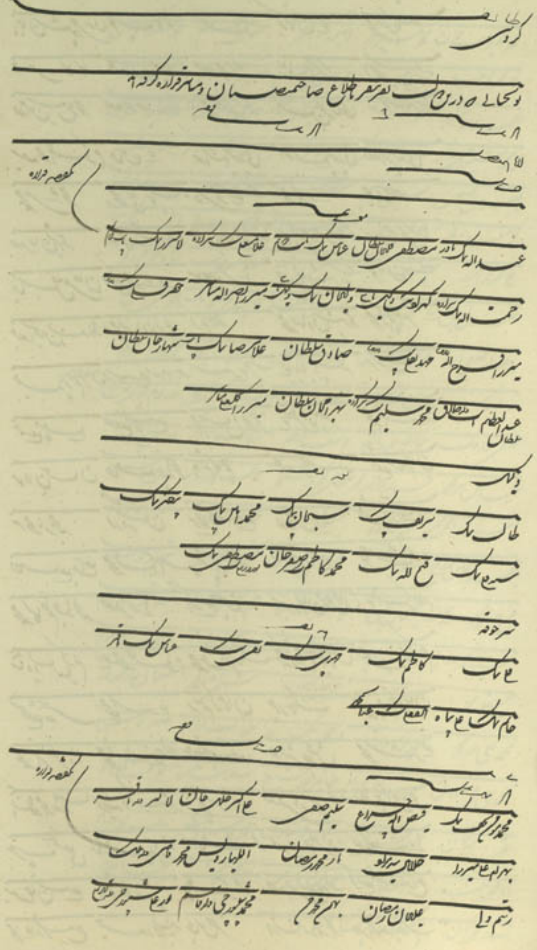

گیرنده بندگان درگاه علیائی همیشه کاه یاور و سلطانی و پناهان و تکیه سبارکه از خانواده گردیده و ترتیب
مواجب قبضه قرارداد شده که از بدو حرکت تا روز فرمان که آخر سال چهریمین بعد باشد الی آخر
هزار و سیصد و بیست و یک از جیبخانه سبارکه داده و بتوپچیان مقصوده که با مرآنها در ایران یک توپ قشون رسنوچ است داده شده
و سال در سال الی آخر داده خواهد شد و مقرر و مرجع و منظور نظر بندگان درگاه جهان پناه گردیده است که هرگاه قبضه از قرارهای مزبوره
معیوب یا مفقود گردد از عهده غرامت آن برآمده و مبلغ قرارداد به علت نقص تمام و کمال بدون کسر و نقصان خواهد گرفت و هم
و هرگاه بشرط شود الشرط الذی علیه الاجماع صحیح است مجدداً سبارکه داده و عوض گیریم و چنانچه از توپچیان مقصوده
قوه شهر قراکاه و راتوپچیانه قراکاه فرانده و بصیر پیشنهاد داده و ثبت افتد هر قبضه سبارکه گرفته ایم و از قرار زیان قرارداد
که نوشته شده است کلفت نمائیم تحریراً فی شهر رجب المرجب سنه ۱۲۸۳

هرالله تعالی

کثیر من بندگان درگاه معلی امید گاه، مازندران و سلطانین و خانان و بیگان نوکر بندگان درگاه که از طائفه بهمدانی قدیم و متعهد شدیم

در باب بهداری قبضه قرار و مقرر که از بدو حوالت فرنگ، روز فرودن ۵ هزار تومان تحویل میرزا نصیر بشه

الی آخر هر ساله بیلان بیلان از جهه خانه بندگان که وارث مقدم بتوپان مقصد که ۳ سر آنها در این کار تحویل شده و سند داده است

داده شده و مال در زراعت و فرش آنها حاضر و موجود و هیچ تحقیقه در نزد این بندگان درگاه بر سم گرو نیست و هرگاه

قبضه از قرارهای مزبور معیوب یا مفقود و خواهد شد هر گاه بر ذمت آن الکاره بهر یزداری نقد قرارها پنج پنج تومن حاضر و موجود داشته باشیم

و هرگاه استقلال استقلال و بلا واسطه حواله بدیگران بدهیم مجرد خانه مبارکه داده و بفروش میرسانیم و چنانچه از قرار تومانی سیصد

یکقران توفیر شد قرارها را در بتوپان بهمیرزا نصیر داده و بابت آنرا از مجرد خانه مبارکه گرفته میدهیم و در قرارداد اگر تخلف

کردیم قرارها را پس میدهیم

تحریرا فی شهر رجب المرجب سنه ۱۲۶۲

اجزای ان

مهر اول

هزار آیه‌ای

کمترین بندگان درگاه حقایق اشتباه یاوران و سلایر و پشتبان زیگانه سابگه از طایفه فراگزار قشم و منهدشتیم

در باب موازی قبضه قراره نقدی که از نزد حواله و ترکت که آخر سال هجری قبضه بسته الی آخر

هزار آیه‌ای از جمله بندگان سابگه دارای کلاه مرتبان مفصله که آسمی آنها در این کتابچه ثبت و مندرج است داده شده

و کمال درد آمال و فراد آنها مشروح است و فی الجمله در زره بندگان درگاه بریم کوتاهی است هر یگاه قبضه از قرارداد

مرقوم مرقوم بخواز عهده عوامت آن کتابچه عوض الفه هزیره قرارداد بیعت و نقدی تمام و کمال مشروح موجود داشته باشم

و هر گاه اسف طلاقه بلاغ ایرس حواله جدید آنت بکسر خانه سابگه داده عوض گیریم و چیزی از قرار تمال مفصله

کفیر قوق مشتمل قراره اورا بتوان بر بر قراره مرقوم داده و ثبت الفه بر خانه سابگه کرده باشیم در قرارداد اقرار کفیل شدیم

کتحریراً فی اوایل رجب المرجب سنه ۱۳۰۲

هرالد دولت

کمترین بندگان درگاه جلایی ابد مدار بابوردی و سلاطین و خاقان نوشته مبارکه از خانه افشار بگشو
قرم و مقصد شدیم و ذیب سواری قبضه قرانا که از بدو دولت ابد مدت تا امسال چی سال همیشه
الی آخر هر ساله نیلدیی که از خانه مبارکه دولت کلاه فیروزه سلطانی مقصود و مراسم آنها در ان کتابچه ثبت و ضبط است
داده شده و کامل در تواریخ و قرارداده اند حاضر و مجموعست و نخبه در نزد بندگان درگاه سپهر بنیاد است
هرگاه قبضه از قرانا سر از معیوب بتعویض خواهد عهده عزامان آن کتابچه محوض از همه قرانا پاچه و نقش
و کلال مراسم درگاه اسقاط شده اشتغال طلاع از دیوان دولت جاویده آیت بگیرند مبارکه داده مرخص
بکیم و چنانکه بیشتر از زمان مقرره مقدر قراکا در انجمن همیره قرانا نیاورده و ثبت از بر قرقره
مبارکه کمتر نبیاریم در زمره مشرفان منظور کمتریا فه نثار رقم الزم ۱۲۳۴

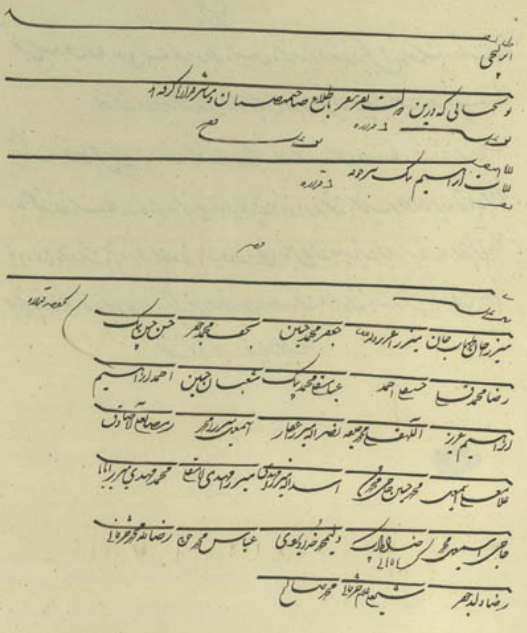

الله یثبت

کمترین بندگان درگاه، مقربین بندگاه، سلاطین و خوانین نوکر بارگاه از طایفه زنجیر قرم و متعلقین ایم و در تاریخ

قبضه قدرت صاحب دولت بزرگ دارای مکلا و بوشهر سلطان بن احمد بن سعید آمده و در این کار پرقوت و سنوح است از زبردستی

نوکرانش که هرمتال بحر هندوستان الا آخر هر ایشان سلطان بن احمد دارد شده و بکمال درزدی آماده و خرد و آقا و خرده آقا و خرده خرده خوانند

و نه محقیقه در بندگان درگاه بر سم تبریت هر گاه و نیفه از قرار مرزر معهود بهبوب شوند من الله حرزیه قرار یافته بود

تمام و کمال مرزر داشته باشم و در گاه بانتظار باشند، بطلب ادنی مرحلت جاهیه آنچه بکرینه مبارکه در داد، عوض کمی و کاستی

در اینباب توقف نفرمایند زیاده چه عرض کند همیشه مرزر دارد و دولت از برقرینه مبارکه مستدام باد بحق محمد و آله الکرام

حقف تاریخ گزارنده محرر الحرام ۱۲۳۶

بامهران

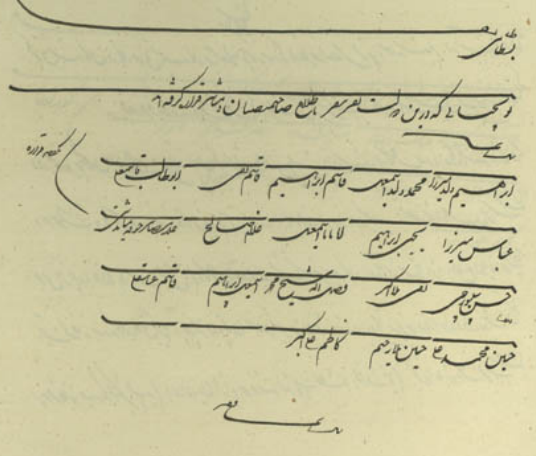

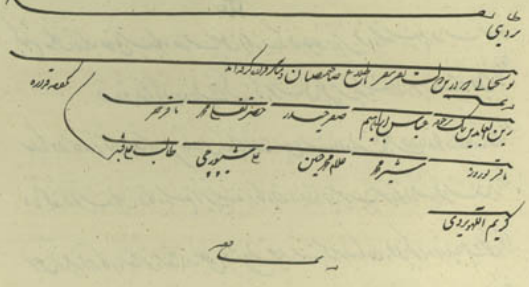

کمترین بندگان درگاه، علی‌نقی سیدگاه، صاحب منصبِ آستانه مبارکه، در خلافه نزدیکی شهر ذوالقعده سنه یکهزار و دویست و سی و دو
فیصله قرار داد کرده‌ایم که هر سال محرر مبلغ یکصد و پنجاه تومان رایج از آخر ماه شعبان الی آخر ماه شعبان
سبارکه دارالسلطنه هرکسان معتمد مرا آنها دریافت کند و بخرج شنبه‌ها مصروف دارد و بعد از انقضای سال
و فیصله در نزد بندگان درگاه بسپارد که هرگاه قرضه از قرارداد مزبور معوق و متعذر و خواهد عهده غرامت آن بر ذمه
عوض آن از هر جا و هر گاه استطاعت داشته باشد و از طلوع آفتاب تا غروب آفتاب بخانه مبارکه وارد و مشغول گیریم و قرارها بعمل آورد
و کمال جد و جهد و اهتمام بجا آورد و چنانچه تغیر و تبدیل در آن مقصد قرضه قرارداد را در هر سال بخواهیم و بر قرارداد بیفزاید و بخواهد
سبارکه دستگیر بشمارد و در قرارداد این التزام عبارت شرعیه بنویسد. حرره فی شهر رجب المرجب سنه ۱۲۶۲

هوالباقی

کمترین بندگان درگاه ملایق اسدگاه سلطانی و نیپان زنانه سادگه از علیقه‌ها قدیمی قرنها و نسلهای شیم ارث

مرادی قبضه قرارداد نقدی حواله بدولت روزگار که از تمام چیزها بهتر بوده باشد الی آخر هر سه شیشه یکدانگ

از جمله بندگان درگاه و بزرگان معتمد و معتبر آنها در این کار قدیمی و سنین است دوره شده و حال در زمان حاکم

و غیره در وجود ذیجود تحفه در زمره بندگان درگاه بوده کمتر از قرنها مروج معهود بنفوذ شوند از عهده عرضات آن الحاکم

عرض الوجه حضرت درگاه استظهار را طلای الدنیا در راست بجهت بندگان درگاه و موفق گردیده و قرارداد بطور توفیق

و لوال حاکم موجود داشته شیشم و چگونه زرتهای معتمد گیرند تحفه قدیمی قرنها قرارداد و ثبت الوجه عرضه

بندگان گشته بپایم در زمره بنی الزام عرضه شده بهت بخط تمام کمترین بندگان ابوالحسن سنه ۱۲۷۳

اسد بلادی

لوسی سکه در بین و دست امر مصر اطلاع صاحب منصبان و مشاهده قرارداده گردیده

علی

علی عابدین — علی اکبر حسین — اسمعیل محمدی — سید رحیم آقا — آقا شیرچی

محمد علی — علی اصغر — صادق عابدین — مرتضی — علی اکبر

حسن محمد باقر — هادی — عبدالله — علی اصغر

شد الله

علی

کثیرالسکان درگاه جلالی اسپه‌گاه صاحبقران نگارنده سپهر کرد از طایفه آستارای قشرود سعید شدیم

دزب برازی

قبضه قرار داد که از بدو ورود و ذیقعده سال هر یک گوسفند به پیشگاه آسمان‌جاه آورده

السنه بسیار این از جمله بندگان درگاه و نوکران معتمد که اسم آنها در دیوان کارپرداز ثبت و ضبط شده

و اسکان در دولتخانه و قرار داد آنها حاضر و موجود و در نخبه از نخبه‌گان درگاه جهان‌پناه بسم کنیل است هرگاه قبضه از قرار

نر و میوب بعهده گرفته و عهده‌دار آن شده عوض آن گوسفند جوزه قرار داده بعد از وقوع حاضر و موجود داشته باشد

و هرگاه استعفا نماید بطلوع اول سال جدید است بشرط آنکه بنده سپهر کرد گوسفند عوض گیرد و هیچ‌گونه از آن بابت

قرض نشمرد قرار داد اوراق بحر بیرحم قرار داده و مهر خود را بر ذیل آن ثبت نمود تا هر وقت که بگوید ما در قرارداد خلاف کرده‌ایم

تحریرا فی شهور رجب المرجب ۱۲۶۲

ش ۱ همون

[illegible] صفحه

[illegible] صفحه

[illegible] صفحه

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی